

ஸர்தா

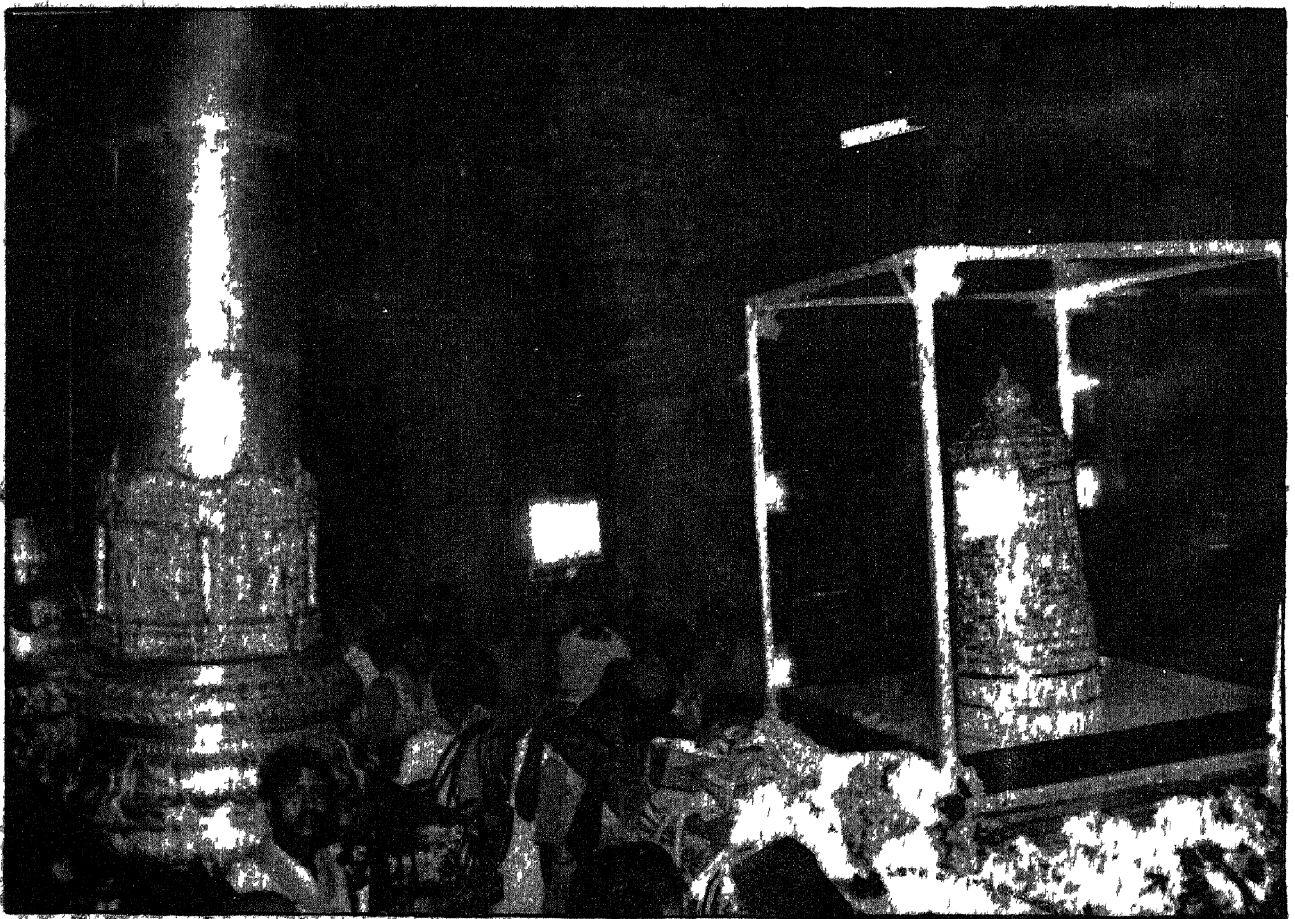
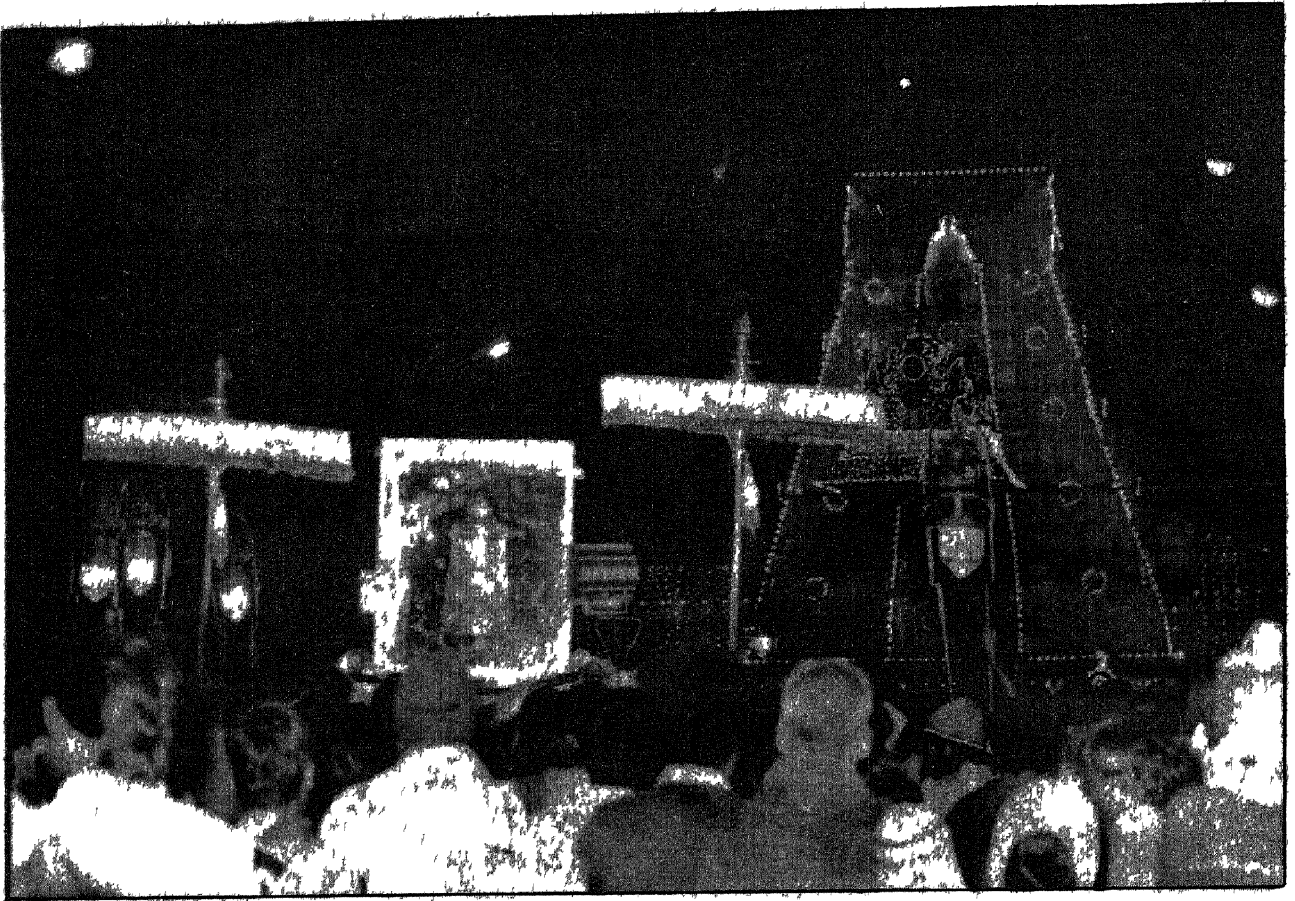
விசை

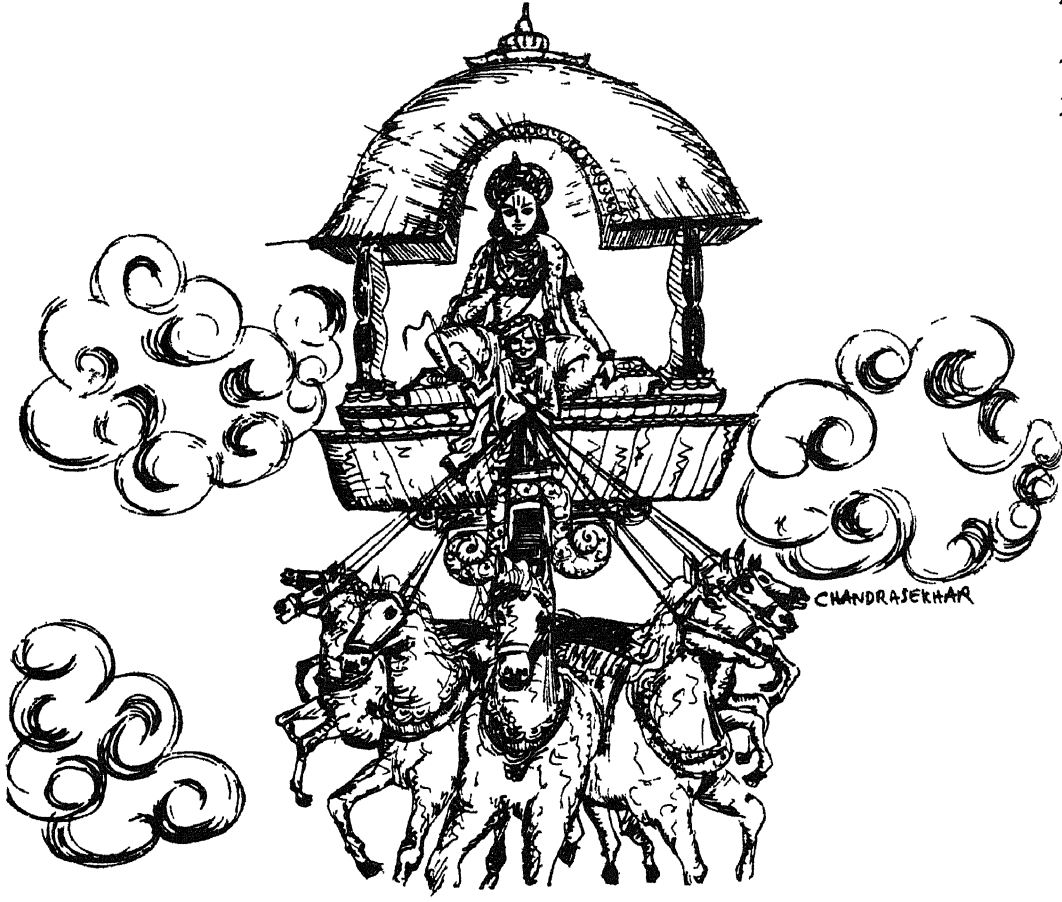
ஜனவரி 1986

VAGADISE

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

சுருதி யினக ண முனிவரும் பினே
 தூமொ ழிபபுல வோர்பலா தா முப
 பெரிது தினற ன பெருமையென நேததும்
 பெற்றி கண்டுனை வாழத்திட வந்தேன,
 பரிதி யே! பொருள யாவிறகும் முதலே!
 பானுவே! பொனசெய பேரொளித் திரளே!
 சுருதி நின்னை வணங்கிட வந்தேன;
 கதாகொள வானமுகம காட்டுதி சற்றே

— மகாத்மி பாத்தியாஸ்

புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

‘எந்தவித வாசகங்களிலும், விதப்பெயர் பிரதிநிதிகளிலும், விவரப்பரம்பரையிலும், எழுத்
 தான்கள் பேசுமக்களிலும் எக்கனாடைய உளவிலிந்த புத்தாண்டு நம்வாழ்த்துக்கள் பல உரித்தான

ஜனவரி, 1986

ஸப்தகிரி

இதழ் 8

உள்ளுறை

மலா 16

தனிப்பிரதி ரூ 1

வருடச் சந்தா ரூ 12

	பக்கம்
வைணவம் காட்டும் இறைநிலை	5
உபவாஸம்	9
வள்ளலார் வகுத்த இறை நெறி	13
திருவடிகளே சரணம்	17
ஆணிமாண்டவயா	20
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்	24
சங்கராந்தி பூஜையும் சூரிய வழ்பாடும்	29
பஞ்சாட்சர மகிமை	33
வடமொழியின் சிறப்பு	35
ஸ்ரீ நாரத முனிவா	39
அஷ்டாங்க யோக விளக்கம்	41
'1986' உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்?	45

அட்டைப்பட விளக்கம்

அட்டைமீட	சூரிய பகவான்
2-வது	திருமலை வீதிகளில் 'வைர கிரீட' திருவிதி வலம்
3-வது	ஆந்திர முதலவா திரு ானடி ராமாராவ அவர்கள் புதிய வைர கிரீடத்தினை மூல வருக்கு அணிவிக்க கோயில் அர்ச்சகருக்குத் தருகிறார்
பின் அட்டைமீடில்	புத்தாண்டு வாழ்த்து சித்திரம் மா முநிவாசராவ

சிறப்பாசிரியர்

அச்சிடுபவர்

திரு எம் லக்ஷ்மீநாராயண
IAS.,

திரு எம் விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,

செயலாட்சித் தலைவா,
திரு தேவஸ்தானம், திருப்பதி

திரு தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி

ஆசிரியர்

பிரதிகஞ்சு.

திரு கே சுப்பராய், எம் ஏ

THE WELFARE OFFICER
Publication Section, T T D

துணையாசிரியர்

K T Road,

திரு எம் எம் ராமமூர்த்தி, எம் ஏ,

TIRUPATI

உங்களுடன்....

தெளிந்த ஆகாயம் வறண்ட பூமி வதக்கிய பயிர் மழைக்காக மக்களின் கண்களில் ஏக்கம் ஏக்கத்தின் வெப்ப மூச்சு அவ்வருள பகவானை வருடியிருக்கக்கூடும் போலும் இடியமினனலுடன் 'சோ எனும் மழை ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை மகிழ்ச்சியில் திளைக்கின்றன மழை தொடர்சின்றது ஆனால் மனிதனின் மழைப்பாசம்' தேய்நின்றது அதனைத் தொடர்வது மழையினால் அவனுக்குப் பிரச்சனை மழையின்மீது வெறுப்பு பின்னர் கோபம் மனிதனின் கோபத்திற்கு அஞ்சிடும் வகையில் மழை நிற்கின்றது மழை மேகங்களிலிருந்து 'ஆதவன தன் ஓளிக் கிரணங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வானத்தை ஆள வருகின்றான் மக்களின் முகத்தில் விடுதலைப் பூரிப்பு வெங்கதிரோன் தன் ஆட்சியைப் பலப்படுத்தும் வகையில் உஷணமான தன் கதிரவனைப் பாய்ச்ககின்றான் அதனால் எங்கும் அனரகாற்று வீசிட, நீர் நிலைகள் வற்றிட சாலைகள் தகிக்க ஆரம்பிக்கின்றன இந்நிலை பல நாட்கள் தொடர்ந்தாலும் அதனால் மனிதனுக்குப் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டாலும், கதிரவனின்மீது மனிதனுக்கு வெறுப்பில்லை கோபமில்லை வெய்யிலின் கடுமை மினை அனுபவித்துக் கொண்டே அன்றாட அலுவல்களை அவன் முடித்துக் கொள்கின்றான் பின் வெங்கதிர் வீச்சுக்கு பழக்கப்படுகின்றான் இரண்டு நாள் மழைக்கு உலகமே வெறுத்திடும் மனிதனுக்கு ஊரையே எரித்திடும் வெய்யிலின் உறவு கசக்கவில்லை பாதுவுக்கும் பரமனுக்கும் உள்ள இந்தத் தொடர்பு விசித்தரமாகத்தான் உள்ளது ஆனால் இவ் விசித்திர உறவின் வரலாறு நம்மை பிரமிக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்துள்ளது இயற்கையின் சீற்றத்தையும் அதனாற்றான் தான் கண்ட அழிவின் அவலங்களையும் கண்டு அஞ்சிய ஆதிமனிதன் பின்னர் அவ இயற்கையினையே வழிபட ஆரம்பித்தான் அதற்குப் பல உருவங்களை ஏற்படுத்தினான் பல கோணங்களில் அதனை ஆராதித்துக் கல்விலும், கவடியிலும் அதனைப் புகழ ஆரம்பித்தான் இவ்இயற்கையின் பிரதிநிதிகளின் பலவற்றுள் அவன் அதிகம் ஈடுபட்டது வேயோனின் வெங்கதிர் வீச்சிலும் வெண்ணிலவின் தன்ஞொளி பாய்ச்சல்லுமதான் இவ்விரண்டிலுள்ளும், அவசியத்தாலும் அனுபவத்தாலும் அவன் விருமபி ஆராதித்து அப்பகலவனின் வழிபாடேயாம்

கிறித்து பிறப்பிற்கு 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயே மத்தியத்தரைக்கடல் பகுதிகளில் 'மித்ரன்' என்ற பெயரில் சூரிய வழிபாடு மிகவும் பரவலாக வழக்கில் இருந்து வந்தது கி பி 4-ஆம் நூற்றாண்டின் கிறித்துவ சமய ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பிய சூரியனார் கோயில்கள் இன்றும் நாம் இத்தாலியில் காணலாம் 'ரே என்ற பெயரில் ரோமானியரின் சூரியன் வழிபாடு சில பிரமிடுகளின் மூலம் நமக்குத் தெரிய வருகின்றது கிறித்துவ சமய வளர்ச்சி ஆரம்பக் காலக் கட்டத்திலேயே தடுக்கப்பட்டிருந்தால், 'சூரிய வழிபாடு என்பது இன்று ஒரு 'உலக சமய மாக விளங்கி யிருக்கும் இது உலக கண்ணோட்டத்தில் நாம் காணும் ஆதவனின் அருமையும் பெருமையாகும்

இத்தகு சிறப்புமிரு அப்பகலவனின் வழிபாடு பாரத ஆன்மீக உலகத்தில் வடித்த இடம் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது இந்து சமயத்தின் மேன்மையை உணர்த்திடும் வேதங்கள் சூரியனைப் பற்றிப் பலவாறு புகழ்ந்துரைக்கின்றன 133 தனிச் சுலோகங்களிலும், 2000 குறிப்புக்களிலிருந்தும் சூரியனின் பெருமை பரக்கப் பேசப் பெறுகின்றது துயோதிகளும் ரவிரசுமான் என்றும் ஸரீரம் சிவம் ஆத்மா ஹ்ருதயம் என்றும் 'அருக்கன் ஆவான் அரனுரு அல்லனோ என்றும் சமய பாகுபாடின்றி பகலவனை முழு முதற்கடவுளாகக் கருதி, சூரியனே உலகக் களின் ஆத்மா என்று கூறி இன்றைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு அன்றே ஆரம்பத் தகவல் தந்த பெருமை நமது இந்து சமயத்திற்கே உரியதாகும் இராம காதையில் யுத்த காண்டத்தில் அகஸ்தியர் இராமர் சிதை வாயிலாகவும், மகா பாரதத்தில் வனபர்வத்தில் யுதிஷ்டிரர் மூலமாகவும் பவிஷ்யாத்ர புராணத்தில் கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் உரையாடல் மூலமாகவும் சூரியனைப்பற்றி வரும் கருத்துக்கள் யாவும் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்திற்குச் சமய அறிவு எத்துணை அளவு துணை போகும் என்பதை அறிவுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன அதனால்நேரே மனிதனின் மிதியை நிர்ணயித்துக் கூறும் சோதிட நூலிலும், விஞ்ஞான புதுமைக்கு புத்துயிர் தந்திடும் வானூரிலும் சூரியன் தனக்கென ஒரு தன்மியிடம் பெற்றுள்ளான் 'சௌரமத் நாயகனா இப்'பார் புகழ் சூரியன் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தமிழர் சமயத்திலும்கலாசாரத்திலும் இரண்டறக் கலந்துள்ள செய்தி தமிழரின் பெருமையினையும் கதிரவனின் சிறப்பினையும் நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டும்

தன் ஓளிக்கதிர்களின் மூலம் வெப்பத்தையும் அதனால் மழையினையும், அதன் விளைவால் தாவர வளர்ச்சி மிளையும், அதனாற்றான் உணவு உற்பத்தியினையும் பெருக்கி இவற்றைக் கொண்டு உடலையும் உயிரையும் தோற்றுவித்து அதனால், அறிவையும் சிந்தனையையும் இயக்க வைத்து, அவற்றைக் கொண்டு அம்மெய்ப்பொருளைக் காண வைக்கும் பரிநினை பெருமை அளவிடற்கரியது உலக உயிர்களின் உயிர்நாடியாகவும் அன்றாட மனித வாழ்க்கையின் செயற் திறமைக்கு அடிப்படை சக்தியாகவும் இருந்து, நடமாடும் 'தெய்வ மாக விளங்கிடும் அவ் ஓற்றைத் திரியோனை எந்ந் வருக் மகர சங்கராந்தி அன்று நாம் நம் மனம் மெய், வாக்குகளால் வாழ்த்தி வழிபடுவோமாக!

செய்திச் சுருக்கம்

பிற்கு மேலாண்மை ஒப்புதல் அளித்துள்ளது

ஆண்டு விழா

தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகக் கூட ஊழியர்கள் நல நிதி'யின் 10வது ஆண்டுவிழா 10-12-85 அன்று அச்சகக் கூட அரங்கில் வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதுபோது, அவ் அச்சகக் கூடத்தில் அச்சக் கோப்பாளர் பதவியிலிருந்து உதவி மேலாளர் பதவி வரை உயர்ந்து சுமார் 30 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற திரு எம் கோபால் ரெட்டி அவர்களுக்குப் பிரிவு வாழ்த்துரை வழங்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விழா அன்று மாலை 6 மணிக்கு இனிது துவங்கியது. விழாவிற்கு வருகை புரிந்தோரை அச்சககோப்பாளர் திரு எம்.பி.ஸ்ரீராமுலு வரவேற்க, விழாவிற்கு தி.தி.தே.நல அலுவலர் திரு எம்.ராமகிருஷ்ணய்யா அவர்கள் தலைமை வகித்தார். அச்சகக் கூட ஊழியர் திரு மோகன ராவ் ஆண்டறிக்கை வாசிக்க இவ்விழா சம்பந்தமாக பிரசுரிக்கப்பட்ட விழா மலரினை தி.தி.தே.மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் திரு ஆர்.சூர்யநாராயண மூர்த்தி அவர்கள் வெளியிட்டு உரையாற்றினார். பின்னர் தலைவரின் தலைமை உரைக்குப் பின் தி.தி.தே.செயலாட்சித் தலைவரார் திரு ஏஸ்.லக்ஷ்மி நாராயண

அவர்கள், ஓய்வு பெற்ற கோபால் ரெட்டி அவர்களை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். பின்னர்

தன் சிறப்பு விரும்பினார். உரையில் தேவஸ்தானத்தில் பணிபுரியும் ஓய்வு பெற்றவரின் உழைப்பும் வேங்கட வனுக்கும் அவன் திருள் பெற வரும் பகதாசனாக்கும் புரியும் ஒரு அருள் கொண்டாக அமையும் என்று குறிப்பிட்டார். பின்னர் திரு கோபால் ரெட்டி அவர்களின் திருவுருவப் படத்தினைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றிய முன்னாள் தி.தி.தே.செயலாட்சித் தலைவரும் பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவருமான திரு சி.அண்ணாராவ் அவர்கள், தனக்கும் கோபால் ரெட்டிக்கும் இருந்த அலுவலகத் தொடர்பினை நினைவு கூர்ந்தார். பின்னர் கோபால் ரெட்டி அவர்களின் ஆற்றலையும் புலமையையும், கடமை உணர்வியையும், பொறுப்பின் உன்னதத்தையும் விழாவில் பங்கேற்ற உள்ளூர் அறிஞர் பெருமக்கள் நினைவு கூர்ந்து, பாராட்டினார்கள். பின்னர் அச்சகக் கூட உதவி மேலாளர் திரு.பி.மோகன ராவ் நன்றி நவின்றார்.

மற்றும் சில செய்திகள்

ஹைதராபாத்தில் அஹோபில மடத்தில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரசிம்ம சுவாமி திருமண மண்டபத்தினைக் கட்டுவதற்கென ரூ.6 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமலையில் உள்ள தி.தி.தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் உயர்நிலைப் பள்ளியினை ஆந்திர மாநில பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் ஆலோசனையினை பேரில் மாணவர்களுக்கென்றும், மாணவிகளுக்கென்றும் தனித்தனியான இரு பள்ளிகளாகப் பிரிப்பதென்று தி.தி.தே.மேலாண்மை தீர்மானித்துள்ளது.

பாண்டிச்சேரியில் தி.தி.தேவஸ்தானத்தாரால் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விருவில் திறக்கப்பட்டிருக்கும் தகவலறிவிப்பு நிலையம் மற்றும் திருமண மண்டபத்திற்கென நான்கு பேர் கொண்ட அலுவலக அமைப்பு

ஆந்திர மாநிலம் சூழ வட்டாவைச் சார்ந்த திரு.பரவஸ்தி வெங்கட கிருஷ்ண ஸாராஸ்வதி அவர்கள் அண்மையில் கிருஷ்ண மாவட்டம் மண்டபளளி தாலுக்காவில் கொண்டு கொல்லு கிராமத்தில் தனக்குச் சொந்தமான 10 ஏக்கர் நிலத்தை தி.தி.தேவஸ்தானத்திற்குத் தானம் அளித்ததைத் தொடர்ந்து, அந்நிலத்தை ஏக்கர் ரூ.10,000/- என்ற விலைக்கு அகநிராமத்தில் உள்ள ஸ்ரீ வேணுகோபால் சேவாஸமதி தலைவருக்கு விற்பதென்று மேலாண்மை முடிவு செய்துள்ளது.

திருமலை கோயில் மற்றும் தி.தி.தேவஸ்தானத்தாரின் மற்றைய கோயில்கள் மற்றும் நிழவனங்களை விருந்து பெறப்பட்ட வெள்ளி செப்பு, அலுமினியம் கைக்கடிகாரங்கள் யாவும் அண்மையில் ஏலம் மூலம் விற்கப்பட்டதினிருந்து ரூ.50,000 மேலாண்மைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

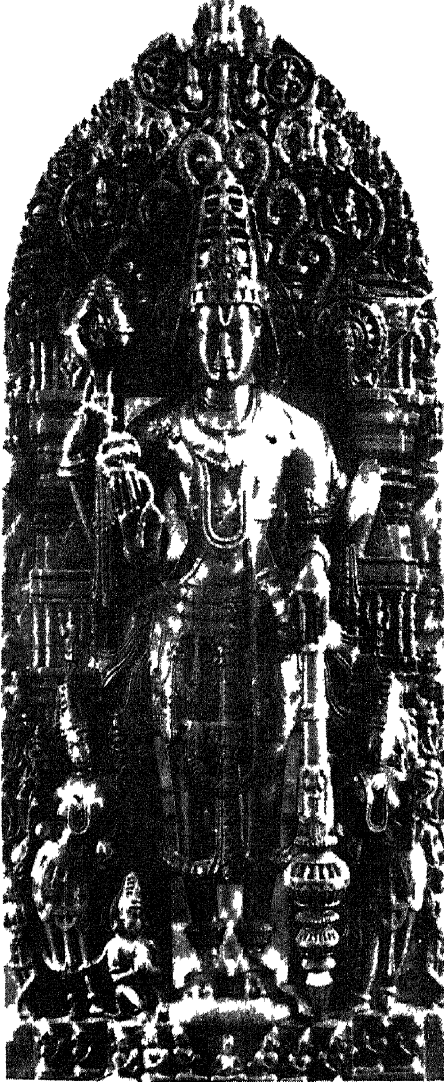
திருமலையில் உள்ள தி.தி.தேவஸ்தான சிறுநண்டிச் சாலை கட்டிடத் தொகுதிகளை 'பெங்களூர் பொறியாளர்' நிறுவனத்தாரிடமிருந்து 100 உணவு அருந்தும் மேஜைகளை மேலாண்மை அண்மையில் வாங்கியுள்ளது.

திருமலையில் 'மகாராஜ கோபுரம்' கட்டும் பணிக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்ட மாத சம்பளத்தில் 'உதவி ஸ்தபதி' மற்றும் 'சிறப்பம் வரைவு வலலா' பதவிகளை ஏற்படுத்துவதென்று மேலாண்மை முடிவு செய்துள்ளது.

திருப்பதி விநாயக நகரில், நகராட்சி ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கென்று தன்னுடைய ஐந்து கொட்டகைகளை கொட்டகைக்கு மாதம் ரூ.30/- என்ற வாடகை விகிதத்தில் திருப்பதி நகராட்சிக்கு தி.தி.தேவஸ்தானம் அளித்துள்ளது.

★ வைணவம் காட்டும் இறைநிலை ★

வைணவத்தில் முப்பொருள் உண்மை அடிப்படையாக ஏற்கப்படுகிறது அவை (சேதனம்) ஆனவர்கள், அசேதனம் (முகிருணங்கள்) ஈஸ்வரன் (ஸ்ரீநாராயணன்) என்பவை

இறைவன் இயல்புகள்

திருமகளுடன் பரம்பதத்தில் வைகும் ஸ்ரீமநாராயணனே எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளாகும் இவ இறைவன் பகவான் என அழைக்கப்படுகிறான் பகம் என்றால் ஆறுஎன்ப பொருள்படும் ஆறு சிறந்த குணங்களை உடையவன் எனவே அவனை பகவான் எனப்படுவான் அவ் குணங்களாவன வாத்தல்யம்; சுவா

மித்துவம்; செளசீல்யம், செளலபியம், ஞானம் சக்தி என்பன

வாத்தல்யம்

வதசம் என்றால் கன்று; வாத்தல்யம் என்றால் கன்றின் மீது பசுவிற் குடள்ள பரிவு தூயப்பசு கன்றின் உடலில் படிந்த அழுகைகளைத் தன நாவில் போகசி, தன பாலை அதற்குக் கொடுத்து அக்கன்றிற்குத் தீங்கு புரிவோரைத் தாக்கம் இயல்புடையது இறைவன் தன்னைப் புகலடைந்த அடியவனின் குற்றங்களைக் குணமாக்கிக் கொண்டு தன் சிறந்த குணங்களால் அவனை உயர்வு பெறச் செய்து அவனுக்கு யாதொரு தீங்கும் வராது காததருளும் எல்லையற்ற பரிவுத் தன்மை உடையவன் என்பதை இச்சொல் உணர்த்துகிறது எனவே தான் பிள்ளைலோகாசாரியார் அவர்களும் குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்தல்யம் என்பா

சுவாமித்துவம்

தன்னைச் சிறிதும் கருதாமல் புறக்கணித்து விட்டு ஓர் அடியவன் உலகியல் நுகர்ச்சிகளையே தேடி அலைந்து உழன்று திரியினும் தன் உடைமையான அவனைத் தான் விடாமல் பினதொடர்ந்து சென்று அவன் நெஞ்சிலும் மறைந்துறைந்து நின்று நலம் செய்யும் பண்பு பொருளாகிய ஆனமாவிற்கு உடையவனாயிருக்கும் தன்மை இதுவே 'காரியம் செய்யும்' என்று துணிகைக்குச் சுவாமித்துவம் என்பது பிள்ளைலோகாசாரியாரின் கருத்து

செளசீல்யம்

உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனுடன் புரையின்றிக் கலக்கை இறைவன் தான் உயர்வற நலம் உடையவனே ஆயினும் எத்துணை இழிந்தவர்களோடும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றிக்

கலந்து பழகி உறவாடுதல் குகப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீராமன் அருளிச் செய்தமையை இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம் சுவாமித்துவம் கண்டு அகலாமையே செளசீல்யம் என்பார் பிள்ளைலோகாசாரியர்

செளலபியம் :

எளிமை இயல்பு : இறைவன் தன்னுடைய அழகிய திருவுருவை உயிர்களில் கண்களுக்குப் புலனாகமாறு செய்தருளும் எளிமை இயல்பு கண்களுக்குப் புலனாகாத இறைவனை நாம் பற்றுதல் எங்ஙனம்? எனச் சேதனன் பின்னிடாதவாறு எம்பெருமானை நேருக்கு நேரே கண்டு பற்றுமாறு செய்கிறது இவை இராமகிருஷ்ண அவதாரங்களும் மீண்டும் கோயில்தோறும் எழுந்தருளியிருக்கும் அர்ச்சையும் ஆகும் கண்டு பற்றுமையே செளலபியம் என்பார் பிள்ளைலோகாசாரியர்

ஸ்ரீ சீனிவாசன், எம் ஏ, பி எட
பரமக்குடி

ஞானம் :

உயிர்கள் தீவினைகளிற் செறிந்து கிடக்கதையும் அவைகள் வீடுபெற்றறை அடைததற்குரிய தகுதியினை எய்தும் நிலைகளையும் பிறவற்றையும் எல்லாம் ஒருங்கே உணரவல்ல பெருந்திறம் சக்தி :

உயிர்களில் குற்றங்களைக் களைந்து குணங்களை வளர்த்து ஆட்கொண்டு காததருளுதற்குரிய பேராற்றல ஞானம் சக்தி என்பன விரோதியைப் போக்கித் தன்னைக் கொடுக்கை என்பார் பிள்ளைலோகாசாரியர்

இவை ஆறினுள் முதல நான்கும் ஆனமா எனும் சேதனன் இறைவனைப் பற்றுதற்கு உதவி செய்யக் கூடியவை ஞானம், சக்தி இரண்

ஏகாதசி

முற்காலத்தில மரு என்னும் அசுரன் ஒருவன் இருந்தான் அவ வசுரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் போரா ஏற்பட்டது மரு இந்திரனைத் தோற்கடித்தான் தோற்ற இந்திரன் திருமாலிடம் சென்று முறை யிட்டான் இந்திரனுக்கு உதவும் பொருட்டு திருமால் தனது திரு மேனியினின்றும் பெண் உருவத்தில் ஒரு சத்தியைத் தோற்றுவித்தாா இந்திரன் அவளுடைய உதவியுடன் அவவசுரனை அழித்தான் திரு மாலிடம் தோன்றிய சத்தியானவள் ஏகாதசியெனும் பெயரையும், அவள தோன்றிய தினத்தை அனைவரும் நோன்பிருந்து நலமடையும் நாளாகப் போற்றவும் வரம் பெற்றாள் அதுமுதல் ஏகாதசி விரதம் ஏற்படலாயிற்று என்பர்

தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் தோன்றிய ஆலகால நஞ்சினை சிவபெருமான் தேவர்கள் வாழும் பொருட்டு உண்டு தனது கண்டத்தில் அடக்கினார் அது கண்ட தேவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிய இறைவனை அன்று இரவு முழுவதும் பூசித்து நற்பேறு பெற்றனர் அந்தத் தினமே 'ஏகாதசி' எனவும் வழங்குவா

மார்கழி மாதத்தில் பூவ பக்கத்தில் வரும் ஏகாதசியை ஆரம்ப ஏகாதசி என்று கூறுவர் அதனையே முதலாகக் கொண்டு அநுடடிக்க வேண்டும் எனபா அபரபக்கத்து ஏகாதசியை மோட்ச ஏகாதசி எனச் சொல்லுவார்கள்

ஏகாதசி புராணப்படி ஒவ்வொரு ஏகாதசிக்கும் ஒவ்வொரு சிறப்பான பலன் உண்டு எனத் தெரிய வருகிறது அவற்றில் சிலவற்றைக் காண்போம்

தை மாதம் பூவபக்க ஏகாதசி விரதத்தை மேற்கொண்டால் புதி திரப பேறு பெறலாம் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது

பங்குனி மாதத்து அபரபக்க ஏகாதசியை இராமச்சந்திரர் உபா சித்து இராவணனை வென்றா என்று வரலாறு கூறுகிறது

ஆனி மாதத்து பூவபக்க ஏகாதசியை பாண்டவர்கள் பாவித்து கண்ணனைத் துணையாகப் பெற்றனர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது

ஆடி மாதத்தில் பூவபக்க ஏகாதசி விரதத்தை மேற்கொண்டால் மழை பெறலாம் என வரலாறு கூறுகிறது

ஆவணி மாத பூவபக்க ஏகாதசி விரதம் மகப்பேற்றினைக் கொடுக்கும் எனபர்

புரட்டாசி மாத அபரபக்க ஏகாதசியை அநுடடித்து அரிச்சந்திரன் இழந்த நாட்டைத் திரும்பப் பெற்றான் எனபர்

தருமன் ஐப்பசி மாத பூவபக்க ஏகாதசி விரதத்தை மேற்கொண்டு தர்மத்திற்குத் தலைவன் ஆனான்

கார்த்திகை மாதத்து பூவபக்க ஏகாதசி தினத்தன்று அரி மூர்த்தி துளில் எழுவார் எனபது வரலாறு கூறுவதாகும்

எல்லா ஏகாதசி நாட்களும் நோன்பிருந்து நலமடையும் நாட்களே ஆகும்

தகவல் முடிவை முத்து

டும் பகவான் தன்னை வந்தடைந்த சேதனை காரியத்தைச் செயதற்குப் பயன்படுபவை

இவ்வாறு குணங்களில் முதல் நான்கினை நமமாழ்வார்,

“ அகலகிலேன இறையுமென்று

அலர்மேல் மங்கை உறைமார்பா நிகரில் புகழா யுலகமுன்று டையாய்

எனனை ஆளவானே நிகரில் அமரா முனிக்கணங்கள்

விருமபும் திருவேங்கடத்தானே புகலொன்றிலலா வடியேனுனனடி

கீழமானது புகுந்தேனே

(திருவாய்மொழி 6 10 10)

என்று பாடுகிறார் நிகரில் புகழாய் என்று வாதசலயத்தையும், உலக முன்றுடையாய் என்பதனால் சுவாமித்வமும், எனனை ஆளவானே என்பதனால் செளலப்பியமும் விவரிக்கப்படுகிறது

இறைநிலைகள் .

பரஸைரூபம் என்னும் இறை நிலையினை வைணவம் பரத்வம், விபூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரம் என ஐந்தாகப் பகுத்துள்ளது இவற்றை விரிவாகக் காண்போம்

பரத்வம் :

திருமகளும் தானுமாய நித்தியர் முத்தா சேவிக்கப் பரம்பதத்தில் திருவோலக்கம் இருக்கும் நிலையே பரத்வமாகும் இதனை

‘ஆதியஞ்சோதி உரு’

‘ குழுமித்தேவர் குழாங்கள் கைதொழச் சோதி வெள்ளத்தி

னுள்ளே எழுவதோர் உரு ’

“மூவா முவுலகுங்கடந்து அபயாஸ் முதலாய் நின்று ஆரமுது”

என்னும் தொடர்களாலும் அறியலாம் இந்நிலையில் பரம்பதத்தில் நித்தியரும் முத்தரும் தமது அநுபவத்திற்குப் போக்குவிடாகப் பாடும் சாமகானம் கேட்பாராதலின் இந்நிலை “பாட்டுக்கேடும் இடம்” எனப

படும் கண்டுபற்றித் தொழ விரும்புவோர்க்கு அணுக இயலாமல் நிலவுலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டிருத் தனின பரதவம் நீடவேடகை கொண் டவனுக்கு அண்டத்திற்கு அப்பால் புறம்பே பெருக்கிக் கிடக்கும் நீரைப் போன்றது

வியூற்றம்

பெருமான பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டு, யோக நித்திரை செய்து உயிர்களைக் காகமும் வகைகளைச் சிந திகமும் நிலையே விபூ ஹமாகும் இதனை,

“பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்”
என்னும் தொடரால் அறியலாம்
“பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பை யாம்
கேடடேயும்” என்கிறபடி கேட்டி
ருக்கும் அத்தனையே இன்றிச் சென்று
காண அரியநிலையிலுள்ளது இந்நிலை
எனவே இதனை நீர் வேடகை கொண்
டவாகளுக்குத் தாகம் தீர்க்க இயலா
க ட ி நீ ர் போன்றது என்று
கூறலாம் அசுரர்களால்
துன்புறுத்தப்பட்டு வருநதுகின்ற
தேவா முதலானவர்களின் துயரஒலி
எப்போது வருமோ என்று செவி
கொடுத்துக் கொண்டு, திருப்பாற
கடலில் அறிதுயிலில் உள்ள இந்நிலை
கூப்பிடு கேட்கும் இடம் என்பர்

விபவம்

கொடியோரை அழித்து, நல்லோ
ரைக்காக்க இறைவனின் அவதார
நிலைகளே விபவமாகும் இதனை,

‘மீனாடு ஆமை கேழல் அரி குறளாய
முன்னும் இராமனய்த் தாமோதர
னய்க் கறையும் ஆனான்’

என்னும் தொடரால் அறியலாம்
அடியவர்களுக்கு அருள் செய்ய, திருப்பாறகடலினின்றும் ஆதிசேட னாகிய கட்டிலை விட்டு நீங்கி இவ்வுல கில் அவதரித்த இந்நிலை குதித்த இடம் எனப்படும் இறைவனின் இவ்வவ தார நிலைகளை அவவப்போது வாழந் தோரே கண்டு பேரின்பம் எய்தினர் அக்காலத்தில் பிறந்திராத நமக்கு அப்பேறு இல்லையே இதனை,

“வாட்டுவம் கொல்புகலி வண்புலவன்
பேரின்ப

வீட்டுவம் கொள்ள கொளவிடநாள
—கேட்டுவராதது

எப்பிறப்பில் எங்கண் இருந்து
எதுபுரித்து எய்த்தேனே
ஒப்பிறப்பில் வெங்கை உடையோம்’

எனபதால் அறியலாம் மிக அருகில் இருந்தும் ஒடுங்காலத்தில் மட்டுமே பருகுவதற்கு ஏற்றதாய வற்றிப் போன காலத்தில் இருப்பவர்க்குப் பயன்படாத பெருக்குடைய ஆற்று நீர் போன்றது இந்நிலை

அந்தர்யாமித்வம் :

இறைவன் உயிர்களின் உள்ளத் திறகலந்து மறைந்திருக்கும் நிலை அந்தர்யாமித்வம் எனப்படும் அடி யார்களின் இதயக்கமலத்தில் எழுந் தருளி திருமால் தன்னை உகந்தாக குத் தன அழகினைக் காட்டி நுகரச் செய்யும் இந்நிலை “ஊட்டும் இடம் எனப்படும் இதனை,

“ஒன்சங்கு கதை வாள் ஆழியான
ஒருவன் அடியேன் உள்ளான்”

என்று பாசுரத் தொடாமூலம் அறிய லாம் உயிர்களின் உள்ளத்தில் இருப்பினும் கண்களால் காண இய லாமல் யோக நெறி நின்று பயின்று பெரிதும் முயன்று காணவேண்டும படி இருக்கும் இந்நிலை நீர்வேடகை யுடையவன் தாகத்தைத் தணிகமும் ஊற்றுநீர் போன்றது கொட்டும் குத்தாலியும் கொண்டு அகழ்ந்தால் அன்றோ ஊற்று நீர் கிடைக்கும் எனவேதான் பெருமானே,

‘கட்கிலி காணும் ஆறு அருளுவாய
காருத்தா கண்ணனே!’

என்று ஆழ்வா வேண்டுகிறார்

அர்ச்சாவதாரம்

வழிபடும் அன்பாருக்கு எளி வந்து அருள் செய்தவன் பொருட்டு திருவரங்கம், திருப்பதி போன்ற திவ்வியதேசங்களிலும், அடியார் களின் இலலத்திலும் எழுந்தருளி விளங்கும் நிலையே அர்ச்சாவதாரம் எனப்படும் இதனை,

“தமர் உகந்தது எவவுருவம்

அவவுருவம் தானே
தமர் உகந்தது எப்பேர் மறைப்பேர்

—தமர் உகந்தது

எவவண்ணம் சுததுத்து ஐயைய

திருப்பரே

அவவண்ணம் ஆழியான ஆம்

என்றும் “பின் ஆரூர் வணங்கும் சோதி” எனவும் ஆழ்வார்கள குறிப் பிடுகின்றார் “எனனை எவர் எப் பெயரில் எப்படி வழிபடினும் அவ வுருவிலேயே அவாகத் அருள் செய கிறேன்” என்று கீதையில் பகவான அருளிச்செய்தபடி அடியார்கள் தன னைக் கட்டி வைத்துக் கொள்ளும் படி எளிவந்து, உருவத் திருமேனி களில் திருமால் உறைகின்ற இந்த அர்ச்சாவதார நிலையே வளைந்த இடம் எனப்படும் நீர்வேடகை உடைய வனின் தாகத்தைத் தீர்க்கும் குளிர்ந்த பொய்கை போன்றது இந்நிலை இறைவனின் செளலப்பியம் முதலிய குணங்களை நாம் கண்ணால் கண்டு மகிழும் நிலை இது

திருக்கையிலே பிடித்த ஆயுதங் களும், அஞ்சேல் என்னும் திருக்கை களும், கவித்த முடியும், முக முறு வலும், தாமரைமலரின் கண் அழுந் திய திருவடிகளுமாய் நாம் அர்ச்சை யில் காணும் பெருமானே நமக்குப் புகலிடம் ஆகும்

முடிவுரை

திருமாலின் இந்த ஐவகை நிலை களையும் நம்மாழ்வார் ஒருசேர அனு பவிக்கிறார்

“விண்மீது இருப்பாய் மலைமேல்
நிற்பாய் கடலசேர்ப்பாய்
மண்மீது உழல்வாய் இவற்றுள்
எங்கும் மறைந்து உறைவாய்
எண்மீது இயன்ற புற அண்டத்தாய்
எனது ஆவி
உண்மீது ஆடி உருக்காட்டாதே
ஒளிப்பாயோ’

என்னும் இப்பாடலில் “விண் மீது இருப்பாய்” எனபது பரத்வத்தையும் “கடலமீது சேர்ப்பாய்” எனபது வியூஹத்தையும், “மண்மீது உழல் வாய்” எனபது விபவத்தையும், “எங்கும் மறைத்தாய்” எனபது அந்தர்யாமித்வத்தையும், “மலை மேல் நிற்பாய்” எனபது அர்ச்சை நிலையையும் உணர்த்துவதாய் அமை கின்றன

வைணவம் காட்டும் இவ்இறைவ னின் இயல்புகளை நாம் நன்கறிந்து வழிபடுவோமாக

திருவேங்கடவன் திருவெழுக்கற்றிருக்கை

காப்பு

இரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா

ஒரிரு முன்னர் ஒளிர்வண்ணன் நானிலத்
தேரீனில ஐந்துமாறும் சாரந்திடும்—பேருயிர்
மறறையும் ஏழுமலை மேவிக்காக் கிணறுள்ளன்
சொற்றொடரில் சோப்பான சுகம்

நிலைமணடில ஆசிரியப்பா

ஒருமுதற் கடவுளாய உலகு காத்தனை;
ஒருமுனி ஈரடி வணங்கிப்பின் சினந்துநின்
திருவமர் இடமதை இடிததிட மலர்ந்தவன்
ஒருபதம் வருடிபேர் மடமையை அழித்தனை;
ஒருத்தியின் வயிறறினில இருமுனறின பின்
இரண்டாயத் தோன்றி ஈன்றிடா ஒருத்தியின்
மகனாய மாறியோரா வலிவிட அமுதினை
புகட்டிய அரக்கியின் அமுதுயிர் இரண்டையும்
பருகினை; அசுவம் வன்விடை சகடமாய
உருவிற் போந்த மூவரககரை வதைத்தனை;
நான்கும் முன்றும் நாடகளாய இருகால்
ஊன்றி ஓர்கையால் உயாந்த குன்றின்
எடுத்து முகிவிடம் இடையினைத்தனை
விடுத்தனை; ஒருரல் வலித்திரு மரமிடைப்
புகுந்து மும்மையிற பயனசெய ஆயரில்
மிகுத்தனை; நானிலம் நடுங்க ஐந்தலை
விடத்தை நாற்புறம் வடித்த காளியன்
அடைக்கலம் விரவி முந்நீர் ஓடிட
இருகழல் சிரம்பட ஒரு கை வால்கொள
பெருநடம் பயின்றுநின் பெருமையை உணர்த்தினை;
எனினுமே திருமணத் தவிசினில நினையொரு
முறையுமே மகிழ்ந்திடா அசோதை குறையினை

அலர்மகள் திருமணம் அளித்துத் தீர்த்தனை;
நிலமிடை யிருதவம் நிகழத்திய நினக்குநல
அமுதம் தந்திட மூவா முதல்கள்
நான்முகன் பசுவாய ஐமமுகன் அதன்றன்
கனறெனக் குலவிக் குன்றினை யடைந்து
நின்பசி ஆறிட அமுதினைச் சோததிட
சினததால் ஆநிரை சிண்டிய ஐங்கோ
தனையும் மனத்தினை விரங்கி யருளினை;
நான்மறை வணங்கிடும் நினைமுப் பொழுதும்
வேண்டிய அரசினை இருகரப் படையினால்
ஒருங்கு காததனை; ஒரிரு புயத்தினால்
மருவுமோ? நினதுரு முப்புரி முனிவன்
நாற்றோள வேண்டிட நயநது நின்றனை;
காற்றின் தேவன் ஐம்புல னடக்கி
அறுகால கூடி பூம்பொழில் குலவிடும்
எழுமலை உறைந்திடும் இறையுனை யிசைக்க
விண்ணோன் மேனியை ஒளிர்த்தனை வியந்து;
முனறினை ஆறெறி புரிந்தோன் பின்னவன்
அணியுரை கேட்க ஐந்தனைப் படுகையை
விடுத்த நாற்பயன் விளைக்கும் வேங்கடம்
அடுத்தனை; மூவிரு சமயமும் மகிழ்ந்தே
இணங்கிடும் திருமலை எழிலாய ஒன்றினை
மணம் பொழி மலையிடை மறையாய, மென்கால
மாமகள் அலருடல் வரித்த கோனாய,
தாமரை விழிகளும் தடஞ்சூழ் கைகளும்
திகிரியும் பணிலமும் திருகும் நாமமும்
மிகுந்திட அருளிடும் மணியின் மதியாய,
நிற்கும் விமலநின் பதமவழுத தினேய்யாம்
தற்பம் தீர்ப்பாய திருமலைத் தேவே

திரு வா ர ஸ்ரீனிவாஸ இராகவன்—சென்னை

வாழுமலை...ஏழுமலை !

செல்வி ம லோகநாயகி, திருப்பதி

குழலாதி இசைவித்த
கோவிந்தன் வாழுமலை
அழல்பாவம் அத்தனையும்
அணைக்கின்றான் வாழுமலை
விழுந்துவிடின் பாவியவன்
வினைதீர்ப்பான வாழுமலை
அமுதுநீர் தொழுதிடடால்
அருள்பொழியும் ஏழுமலை!

தூண்பிளந்து அரக்கனைத்
தொலைத்திடடான வாழுமலை
வானளந்து மண்ணளந்த
வாமனவன் வாழுமலை
காளேகித் தம்பிக்கு
அரசளித்தான் வாழுமலை
ஊனுருகி உளம்பணிந்தால்
உணக்கருளும் ஏழுமலை!

தந்தைக்குத் தாளபணிந்த
தாமோதரன் வாழுமலை
கம்சனின் வினை அறுத்த
காகுததன் வாழுமலை
சித்தத்தில் தனைவைத்தோர்
இருவினைதீர் ஏழுமலை
பக்திக்குத் தான் இரங்கிப்
பதம் அருளும் ஏழுமலை!

“உபவாஸம்” என்றால் ‘பட்டினி
கிடத்தல்’ என்றித்தம் நமநாட்டு
மககளுக்கு மிகப்பழககமானது இச்
சொல இக்கருத்து இச சொல்
லுக்குப பொருளாக அமைந்ததன்
உணமையை இககட்டுரையில் விளக்கு
வேராம

‘உபவாஸம்’ என்னும் சொல், ‘உப’ என்றும் ‘வாஸம்’ என்றும் இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையாலுண்டானதொன்றும் இவற்றுள் ‘உப’ உபஸாகம் (தாதுவி(பகுதியி)ன் முன்பு இணைந்து அதன் பொருளில் மாறுபாடு உண்டுபண்ணவல்ல ஒரு வகைச் சொல்) இதன் பொருள் ‘அண்மை’ என்பதாம் ‘உபநயனம்’ ‘உபவனம்’ ‘உபஜலம்’ என்பது போன்ற இடங்களில் இவவுபஸரீகம் இப்பொருளிலேயே உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது ‘வாஸம்’ என்பது, ‘வஸ=நிவாஸே’ என்னும் தாதுவி(பகுதியி)னின்று தோன்றியதாம் ‘வசித்தல்’ ‘வாசம் செயதல்’ என்பது அதன் பொருளாம் ஆக, ‘உபவாஸம்’ என்னும் சொல்லுக்கு, ‘சமீபத்திலவாஸம் செயதல்’ எனபதே நேரான பொருள் இச்சொல் ‘பட்டினி கிடத்தல்’ என்னும் பொருளையுணர்த்தவல்லதான வகையை வேதங்களின் வழியில் சென்று விளக்குவோம்

வேதங்கள் பலவகைப்பட்ட யாகங்
களை விதிககின்றன அவையெல்லாம்
உலக கேஷமத்திற்காகவே அமைந்
தவை அவற்றுள் 'தர்சபூர்ணமாஸ
யாகம்' என்பது முதன்மையானது
அதற்கான முன்னேற்பாடுகளைக் கூறு
மிடத்திலேயே இந்த 'உபவாஸம்'
விளக்கப்பட்டுள்ளது கிருஷ்ண
யஜுர்வேதம் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை,
முதல் காண்டம், ஆறாவது பரச்சம்,

ஏழாவது அனுவாகத்தில் இவ்விஷயம் பரக்கூப பேசப்படுகின்றது -

“उपास्मिन् श्वो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य
एव विद्वानग्निमुपस्तृणाति”
(தைத-ஸம-1-6-7-3)

என்னும் சொற்றொடர் ஆங்குளது
 ‘யாவனெருவன் இவ்வாறாக அறிந்து
 கொண்டு அகனியை உபஸ்தரணம்
 பண்ணுகின்றனோ; அவன் நானாய்
 தினம் யாகம் செய்யப்போகிறவனாக
 இருக்கையில் (இன்றே) தேவர்கள்
 அவனுடைய சம்பத்தில் வசிக்கின்றனர்’
 என்பது மேற்படி வாக்கியத்தின்
 கருத்து இதன் கருத்தை நன்குணர்
 வதற்குச் சிறிது முன்னுரை அவசி
 யம் வேதமே அதையும் கூறுகின்
 றது.

தாசபூணமாஸ யாகம் அமா
வாசையிலும் பெளணமியிலும்
செய்ய வேண்டிய யாகம் அக்னி,
இந்திரன், மகேந்திரன், அக்நீஷோ
மர்கள் முதலான தேவதைகள் பல
ரையும் தன் இருப்பிடத்திற்கு வரு
மாறு அன்புடன் அழைத்து, இனிய
மந்திரங்களோடு மகிழ்வித்து, அவர
வருகை விரும்பமான அவிபுணவை
அளித்து உண்பித்து, அவ்வத் தேவ
தைகளின் அருளைப்பெறுகின்றான்
இந்த யாகத்தைச் செய்பவன் இതിல்
தேவர்களுக்கு ஒரு சங்கடம்தோன்று
கின்றது

இந்த யாகம் செய்வதற்காக வகுக்கப்பட்ட ஒரே நாளில் ஒரே சமயத்தில், பலவேறு இடங்களில், பலலாயிரக்கணக்கான யஜமானாகள் கிரதையுடன் மேற்கூறிய தேவர்களைத்

நாவலபாககம்
ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியார், விதவான,
திருப்பதி

தததம் இருப்பிடத்திற்கு வருமாறு அழைக்கின்றனர் யஜமானர்கள் பலா இருப்பதுபோல் தேவர்கள் பலர் இவலை ஒரு இந்திரன் தான்- ஒரே அக்னிதான் மற்ற தேவதைகளும் ஒவ்வொருவரேதான் யாருடைய யாகத்திற்குச் செல்வது? யாருடைய யாகத்திற்குச் செல்லாது விடுவது? இதுதான் தேவா்களுடைய சங்கடம்

இதற்கொரு பரிகாரம் உண்டு தேவதைகளை யாகததுக்கு வருமாறு, அதற்கென வகுக்கப்பட்ட மந்திரங்களை ஒதி அழைப்பதில் எவன் முந்திக்கொள்கின்றானோ, அவனுடைய யாகத்திற்குத்தான் தேவர்கள் செல்கின்றனர் ஆதலின் யாகம் செய்யும் நன்னாளுக்கரு முதல தினமே அந்தி வேளையில தேவர்களைத் தன்னிருப்பிடத்திற்கு வரவழைத்துத் தங்க வைத்துக்கொண்டு மறுநாள் அவர்களை யாகத்தினால் மகிழ்விக்கலாம் அதனால் யாகம் செய்வதற்கு முதல் தினம் மாலை வேளையிலேயே மந்திர பூர்வமாக தேவதைகளைத் தன்னிருப்பிடத்தில வரவழைத்துத் தங்க வைத்துக்கொண்டு மறுநாள் முறைப்படி அவர்களை ஆராதிக்க வேண்டும் (இதனாலும் சங்கடம் தீர்ந்தபாடியிலை எல்லோரும் முன்னாககிரதையாக முதல நாள் மாலையிலேயே அழைப்பார்களல்லவா? அப்பொழுது என்ன செய்வது? 'विरोधः कर्मणि चैज्ञानेक्षितिपक्षेक्षणात्' என்னும் பிரம்மஸூத்திரத்தில் வியாஸர் இதற்குப் பதில் கூறுகிறார் தேவர்கள் நம்மைப் போன்றவர்களில்லை நினைத்தவாறாக வெல்லாம் செய்யும் ஆற்றல் அவர்களுக்குண்டு பல்லாயிரவா பகதி சிரத்தையுடன் வகுத்த காலத்தில் அழைத்தாலும் அத்தனை வடிவங்கள் எடுத்துக்கொண்டு எல்

லோருடைய யாகங்களுக்கும் குறையிலாமல் சென்று அருள் புரிவா தேவர்கள் இத்தான் முடிவான பதில்)

தன் வீட்டில் தேவர்களுக்குத் தங்குவதற்கு இடம் வேண்டுமே! தரேதாதி என்று வழங்கும் மூன்று அகனிகளுள் கீழ்ப்புறத்தில் அமைந்துள்ளதான் 'ஆஹவ நீயம்' என்னும் அகனியேதான் தேவர்களுக்கேற்ற இடம் அதிலேயேதான் முதல நாள் இரவு அவர்கள் தங்கியிருப்பார்கள் அவர்களது தங்குமிடமாகிய ஆஹவ நீயத்தைச் சுற்றிலும் மென்மையான தர்ப்பங் (புற) களைத்தரையில் பரப்ப வேண்டும் இதுதான் 'உபஸ்தரணம்' எனப்படும் மனிதர்களே, தாங்கள் கிடக்குமிடம் (மென்மையான கோரைப்பாய முதலியவற்றால்) மறைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர் நினைக்கும்போதே புதிது புதிதாக மாளிகைகளைத் தோற்றுவிக்கவல்லவர்களான தேவர்கள் நம்மிருப்பிடம் வந்து தங்கும் பொழுது உபஸ்தரணம் பண்ணுதற்குக் கேட்கவேணுமா? இவ்வாறு உண்மையுணர்ந்து உபஸ்தரணம் பண்ணுகிற யஜமானனுடைய இல்லத்தில் அவனுக்குச் சமீபத்தில் தேவர்கள் வசிக்கின்றனர்

இங்கு 'அவனுக்குச் சமீபத்தில்' என்பதில் உட்கருதது ஒன்றுள்ளது யாகத்தின் முதல நாள் இரவு தேவர்களைத் தனது இருப்பிடத்தில் வரவழைத்துத் தங்கச் செய்துவிட்டு, யஜமானன் தனது வழக்கம்போல உணவு உட்கொண்டு மனைவி மக்களுடன் படுக்கையறையில் பஞ்சணையில் துயில் கொள்ளக்கூடாது யாகம் முடியும் வரையில் விரதம் பூண்டொழுக வேண்டும் ஆஹவநீயாக கினியின் சமீபத்தில் அல்லது காராஹ பத்யம் எனப்படும் அக்கினியின் சமீபத்தில், தன் அழைப்பிற்கிணங்கி வந்தருளிய தேவர்களையே (அதற்கென விதிக்கப்பட்ட) மந்திரங்களால் தியானம் செய்துகொண்டு பிரம்ம

சாயத்துடன் தரையிலேயே கிடக்க வேண்டும் அதனால்தான் அடிக்ருக்கும் தேவர்கள் யஜமானனுக்குச் சமீபத்தில் வசிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது தேவர்கள் யஜமானனுக்குச் சமீபத்தில் வசிக்கின்றார்களாயின், யஜமானனும் தேவர்களுக்குச் சமீபத்தில் தான் வசிக்கின்றான் அதாவது தேவர்கள் பண்ணும் உபவாஸத்தை யஜமானனும் பண்ணுகின்றானென்ற வாறு

இந்நிலையில் யஜமானனுடைய இராச்சாபபாட்டு விஷயம் நினைவிற்கு வருகின்றது யாகத்தின் முதல நாள் தேவர்கள் யாவரும் அழைப்பிற்கிணங்கி யஜமானனுடைய வீட்டில் குழுமியிருக்கும் போது அவர்களுடன் ஒரே இடத்தில் அண்மையில் அமாந்திருக்கும் யஜமானன் மாஸ்யுணவு அருந்துவதா? அல்லது படபிணி கிடப்பதா? உணவு உட்கொள்வதாயின் எவ்வகையான உணவை உட்கொள்வது? என்னும் பிரச்சனைகள் கிளம்புகின்றன

‘तदुहाषाह सावयसोऽनशनमेव वत मेने’
(சுகல யஜூர், சதபதபரா 1-1-1-7)

ஸவயஸ் என்பவருடைய புதலவரான அஷாடா என்னும் மாமுனிவா, ஒரு வகையான உணவும் உட்கொள்ளாமல் படபிணி கிடப்பதுதான் விரதத்திற்கேற்றது என்றெண்ணினார் அவர் கூறும் காரணம் - தேவர்கள் மனிதனுடைய மனதையறியும் வல்லமை பெற்றவர்கள் தங்களை யழைத்து விரதம் பூண்டுள்ள யஜமானன் நாளை காலையில் நமமைக் குறித்து யாகம் செய்யப்போகின்றான் என்பதை அவர்களறிவா அதற்காக அவர்கள் அனைவரும் யஜமானனுடைய வீட்டில் வந்து குழுமியிருக்கின்றனர் அவ்வாறு தேவர்கள் உபவாஸம் செய்வதனால், அந்நாள் (யாகத்திற்கு முந்தினம்) 'உபவஸதம்' (उपवसथ) என்றழைக்கப்படும்;

‘तन्वे वानवन्तम् । यो मनुष्येऽनश्नत्सु

पूर्वाऽनीयात् । अथकिम् यो देवेऽनश्नत्सु
पूर्वाऽनीयात् । तस्मादु न्वाऽनीयात् ।

(சுகல யஜூர், சதபத 1-1-1-8)

‘(தன் வீட்டிற்கு வந்துள்ள) மானிடர்கள் உண்ணாதுருக்கையில் (வீட்டுக்காரன்) அவர்களுக்கு முன் உண்பதே மிகவும் அருவருக்கத்தக்கதாகின்றது தேவர்களே வந்து உண்ணாமலிருக்கையில் ஒருவன் முன்னால் உணவருந்தக் கூடாதென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? (தேவர்களையும் உண்பித்ததுதானும் உண்ணலாமே ஏன் படபிணி கிடக்க வேண்டும்? என்று கேட்கலாம் மறுநாள் காலையில் செய்யப்படவிருக்கும் யாகத்தில்தான் தேவர்களுக்கு உணவளிக்க முடியும் முதல நாள் இரவு அது செய்யமுடியாது) ஆதலின் (யஜமானன்) ஆகாரம் ஒன்றும் ஏற்காமல் படபிணியாகவே கிடக்க வேண்டும்' என்பது இதுவே மேற்கூறிய வாக்யங்களின் கருத்து

இவ்விடத்தில் யாஜருவலகயர் என்னும் மறறொரு முனிவரின் கருத்து வேற்றுமைப்படுகின்றது

“तदुहोवाच याज्ञवल्क्य, यदि नाश्नाति पितृदेवत्यो भवति । ययु अश्नाति देवानत्यश्नातीति, स यदेवाशितमनशित तदानीयादिति, यस्य वै हविर्न गृह्णति तदशितमनशित” स यदश्नाति तेनापितृदेवत्यो भवति, यद्यु तदश्नाति यस्य हविर्न गृह्णति तेनो देवाप्तात्यश्नाति ।

(சுகல யஜூர், சதபத 1-1-1-9)

‘உணவை அறவே ஒழித்து முழுப் படபிணியாக இருந்தால் பித்ருக்களை வழிபடுகின்றவனாவான் (தேவர்களை வழிபடுகின்றவனாக மாட்டான் ஏனெனில், பித்ருக்கள்தான் தங்களைப் பூஜிக்க வருபவன் முழுப் படபிணியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்) அதற்காக உணவு உட்கொள்வானாகில் தேவர்களை மீறி உண்பவனாவான் இதற்கொரு பரி காரம் உண்டு சில பொருள்களை உண்டாலும் உண்ணாததாகவே கருதப்படும் அவ்வகையானவற்றை உண்ண வேண்டும் மறுநாள் யாகத்தில் தேவர்களுக்காக அவி யுணவாக

அளிக்கப்பட வேண்டியதைத் தவிர மற்ற உணவை உண்ணலாம் அதை உண்டாலும் உண்ணாததற்கொப்பா கும். இப்பொழுது பிதருக்களைப் பூஜிப்பவனாகமாட்டான் முழுப் பட்டினி கிடக்கவில்லையல்லவா? தேவர்களை மீறி உண்பவனாகவும் மாட்டான் அவர்களுக்களிக்கப்பட விரும்பும் உணவை உண்ணவில்லை யல்லவா?

அதற்கைய உணவு யாது?

“स वा आरण्यमेवास्मीयात्, या वा आरण्या
शेषघ्नो यद्वा वृक्षम्।”
(சதபத 1-1-1-10)

காடுகளில் கிடைக்கும் பொருளை உண்ணலாம் (நாட்டுப் புறத்து உண வாகிய நெல் யவம்-பால்-தயிர்-நெய் முதலியவை மறுநாள் தேவர்களுக் களிக்க வேண்டியவை) கிழங்குகள்- பழங்கள் முதலியவையே அவையாம் காட்டிலுள்ள ஒஷதிகளையும் உண்ண லாம் அல்லது மரங்களில் உறபத்தி யாகின்ற காய்களிகளையும் உண்ண லாம் (இவற்றை உண்பதனால் குற்ற மில்லை)

வேற்றுணவை உண்பது குற்ற மில்லை எனபதற்கு ஒரு முனிவரின் அனுஷ்டானம் ஆதாரமாகக் கூறப் படுகின்றது (இதுவே முடிவான கொள்கை)

“तद् हस्माहापि वकुर्वानो माषान्मे पचत।
न वा एतेषां हविर्गृह्णीति।”
(சதபத 1-1-1-10)

‘வருஷா-என்னும் முனிவருடைய புதலவராகிய ‘வர்க்கு’ எனபவா இதையே சொல்லுவாரா எனக்கு (யாகததின் முதல் நாள்) உளுந்து உணவைச் சமைத்துப் போடுங்கள்! ஏனெனில், மறுதினம் தேவர்களுக்கு இவற்றை (ஹவிஸஸாக) அளிக்கப் போவதில்லை’ என்று

மாற்றுணவை உண்ணலாம் என கிறவளவிலதான் மேற்படி முனிவரின் அனுஷ்டானம் ஆதாரமாக ஏற்கப்

பட்டது ஆனால் யாகததின் முதல் நாள் உளுந்து உணவு கூடாது -

“तद् तथा न कुर्यात् ब्रीह्यवयोर्वा एतदुत्त
यच्छमीधान्यं तद्ब्रीह्यवावेवैतेन भूयासौ करोति
तस्मादारण्यमेवास्मीयात्”
(சதபத 1-1-1-10)

‘அவ்வாறு செய்யக்கூடாது உளுந்து முதலிய சமீதானியம் நெல் யவம் இவற்றை அதிகப்படுத்துகின்றதல் லவா? அதனால் காட்டு உணவையே உண்ண வேண்டும்’ என்பது கருத்து தோசை-இடவி முதல்யவற்றிற்காக அரிசி மாவு கரைக்கும்போது உளுந் தும் அரைத்துக்கரைக்கப்படுகின் றது. அதனால் சில நாழிகைகள் கழிந்ததும் மேற்படி மாவு பொங்கி வரும் இவ்வாறான தொடர்பு உளுந் துக்கும் அரிசிக்கும் உள்ளபடியால் அரிசியைத் தவிர்க்கவேண்டிய நிலை யில் உளுந்தையும் உபயோகிக்கக் கூடாது என்று தடுக்கின்றது வேதம்

“यदनास्वानुपवसेत् क्षौद्रक स्यात्”
(தைத் ஸம் 1-6-7)

‘உணவை அறவே விலக்கிவிட்டு உப வாஸம் இருப்பானாகில், பசியினால் வாட்ட மடைந்து விடுவான்’

“अपोऽस्नाति तस्नेवाशितं नैवानशित”
(தைத் ஸம் 1-6-7)

‘(அதற்காக) நீரையே உணவாகச் (நீராகாரம்) செய்துகொள்ள வேண் டும் அது உண்டாற்போலவும் உண் ணாதது போலவும் ஆகும் உண்பதனா லுண்டாகும் குற்றம் இராது உண்ண மையினால் ஏற்படும் சோராவும் தவிர்க்கப்படும்’ என்றவாறு

இராமாயணத்தில், முடிசூட்டு விழா மறுநாள் காலை நடைக்க விருக்கையில் முதல் நாள் இரவு, தசரதருடைய உத்தரவினமேல், வளிஷ்ட முனிவா இராமனுடைய விடுதிக்குச் சென்று இராமனுக்கும் சீதைக்கும் உபவாஸம் செய்து வைத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது

उपवासं भवानद्य करोतु सह सीतया।
प्रातस्त्वा भविष्यता हि यौवराज्ये महीपति॥
(இராமாயோ 5-9-10)

ஸுந்தர காண்டத்தில் அனுமான் சீதாதேவியைக் காண்கையில், உப வாஸத்தினால் மெலிந்த நிலையில் பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருந்த தாகக் கூறப்படுகின்றது

“उपवासकृशा दीना नि स्वसन्ती पुन पुन”
(ஸு 15-18)

அயோத்தியாகாண்டத்தில் இராம லக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் கானகத் திறகேகிய முதல் நாளிரவு தண்ணீ ரையே உணவாகக் கொண்டு உப வாஸம் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின் றது

“अद्भिरेव तु सौमित्रे वस्याम्यद्य
निशानिमाम्”
(அயோ 46-10)

இராமாயணமும் வேதத்தின் விவர ணமேயல்லவா?

“उभावस्नी उपसृणते। देवता उपवसंतु मे।
अहं ग्राम्यानुपवसामि।मह्य गोपतये पशून्॥”
(தைத் பரா 3-7-4)

என்னும் ‘வேதவாக்கியம்’ இரண்டு அகரிகளையும் (சுற்றி) தாப்பங் களால் பரப்புகின்ற எனபொருட்டு தேவர்கள் உபவாஸம் செய்யப்டும் நான் நாட்டு மிருகங்களை உண்ணாமல் உபவாஸம் செய்கின்றேன்’ என்னும் கருத்துள்ளது இங்கு, தேவர்கள் செய்ய வேண்டுவதாகக் கூறப்படும் உபவாஸம், உண்ணாமல் யஜமானனு டைய சமீபத்தில் வாஸம் செய்தல், யஜமானன் செய்யும் உபவாஸமும் உணவிலலாமல் அவர்களுடைய சமீ பத்தில் வளித்தலேயாம் இதில் உண்ணாமல் இருக்கும் பாகததையே பிறகாலத்தவர்கள் ‘உபவாஸம்’ என னும் சொல்லுக்கு முக்கியமான பொருளாகக் கொண்டவிட்டனர். உணமையுணர்ந்த அறிவாளிகள்; தெய்வ வழிபாட்டுக்காகவே இச் சொல் தோன்றிய தென்பதையும்

விரத நாட்களில் தெயவிகமான தன்மை மனிதனிடம் தோன்றுவதற்காகவே இம்முறை வருக்கப்பட்ட தென்பதையும் நன்குணர்ந்து ஒழுக்கு இன்றா ஏகாதசி உபவாஸம், கிருத்திகை உபவாஸம், சனிக கிழமை உபவாஸம் எனபன போன்ற ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் ஒவ்வொரு தெயவததின தொடர்பு இருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வளவு புனிதமான உபவாஸம் தற்காலத்தில் அதன் பொருளினிட்டு வெகுதூரம் விலகிச் சென்றுவிட்டது அதன் உட்கருத்து தேய்ந்து மறைந்து கொண்டு வருகின்றது உபவாச நாட்களில், தகுதியற்ற தாகக் கழிக்கப்பட்ட உருந்துதான் தோசை - இடலி - முதலியவற்றுடன் பிணைந்து முக்கியமான உணவாகி விட்டது தினந்தோறும் சோறு தின்று அலுத்துப்போன நிலையில், ருசிகரமான பலகார வகைகளை நினைக்கும்போதே நாவில் ஜலம் ஊறுகின்றது அளவுக்கதிகமாகவே தலையணையில் பஞ்சுபோல உணவு திணிக்கப்படுகின்றது “கனிகளையே உண்ணுதல்” என்னும் பொருளுள்ள ‘உபவாஸம்’ என்னும் சொல்லும் ‘உபவாஸ’த்துக்குத் தோள தீண்டியாயப் ‘பல கார’மான உணவு வகைகளை யுணர்த்தும் சகதி பெற்றுவிட்டது இம்மடலோ?

“न विषेय न खादेय प्रत्यहं सम भोजनम् ।
एष मे जीवितस्यान्तो रामो यद्यभिविष्यते॥”
(இரா ஸு கா 33 21)

இராமனுக்கு முடி குட்டுவிழா நடக்குமாயின், (நான்) நீர் அருந்தாமல் உணவும் உண்ணாமல் உயிரை விடுவேன்’ என்று கைகேசி பயமுறுத்தியதுபோல சண்டித்தனம் செய்வதற்கெல்லாம்கூட இதுவே பெயராகிறது ‘தப்பியோடிய மீன் தரும்த்திறகாகட்டும்’ என்கிற வகையில் உணவுப் பஞ்சத்தினால் படமினிடப்பவர்களுக்கூட உபவாஸம் இருந்ததாக கூறப்படுவது சகஜமாகிவிட்டது.

டது புனிதமான நோன்புகள் நோற்பதற்கு, முதன்முதலில் மேற்கொள்ள வேண்டிய நியமங்களுள் உபவாஸமும் ஒன்றும் ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையில்,

“வையத்து வாழவீர்கள்! நாமும் நம்பாவைக்குச்

செய்யும் கிரிசைகள் கேள்ரோ! பாரகடலுள்

பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி

நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாடகாலே நீராடி

மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாமமுடியோம்

செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்

ஐயமும் பிச்சையு மாந்தனையும் கைகாட்டி

உய்யுமாறெண்ணி யுகந்தேலோ ரெம்பாவாய்”

(திருப்பாவை-2)

என்னும் பாசுரத்தில், மேலே காட்டிய வேதங்களின் உட்கருத்து பதிந்திருப்பதை நன்கு காணலாம் நம் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இக்கட்டுரையை ஊன்றிப் படித்து, உண்மையுணர்ந்து நலனுற வேண்டுமென்பது எமது அவா அதனால் இக்கட்டுரையின் சாராம்சத்தை முடிவில் சுருக்கமாக எழுதுகிறோம் -

1 உபவாசம்-சமீபத்தில் வசித்தல் இறிகு, வழிபடவிருக்கும் தெயவததின சமீபத்தில் வசித்தலையுணர்த்தும்

2 அருகில் வசிக்கும் தேவர்கள் போல் வழிபடுபவனும் உணவின்றி இருப்பதனால், இச்சொல்லுக்கு அதுவும் பொருளாயிற்று

3 வழிபடவேண்டியவர்கள் பித்ருக்களாயிருந்தால், வழிபடுவோன் அறவே உணவை விலக்கிவிட வேண்டும் (சடங்கு முடியும்வரை). ஏனெனில், அதையே பித்ருக்கள் விரும்புகின்றனர்.

4 மறற தேவர்களை வழிபடும் போது இவ்வளவு கடுமையிலலை ஏதாவது வேறு உணவு உண்ணலாம் ஆனால், மறுநாள் தேவர்களுக்கு அளிக்கப்படவிருக்கும் உணவு வகையைச் சார்ந்த பொருள் கண்டிப்பாய் விலக்கப்பட வேண்டும்

5 இதிலும் பல வகைகளுண்டு நீராகாரம் அருந்தலாம் காய்கனிகளைப் புசிக்கலாம் ஆனால் உளுந்தி, கொள்ளு, பயறு இவை போன்ற அதிக ஸத்துள்ளவை கூடாது

6 உபவாஸ காலத்தில், உத்தேசத்திலுள்ள தெயவததின நினைவு நிலைத்திருக்க வேண்டும் பிரம்மசாயம் மிக அவசியம் தனியாகவோ, குழாங்களாகவோ, பஜனை, தோத்திரம், மந்திர ஜபம், மறற பணிவிடைகள் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றைச் செய்தல் நன்றம்

7 மறுநாள் உத்தேசித்தபடி வழிபாடு முடிந்ததும், ஸாதவிகமான (புளிப்பு-காரம் இவையிலலாத) உணவு உண்ணவேண்டும் இதுவே ‘பாரணம்’ எனபது (விரதம் பூத்தியாகிக் கரைசோதல அல்லது உண்டல் என்பது இதன் பொருள்)

8 பகதி சிரத்தையுடன் இவ்வாறு விரதமிருப்பதனால் இறைவனது திருவருள் நிரம்பப் பெற்று தெயவத்தன்மையடைவது மட்டுமல்லாமல் சிறந்த தேகாரோக்கியத்தையும் பெறலாம்

✱

அறிவிப்பு

ஸபதகிரிகென்று ஒரு வருடம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு அனுப்பப்படும் சந்தாத் தொகை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவான கால அளவுக்காக அனுப்பப்படும் சந்தாத் தொகை ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 12/-

வள்ளலார் வகுத்த இறைநெறி

“அனபைப பெருக்கி என தாரு யிரைக காக்க வந்த இனப்ப பெருசகே! இறையே!” என்று நாளும் வழிபடும் வாழையடி வாழையென வரும் திருக்கூட்ட மரபிலே தோன்றியவா அருடபிரகாச இராமலிங்க வள்ளலார் ஆவா இவா இராமையாப பிள்ளைக்கும் சின்னம் மையாருக்கும் ஐந்தாம் குழந்தையாகத் தில்லையம்பதிகு வடமேற்குத் திசையில் உள்ள கருங்குழி கிராமத் தில மருதூர் எனலும் சிறுநீரில 1823ஆம் ஆண்டு அகடோபா திங்கள் ஐந்தாம் நாளில் அவதரித்தவா இவா ஐந்து திங்கள் குழவியாக இருந்தபொழுதே தில்லையம்பதியில் கூத்தரசனின் அருள் பெற்றவா சிறுவயதில் திருத்தணிகை முருகப் பெருமானமீது தணியா அன்பு கொண்டிருந்தவா முருகனை அன்புருக, அகங்குளிரச் “சோகொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும், திகழ்கடப்பந தாரகொண்ட பன்னிரு தோள்களும் தாம் ஓரத் தாள்களுமோர் கூர் கொண்ட வேலும் மயிலும், நற கோழிக் கொடியும்ருள காரகொண்ட வணமைத் தணிகாசலத்தை” யும் கண்ணடியில் கண்டு பேறு பெற்றவர்பின் தில்லை நடராஜனுக்கு அடியாராய் இருந்து அன்பு அறம் வளராதவா, மரணமிலாப் பெருவாழ்வ பெற்றவா

தான் பெற்ற மரணமிலாப் பெரு வாழ்வை உலகத்து உயிரகள் அனைத்தும் பெற வேண்டும் என நினைந்து செயலாற்றியவா “அகத்தே கறுத்துப் புறத்து வெளுத்திருந்த உலகா அனைவரையும் சகத்தே திருத்திச் சன்மாராகக் சங்கத்தடைவித்திட அவரும் இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுதற்கென்றே எனை

இந்த உகத்தே இறைவன் வருவிக்க உறறேன’ என அவரே வாய்மலர்ந்து அருளியவா

சாதிப் பூசல்களும் சமயப் போர்களும் மலிந்திருந்த காலக் கட்டத்தில் அவதரித்த வள்ளலார் இவற்றை எண்ணிப் பெரிதும் உளம் நொந்தார் மக்களை இச்சங்கடங்களிலிருந்து காப்பாற்றி அவர்களை இறைவனின் இன்னருள் பாலிக்க - உய்வித்திட உறுதி பூண்டார் அதற்காக இறை வழி பாட்டிலேயே புதுமை பல செய்தார், புரட்சி பல கண்டார்

“சாதிமீலே மதங்களிபல சமயநெறி களிலே சாதிரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே ஆதியிலே அபிமானித்து அலைகின்ற உலகீர் அலைந்து அலைந்து வீணேநீர் அமிதலஅழ கலவே

என்று மக்களுக்கு எடுத்ததுரைத்தார்
‘பேருற உலகில் உறுசமய மதநெறி எலாம்

பேயப்பிடிப்பு உற்ற பிச்சுப்பிளையினை யாடடு என உணர்ந்திடாது உயிர்களபல பேதமுற்று அங்குமிங்கும் போருற்று இறந்துவீண் போயினா இன்னுமவீண் போகாதபடி விரைந்தே புனிதமுற்று சுத்தசன் மார்க்கநெறி காட்டி

மெய்ப்பொருளின் உணர்த்தி எல்லாம் ஏருற சுகநிலை அடைந்திடப் புரிதிநீ”

என இறைவனாலேயே பணிக்கப் பெற்று மனிதத் மானிடப் பிறவியை மானிலத்தே எடுத்தவா வள்ளலார் ஆவா

“கொளவீனின் கூட்டுறவால் கூட்டிய பல சமயக் கூட்டமுக கூட்டத்தே கூவுகின்ற கலையும் கள்ளமுறும் அக்கலைகள் காட்டியபல கதியும் காட்சிகளும் காட்சிதரு கடவுளரும் எல்லாம் பிள்ளைவின் யாட்டு

எனவும், “நாலவருணம் ஆசிரமம் ஆசாரம் முதலா நவீனற கலைச் சரிதம் எலாம் பிள்ளைவின் யாட்டே” எனவும் “டுததுரைத்து அன்றிருந்த சாதி சமயப் பூசல்களுக்கு ஒரு விடி வெள்ளியாகக் காட்சி தந்தவா வள்ளலார் ஆவா

“கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் கணமடி வழக்கமெலாம் மணமடிப் போக” இறை உலகில் புதுநெறி காட்டி, “தெய்வம் ஒன்றென்று அறியீர்!”

கோவி இராசகோபால, திருத்தணி

என்று அறை கூவியவா வள்ளலார் ஒருவரே,

வள்ளலார் இறைவனை அருளின் வடிவமாகவே காணுகிறார்

“அருடபெரு வெளியில் அருடபெரு உலகத் தருடபெருந் தலத்துமேல் நிலையில் அருடபெருமபீடத் தருடபெரு வடிவில் அருடபெருந் திருவிலே அமர்ந்த அருடபெரும பதியே அருடபெரு நிதியே

அருடபெருந் சித்திஎன அமுதே அருடபெருந் களிப்பே அருடபெருந் சுகமே அருடபெருந் சோதிஎன அரசே”

என்று எல்லா வடிவிலும் இறைவனை அருள் வடிவமாக எண்ணி ஆனந்திக்கிறார்

வள்ளலாரா காட்டிய இறை 'அருட பெருஞ்சோதி' ஆகும் அவ்வருட பெருஞ்சோதியை அடையும் பகதி வழி 'தனிப் பெருங் கருணை ஆகும்' அருள வெளியில் அதாவது உயிர் அருள மயமாகி நிறகம்போது அதில இறை ஜோதியாக நின்று சுடாவிடுகிறான், இதை அகமுகக காட்சி என்பா வெளியே உள்ள சடங்கு, ஆலயம் பூசைப் பொருட்கள் எல்லாம் புறக்காட்சி ஆகும் இவற்றைக் கடந்து அகமுகமாக இறைவனை அணுக வேண்டும் என்கிறா வள்ளலாரா மேலும் இறைக்குப் பூசை செயதல், விழா எடுத்தல் முதலிய யாவும் அவர்க்கு உடன பாடினலை காவியுடை அணிவதையும் அவா ஏற்றுக கொண்டாரில்லை வெள்ளா டையே வேண்டும் என்கிறா இவ வகையில் புரட்சியும் கண்டவா நம் வள்ளலாரே யன்றோ?

“உயிர்கள் அருடபெருஞ் ஜோதியாகிய இறையிடம் அருடபெருஞ் ஜோதியைப் பெற்றுத் தாழும் அருட பெரு ம ஜோதியாகி விடுவதே வள்ளலாரா வகுத்த சன்மாரக்கம் ஆகும்

இவ்வருடபெருஞ் ஜோதியை அடைய தனிப்பெருங்கருணை-உயிர் ரக்கம் அவசியமாகிறது இவ்வருட பெருஞ் ஜோதியை உள்ளத்தால் உணர்தலால்ன்றி அளவைகளால் அளந்தறிய முடியாது இதை,

“உணவிலில் அறிந்தால் ஒழியமற்று அளக்கின் அளவிலில் அளவா அருடபெருஞ் ஜோதி” என்கிறா வள்ளலாரா

ஜோதி வடிவினனாகிய இறைவன் தனக்கு ஜோதி நலகியதை,

“அமரரும் முனிவரும் அநிசமித் திடவே

அருடபெருஞ் ஜோதியை அனபுடன் அளித்தே கமமுறு சிவநெறிக்கு ஏற்றிஎன தனையே காத்து எனது உளத்தினில் கலந்த மெய்யபதியே ’

என்று பிறருக்கு எளிதில் கிடைக்காத பேறு தனக்குக் கிடைத்ததை எண்ணி இறும்பூது எயதுகிறா வள்ளலாரா

“இறைவனை ஒளிவடிவினனாகக் காண்பது நமக்குப் புதுமை யன்று; மரபுவழிப்பட்டதே யாகும்

“உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திர்தரு பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டா அங்கு ஓஅற இமைக்கும் சேனவிளங்கு அவிர்ஓ”

—(திருமுருகு-13)

என நக்கிரா கோல மயிலமீது ஏறி வரும் சேயோனைச் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளாரா அன்றோ? அருடபத தில் மாணிக்க வாசகா “ஜோதியே சுடரே சூழஒளி விளக்கே” என்று பரவினா அன்றோ? தாயுமானவ அடிகளும் “அங்கிங் கெழுதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த மூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது எதுவோ அதுவே இறை ’ என உணராததினா அன்றோ? ஆனால் வள்ளலாரா பெருமான் ‘ஜோதி’ என்பதைக் குறியீட்டுப் பொருளொடு படிமப் பொருள் உணராவோடு படைத்து இக்கருத்திற்கு ஒரு முழு வடிவம் தந்துள்ளமையை நாம் உணராதல் வேண்டும்’ என்று தமிழண்ணல் எடுத்துக் காட்டுவாரா

கருணையே ஜோதி உறையும் இடம் என்கிறா வள்ளலாரா எந்த உயிர்க்கும் இரங்கித் தன்னுயிர்போல எண்ணி உவககின்ற உளந்தான் அதஜோதி திருநடம்புரியும் இடம் என விளக்குகிறா வள்ளலாரா

“எத்துணையும் பேதமுருது எவவுயிரும் தம்முயிர்போல எண்ணி உள்ளே

ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கினரார் யாவரவர் உளந்தான சுத்த சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம் புரியும் இடமெனநான தெரிந்தேன்’

உயிர்கள் அருடதனமை கொண்டு முகி, அருள் வடிவாகி, அருளில் ஒன்றுவதையே வள்ளலாரா ‘அருட பெருஞ் ஜோதி தனிப் பெருங் கருணை’ என்ற தொடர்கள் மூலம் நிறுவிபுள்ளாரா

இறைவன் கருணை வடிவினன், குறைக்கைக் களைபவன்; குற்றங்களை மன்னிப்பவன் “பின்னை என பிழையைப் பொறுப்பான பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானே” என்று சுந்தரரா பாடினா தப்பேதும் நான் செய்யினும் நீ பொறுத்தல் வேண்டும்” என்று வள்ளலாரா வேண்டுகிறா நம் பிழைகள் இறைவனிடம் சொல்லி முறையிடவும் அவரே நமக்குச் சொல்லித் தருகின்றாரா நமது பிழைகளை எல்லாம் தம்மேலேற்றிக் கொண்டு பின்வருமாறு கத்துகின்றாரா

“ஒடினேன் பெரும் பேராசையால் உலகில் ஊர்தொறும் உண்டியே உடையே தேடினேன் காமச்சேற்றிலே விழுந்து தியங்கினேன் மயங்கினேன் திகைத்து வாடினேன் சிறிய வாரியால் மகிழ்ந்தேன் வஞ்சமே பொருளென மதித்து நாடினேன் என்னும் பாடினேன் உனையே நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே”

“காட்டிலே திரியும் விலங்கினீற கடையேன கைவழக் கத்தினால் ஒடித்த ஒட்டிலே என்னும் ஆசைகூட்டறியேன உலுத்தனேன் ஒருசிறு துருமும் ஏட்டிலே எழுதிக்கணக்கிட கொடியேன எச்சிலும் உமிழ்ந்திடேன் நரக நாட்டிலே பெரியேன் எனினும் உனையே நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே”

உயிரே ஜோதி, ஜோதியே உயிர் எனபது வள்ளலார் கொள்கை “உயிருள யாம் எம்முள் உயிர் இவை யுணர்ந்தே உயிர்நலம் பரவுகென றுரைத்த மெய்ச்சிவமே” என்ற இவா தம் கூற்றால் இதை அறியலாம்

உயிராக கருணையாகிய சீவகாருணியமே வீடு பேறு வீட்டின் திறவுகோல் இவவுயிராக கருணையானது தன் பெணடு, பிள்ளைகள், இனம் என்ற குறுகிய வட்டத்தில் அடைபடாது உலகு உயிர் அனைத்திற்கும் இரங்குவதாகும்

இக்கருணை உள்ளந்தான
பட்டினி புறநூர் பசித்தனா களையால்
பரதவிக்ஷிணன ரென்றே
ஒட்டிய பிறரார் கேட்போ தெல்லாம்
உளம்பகி ரெனநடுக் குற்றேன
இட்டவிவ வுலகிற பசியெனி லெந்தாய்
என்னுளம் நடுங்குவ தியல்பே
என்று உரைக்கச் செய்தது

“உயிர்க்கொடையும் புலைப்பொசிப்பும உடையவாகளெல்லாம் உறவினதாரல்லா அவர் புறவினதாரா” என்று பறைசாற்றிய பெருமையுள்ளவரையே சாரும்

தெய்வங்களின் பெயரால் உயிர்ப்பலி கொடுக்கின்ற கொடுமையை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார் அருள உருவான இறைவனை அறியாமல் உயிர்ப்பலி மூலம் தெய்வத்தின் திருவருளைப் பெற நினைக்கின்ற பேதமையைக் கண்டு மனம் நொந்து,

நலிதரு சிறிய தெய்வமென றையோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிகுக் குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய உயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவும்
கண்டே
புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில்
கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன்
என்று அஞ்சுகிறார்

‘கொல்லான புலால் மறுத்தானைக்
கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்”

என்ற திருக்குறளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியவா வள்ளலாரே யன்றி யாவருளா?

இறைவன் தன்னை ஆட்கொண்டது போலப் பிற உயிர் அனைத்தையும் ஆட்கொண்டருள வேண்டும் எனபது வள்ளலாரின் உள்ளக்கிடக்கை தன்னை ஆட்கொண்டருளிய இறைவனிடமே “இறைவா எனக்கு வழங்கியருளிய பேரினப்ப பேற்றை, நீ உலகின் எல்லா உயிர்த்திரளுக்கும் வழங்கும் நாளை நான் உகந்த நாள்” என்கின்றார்

அடியார்களே ஆண்டவனை எண்ணி வேண்டும்பொழுது தம் அன்புத் திறத்திற்கும் அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப வேண்டுவா “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டும் என்று அப்பா வேண்டுவா “தேனா பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச் சுனையில் ஒரு மீனாய்ப் பிறக்கும் விதி வேண்டும்” என்று குலசேகர ஆழ்வாரா வேண்டுவா “குற்றாலத் தமர்நதுறையும் கூத்தனின் கழலுக்கே கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டும்” என்று மாணிக்க வாசகரும் இறைவனிடம் வரங்கேட்கின்றனா வள்ளலாரும் வரம் வேண்டுகிறார் “அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டருள புரிதல் வேண்டும் ஆருயிராக கெல்லாம் நான் அன்பு செயல் வேண்டும்” என்றும் “உள்ளாடி உயிர்களையும் துயர் தவிர்த்தல் வேண்டும்” என்றும் “எவவுயிரும் இன்பமடை தல் வேண்டும்” என்றும், “எச்சார்பும் ஆகி உயிராக இத்தம் புரிதல் வேண்டும்” என்றும் வேண்டுகிறார் இவ்வாறு தன்னலங்கடந்து அனைத்துயிர்ப்பொது நலப்போக்குடன் அவர் வேண்டுவது பலகாலும் நினைத்த குந்தது ஆகும்

சமய நெறியையும், தத்துவ நெறியையும் கண்டிக்கும்வள்ளலார் இறைவனை ஊனுருகப் பரவுகின்றார்

“அருளமுதே நன்னிதியே ஞான நடத்தரசே
என உரிமை நாயகனே”

என்று வளைந்து வளைந்து ஏததுகிறார் அம்மட்டோ,

“எனஉயிரே எனஅறிவே எனக்கினிய உறவே”

என்று நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து போற்றுகிறார்

அத்தகைய இறை எவ்வடிவோ எனின்?

சமயம் குலம் முதல் சார்பெல்லாம் விடுத்த சமயம் தோன்றிய அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்றும்

சமயம் கடந்த தனிப்பொருள் வெளியாய் அமையும் திருச்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்றும் நினைந்து நினைந்து நம் நினைவில் நிறுத்திக் காட்டுகிறார்

“அருளநெறி ஒன்றே தெருள்நெறி மறநெல்லாம்

இருளநெறி என

உணர்ந்து உணர்ந்து உண்மையறிவினை ஊட்டுகிறார் வள்ளலார்

சமயச் சண்டையிலேயே காலங் கழித்துக் காலனுக்கு இரையெனப் பிணமாயும் வேடிக்கை மனிதர்களைப் பார்த்து,

‘எய்வகை சார மதங்களிலே பொய் வகைச் சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தே எமதுதெய்வம் எமது தெய்வம் என்று கைவகையே கதறுகின்றீர் தெய்வம் ஒன்றென்றறியீர்” என்று இடித்துரைக்கிறார்

“காடுவெட்டி நிலநதிருத்திக் காட்டெருவும் போட்டுக் கரும்பை விட்டுக்கடுவிரைத்து” ககளித்திருந்த உலகோரைப் பார்த்து,

“கூடுவிட்டுப் போயின பின் எதுபுரிவீர்?
எங்கே குடியிருப்பீர்? ஐயோ ஓர் சூறிதகறி
யீர்! இங்கே பாடுபட்டீர், பயனறியீர்! பாழாக
கிறததுக கழித்தீர்!”

என்று வருந்திக்கூறி, அவர்களைச்
சுத்த சனமாகக்கமாயி அருளநெறி
யைப் பின்பற்றுமாறு அறிவுறுத்து
கின்றா

“பட்டதெல்லாம் போதும் இது பரமா
வருதருணம்
ஈடுகட்டி வருவீரேல் இன்பம் மிகப்
பெறுவீர்
எனமை உரைத்தேனென நான்,
உணமை உரைத்தேனே’
என்று வழிகாட்டுகிறா வள்ளலார்

வள்ளலார் ‘பசித்திரு-தனித்திரு-
விழித்திரு’ என்ற மூன்று தாரக மந
திரங்களை உலகருக்கு வழங்கினா இம்
மநதிரங்கள் ஆனமீக அடிப்படையில்
அமைந்தவை ஆகும்

ஆனமீகப் பெரியா வள்ளலார்
“தமது பன்னிரெண்டாம் அகவை
முதல் முறையான ஞான வாழ்க்கை
யைத் தொடங்கினார்கள என்று

ஊரன் அடிகள் கூறுவார இவரின்
ஆனமீக வாழ்வு விளக்கமுற விளக்க
முறப் பேரினப்ப பெருவாழ்வு இவ
ரைத் துலக்கமுற அணுகிக்கொண்டே
யிருந்தது

இவரின் ஆனமீக வளாச்சிக்கு ஓர்
எடுத்துக் காட்டாகத் திருவொற்றி
யூரில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூற
லாம் திருவொற்றியூர் தேரடித்
தெருவில் ஆடை அணியாத ஒரு
துறவி தங்கியிருந்தார் அவர் தெரு
வில் போகின்ற மக்களைப் பார்த்து,
“ஆடு போகிறது, மாடு போகிறது,
நரி போகிறது, நாய் போகிறது,
கழுதை போகிறது, பன்றி போகி
றது என்று கூறுவது வழக்கம்
இராமலிங்கர் வழக்கமாகக் கோவி
லுக்குத் தெற்கு மாட வீதி வழி
யாகச் செல்வார் ஒரு நாள் தேரடித்
தெரு வழியாகப் போனார் அவரைக்
கண்ட ஆடையிலலாத துறவியார்,
“இதோ ஓர் உததம் மனிதன்
போகின்றான்” என்று கூறித் தன்னு
டைய ஆடையற்ற உடலைக் கையால்
மூடிக்கொண்டார் இராமலிங்கர்
அவரிடம் சென்று ஏதோ கூறிவிட்டுப்
போனார் மறுநாளிரிந்து அந்தத்

துறவி தேரடித் தெருவில் காணப்பட
வில்லை

இந்தக் காலக் கட்டத்தில்தான்
இராமலிங்கர் ஒரு முறை காலங்
கடந்து வீடு திரும்பி, வீட்டுத்திண்ணை
யில் பசியுடன் படுத்திருந்த பொழுது
அவாதம் அண்ணியார் உருவில் வடி
வுடையமமை தோன்றி அமுதளித்
துப் பசியைப் போக்கினாள் என்பார்

வள்ளலார் காட்டும் இறைவன்
“வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந்தத்
தின மெய்யாகிப் பின் அவற்றையும்
கடந்து சமரசத்தின் விவேகமாகத்
திகழ்பவன்,

“அளவையெல்லாம் கடந்து,
மனங்கடந்து, மறறை அறிவை
யெல்லாம் கடந்து, கடந்தமலயோகர்
உளவையெல்லாம் கடந்து பதங்கடந்து
நிற்கும் கடவுளாவான்,

“வனப்பு கலந்தறியாத மனத்தோர்
தங்கள் மனங்கலந்து, மதி கலந்து,
வயங்கார் நின்ற எனப்பு கலந்து உள
ளியங்குகின்ற அன்பு கலந்து அறிவு
கலந்து” இறையாவான்;

“சொல்லொழியப் பொருளொழி
யக் கரணமெல்லாம் சோநதொழிய
உணாவொழியத்” தனித்து வேறுகி
நிற்பவனுமாவான்;

“கருணையெனும் பழம்பழுத்த
வானதரு” ஆவான்;

“சொற்போதற்கு அரும்பெரிய
மறைகள் நாடித் தொடர்ந்து,
அயர்ந்து இணைத்துத் துலங்கி ஏங்கிப்
பிற்போத தான் விரைந்து அன்பார்
உளத்தே சென்ற பெருங்கருணைப்
பெருவாழ்வு’ ஆவான்

சமயங்களையும் கடந்த ‘ஒரே கட
வுள்’க் கண்ட பெருமை தமிழ்ச்
சான்றோர்க்கு உண்டு எனினும்
அதனை ஒரு கோட்பாடாக ஆக்கிக்
காட்டிய பெருமை வள்ளலாருக்கே
உண்டு எனலாம் என்ற தமிழண்ணல்
கூற்றோடு இக்கட்டுரையை நிறைவு
செய்யலாம்

*

உடம்பு பெற்ற உயர்வு!

ஒரு ‘சமயம் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து பாகவதக் கூட்டம் ஒன்று திரு
மலைக்கு யாததிரைப் புறப்பட்டது போகும் வழியில் மதுராந்தகம்
ஏரிக் கரையில் தங்கி நீராடிப் பெருமானைச் சேவித்து அமுது உண்டு
இளைப்பாறிச் சென்றது பாகவதர்கள் அமுது செய்த இடத்தில் சிந்
திக் கிடந்த சேஷ பிரசாதத்தையும், தேங்கி நின்ற நீரையும் அங்கு
அருகில் வசித்து வந்த உடம்பு ஒன்று ஆவலுடன் உண்டு மகிழ்ந்தது
பாகவத சேஷம் உண்டவருக்கு மறுபிறவி இல்லை ஆனால் அந்த
உடம்பு மறுபிறப்புக்கு ஆளாகி விட்டது சேஷ பிரசாதத்தின் பெரு
மையை அறியாமலேயே அப்போதையப் பசியை ஆற்றிக்கொள்ளும்
எண்ணத்துடன் மட்டுமே அது உண்டது (ரணவே) அக்குறைப்பாட்
டின் காரணமாக மறுபிறப்பு அற்ற அந்த மகோன்னத நிலையை அடை
யும் வாய்ப்பை அது இழந்தது ஆனாலும் மனிதப் பிறவியாகப்
பிறந்து உயர்வு பெற்றது ஆம் வைஷ்ணவ சமய ஆசாரியரான
ஸ்ரீ இராமானுஜ முனிவருக்கே முதல் ஆசிரியராக விளங்கிய யாதவப்
பிரகாசரின் ஜீவ ரகஸ்யமதான் இது

திரு ஷர் சுப்பராவ-திருக்கோவலூர்

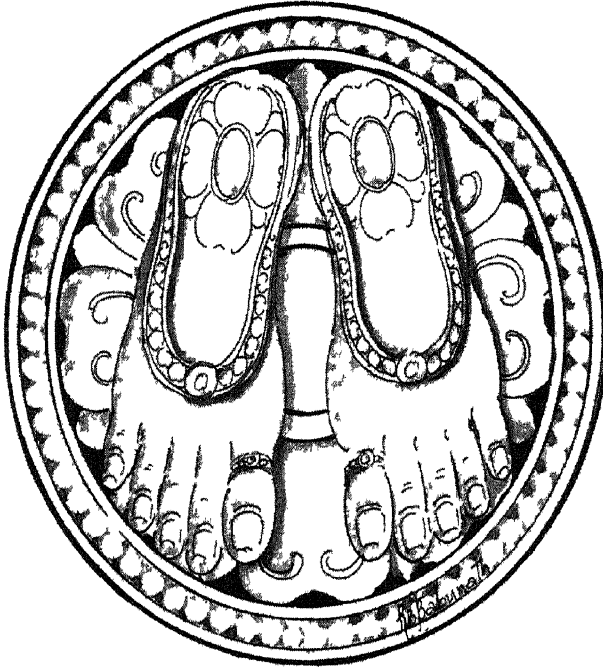
“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்”—(குறள்)

வேண்டதல் இறைவனிடம் யாவர்க்
கும் பொதுவாம்
வேண்டிடும் முறைதனில் மாற்றங்கள்
பலவாம்
எண்ணங்கள் யாவையும் இறைவனின்
தாளினில்
வண்ணமுற வைத்தே வணங்குதல்
முறையாம்

எந்த மதத்தவரும், எந்த சமயத்
தவரும், எந்த முறைதனில் இறை
வனைப் போற்றி வழிபட்டாலும்

வணங்குதல் முறை அம்முறையில்
வணங்குதல் பலவகையாம். நின்று
வணங்கல், மண்டியிட்டு வணங்குதல்,
சாஷ்டாங்கமாக வணங்குதல்
போன்ற முறைகள் பலவாயினும்
வணங்கிடும்போது தலை தாழ்த்து
தரை நோக்கிட, ஆங்கு வணக்கத்
திறஞரியவரது பாதங்களை தானே
கண்ணில் படும்?

வணங்குதல் யாரை? இறைவனை,
இறையடியார்களை, சான்றோர்களை,
பெரியவர்களை, பெற்றோரை, பேணிக்
காக்கும் ஆசான்களை அல்லவா?

திருவடிகளே சரணம்

இறைவன் பாத கமலங்களை வழுத்
தல் மாறுபடாததொன்றும் வணங்
கும்போது, ‘என்சான் உடம்பிற்குச்
சிரசே பிரதானம்’ என்றிட்ட பிர
தானமான சிரத்தைத் தாழ்த்தி
வணங்குவது யாவரும் அறிந்த
தொன்றே ஆனால் அதில் அடங்கி
யுள்ள உண்மைப் பொருளை உணர்வ
தில்லையே!

தலை தாழ்த்தி வணங்கும்
தன்மையில் கண்ணில் படுவது பாதங்
களை தானே! சிறியவர் பெரியோரை
யும், யாவரும் இறைவனையும்,
இளவரி, 1986

இறைவன் எல்லாவற்றிற்கும்
முதல்வன் இறைவன் தொண்டை
ஏற்று இறைவனுக்கு அடுத்தபடியாக
எண்ணப்படுவர் அடியார்கள் அடி
யார்கள் என்ற சொல் ஏன் வந்தது?
ஆண்டவனின் அடி போற்றிப்
பணிந்து இறைத்தாளினைப் பற்றிக்
கொண்டவர் இறையடியைப் பற்றிக்
கொள்ளும் காரணத்தால் அடியவர்
எனப் பெயர் கொண்டனர்

பரமக்குடி வெ சுந்தரம்

உலகம் முழுதுமே இறைவன்
உறைவானது இறைவனை எப்படிப்
பற்றிக் கொள்ள முடியும்? அவன்
தானைப் பற்றுவதுதான் எனினும்
பாதமே நிலைபெற்று நின்றிருக்கும்
பிறவற்றைப் பற்றுவதைக் காட்டி
லும் எளிமையாகப் பற்றுவதுதானே
எல்லோருக்கும் கைவரப்படக்கூடி
யது இதனாலன்றோ மணிவாசகர்
திருவண்டப் பகுதியில் முதல் நான்கு
வரிகள் கூற்றில்,

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளம்பரும தன்மை வளம்பெருக்
கடைசி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில்
பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட
விரிந்தன”

என்பதில், பரந்த உலகம் தோன்றக்
காரணமான இறைவனின் அரு
ளாட்சியில் நூறு கோடிக்கு மேல்
விரிவடையும் அண்டங்களின் மாட்சி
யில் இறைவன் காட்சியைக் காண்
பவர் எதைப் பற்ற முடியும்? அதை
விளக்கு முகமாகவே, பல பிறப்
பெடுபதெல்லாம் முடியில் ஆருயிர்
அனைத்தும் அரன் கழல் செல்லு
வதற்கே என்பதைத் “திங்கை மூதூர்
ஆடிய திருவடி”—எனும் கூற்றால்
அறியலாம்.

சித்தாந்த சைவ நூல்கள் முக்தி
களில் முடிந்ததாகிய சுத்தாத்துவித
முக்தியை “அடி சேர் முக்தி” எனக்
கூறும் அடி என்பது இறைவனடியே
தவிர வேறு ஏது? இதனாலேயே,
வள்ளுவரும் பொருளுடைய
மொழிக்கு உயிரே முதல்; அதிலும்
அகரமே முதலாகும் மெய்யையும்,
விளக்குவதும் இயக்குவதும் உயிர்
எனவே உலக உணர்வில் பொருள்
களையும் தோற்றுவியப்பது உயர்
வுப் பொருளான பகவன் என்பது
உணர்த்தவே எழுத்துக்களில் உயி

ரான, அதிலும் முதலான அகரத்தை அடியாக்கி அடி தொழும் பாங்கினை உணர்ந்திட,

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு” என்று கூறினார்

எழுத்தின் அடிப்படையான அகரம் போன்று இறைவன் பாதம் நாம் பற்றிக் கொள்ள உலகில் அமைந்துள்ளதை எளிமையாகக் காட்டினார் வள்ளுவரும்

இதே போல சட்கோபர் இயற்றிய திருவாய்மொழியைப் பெருமைப்படுத்திக் காட்டும் பாடல் ஒன்றில் “மிக்க வேதியா வேதத்தின் உட பொருள் நிற்கப் பாடியென் நெஞ்சன் நிறுத்தினான்” எனச் சுட்டும் வேதத்தின் உட பொருள் நிற்கப் பாடி என்பதில் நிறம் என்பது நிலையாக்கி அழியாத தன்மை பெறச்செய்தல் என்பதன்றோ? நெஞ்சன் நிறுத்தினான் என்பதும் வேதத்தின் உடபொருளாக வேதநாயகனை நெஞ்சன் நிறுத்தப்பட வேண்டுமானால் நாராயணனின் தாள் பற்றினால்தானே நிறுத்த முடியும்

திருமாவின் திருப்பாதங்களை பற்ற வேண்டும், அவன் பாதமே கதி என்ற

சரணாகதி தத்துவத்தைக் காட்டவே வைணவத்திருத்தலங்களில் திருமால் பாதம் பொறிககப்பட்ட சடாரியை வழிபடும் பகதான சிரத்தில வைத்துக் காட்டுவது இதன் கருத்தை வலியுறுத்தவே திருப்பாவையில் “சிறந்தொழுகிற காலே வந்துநினைச் சேவித்து உன் பொற்றாமரையடியே போற்றும்” என வருகிறது

“பொற்றாமரை அடி”

என்பதில் உள்ள பொன் என்பது தனித் தனிகத்தைக் கொள்ள வேண்டும் - தனித்தனிகம் மிருதுத்தன்மையும் கலப்பற்ற உயர்த் தன்மை கொண்டதும் எனக் கொண்டு, மலரின் மென்மை போன்ற தன்மை கொண்டவனின் திருவடி என்ற பொருள் கொண்டால் பொற்றாமரையடியின் தன்மை புரியும்

இக்கருத்தை நிலைநாட்ட திரு வெம்பாவையின் மணிவாசப் பெருமாள் “விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூசும் மலர்ப்பாதநிறந்தருள் வந்தருளும் தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிறம்பலத்தின் ஈசனார்க் கன்பார்” என்பதில் தேவர்கள் வணங்கிட அரிதாகி, தில்லையிலே இம்மண்ணில் நாம் காண வந்துள்ள ஈசனின் அடி போற்றி அவனை வழிபடும் அடிமைகள் அல்லவா? என்ற பொருள் மூலம்

இறைவன் அடியே சரணடைய ஏற்றது என்பது தெளிவன்றோ?

அப்பர் சுவாமிகள் ஆண்டவனின் திருவடி வணங்குவது மட்டுமின்றி எந்தப் பிறவி எடுத்தாலும் நின் திருவடி மறவாது இருக்க வேண்டும் என்று திருவடிப் பெருமையைத் தானே கூறுகிறார்

“புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டுமின் வையகத்தே”

எனும் கூற்றில், புழுவாகப் பிறந்தாலும் திருவடி மறவாத்தன்மை வேண்டுமெனும் அவா நெஞ்சம் என்றால் திருவடிப் பெருமைக்கே துருதை

எப்பதிகங்களிலும் இறைவனைப் போற்றுவதில் சேவடி போற்றி, மானடி போற்றி, திருவடி போற்றி, மலரடி போற்றி, திருப்பாதம் போற்றி, சிவனடி போற்றி, திருமலரடி போற்றி, பூங்குழலிகள் போற்றி, பொன்னடி போற்றி எனத் திருவடிகளைக் கூறுவது எதனால்? வழிவழியாக வழிபாட்டு முறையில் தலைமுதல் அடிவரை இறைவன அடிகளில் பணிந்துய்ய வேண்டுமென்ற காரணம் தானே? இதற்கு அடிப்படை திருவடிகள் அன்றோ?

உ

ஓம் சந்த விக்கனேஸ்வராய நம :
ஓம் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம்
“வேதோதித்யம் அதியதாம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

“ஸத்யம் அத்வைதம்”

ஓம் ஸ்ரீ காஞ்சி ஓம் அம்மா ஓம் காமாட்சி நம :
ஓம் சந்திரசேகரேந்திர ஓம் ஸரஸ்வதி ஓம் ஸ்வாமிகள் நம :
ஓம் ஜயேந்திர ஓம் ஸரஸ்வதி ஓம் ஸ்வாமிகள் நம :

இந்தக்கட்டத்தில் உள்ளதை 108 தடவை எழுதி (யாரும் எந்த மொழியிலும் எப்பொழுதும் எழுதலாம்) அத்துடன் ரூ.5/- (ரூபாய் ஐந்து மட்டும்) மணியாட்டர் மூலம் கீழ்க்கண்ட முகவரியில் சமர்ப்பிக்கவும்

“வேத ஒளி” படமும், புனித பிரசாதமும் அனுப்பப்படும்
எல்லாம் நன்மைக்கே

எல்லாம் நல்லதே தடக்கூம்

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

B. R மகாலிங்கம்,

D-16-A, பவர் சாலை, பிளாக்-27, நெய்வேலி-607 803. தமிழ்நாடு

பாரதப் போருக்குக் கண்ணின் துணைநாடி அரிச்சனன் சென்றபோது கண்ணின் மோனத்துயில் கொண்டுள்ளான். அரிச்சனன் வந்து கண்ணின் திருவடிகளே சரணம் என்று பாதங்களின் பக்கத்திலிருந்து செருக்குடன் வந்த துரியோதனனோ சிரத்தின் பக்கம் அமர்ந்தான் இறைவன் கருணைப்பாவையாருக்கு முதலில் கிடைத்தது? அரிச்சனனுக்குத் தானே?

அரவணத் துயில் கொண்ட திருமாவின் திருவடிகள் பற்றி இலக்குமி தேவி பணிவிடை செய்வது எதைக் காட்டுகின்றது? திருவடி பற்றிடத் தானே?

சூரன் முருகன் எதிர்த்து அழித்து விடவில்லையே? தன் அடிபணிந்த சூரனை அருள் நோக்கில் மயிலாகித் தன் வாகனமாக ஒரு பகுதியையும், பிறிதொரு பகுதியைத் தன் கொடியான சேவலன் கொடியோனாகவும் வைத்து பகைவனையும் அழிக்காது, பகைவனும் அடிபணிந்த காரணத்தால் அருளுடை உள்ளன் கொண்ட முருகன் கருணையாலேயே “கருணைபுரிகந்தன்” எனப்பட்டான்

அடி முடி என்பதும் அடி முதல் முடிவரை என்பதும் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கெனும் போது அடியின் பெருமையும் புரியும் எப்பொருளும் எவ்வுயிரும் நிலைபெற்று நிற்கக் காரணம் “அடி” தானே! பேரின்பப் பெருவிட்டுப் பேற்றில் நிலைத்திட இறைவன் திருவடிதானே துணை

இந்து சமயம், பலவித உருவ வழிபாட்டைக் கொண்டது இறைவன் எடுத்த அவதாரங்களை, திருவிளையாடல்களை அனைத்தையும் அவ்வுருவங்களையெல்லாம் தொழுது வணங்கிடும்தன்மையால் உருவங்கள் மாறுபட்ட முறையில் வழிபாட்டிற்கேற்பட்ட வழிமுறையாயினும் ஆதி அந்தமில்லாத அனிகலா விளையாட்டுடைய இறைவன் ஒருவனே என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை - மறப்பதற்கில்லை

பல்வேறு பட்ட உருவங்கள் கொண்ட தெய்வத் திருஉருவங்களில் பல தலைகள், பல கைகள் கொண்ட தன்மைகள் உண்டு ஆனால் எந்த தெய்வ உருவத்திலும் கால்கள் இரண்டுதான் அதில் மாறுபாடு இல்லையே! இதன் காரணம் யாது?

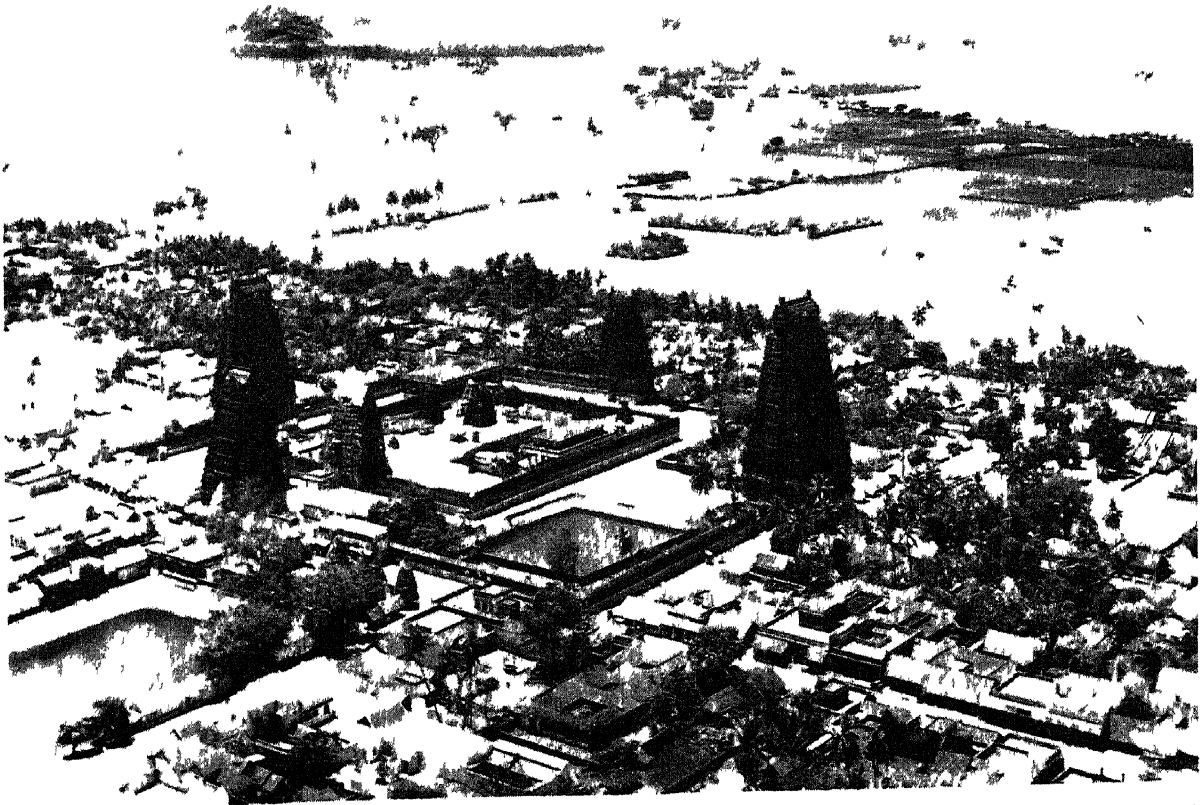
எதிலும் சந்தேகக் குணம் கொண்ட மானிடன் எந்தத் தலையைப் போற்றுவது, எந்தக் கையைப் பற்றுவது என்ற எண்ணம் தோன்றி அல்லல் படக்கூடாதென்றே பாதங்களின் இரண்டோடு பக்தர் பற்றிக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாக, எழில் வந்த பிரானாக அளப்பரும் கருணை வள்ளலாக அன்பர்கள் இன்புற, திருவடி பற்றிச் சரணடைய, இறைவன் திருவடிகளே சரணம் எனக்கொண்டு திருவடி போற்றி, திருவடி பற்றிக் கொள்ள, இருவடி பற்றிக் கொள்ள திருவருள் தந்து காக்கவே இரண்டே திருவடியாகி இருப்பதையும் உணரவேண்டாமோ?

மணிமேகலைக் காப்பியமும்,

திமொழிக் கடைத்த செவியோய்நின்னடி வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி என திருவடிப் பெருமையைத் தான் சிறப்பிக்கின்றது

“பரமன் பாதம் பணிந்தோர் தமக்குப் பற்றிய பாவம் யாவும்போம்”

என்பதில மாற்றமேதுமில்லை என உணர்ந்து இறைவன் பாதமே இனியது—எல்லாம் தரவல்லது என்று ணர்ந்து அவனடி புகுவோம் ★

திருக்கழுக்குன்றம் — திரு. வி. முத்துராமன் - கோவை.

ஆணிமாண்டவயர்

திரு கே நாகராஜன்—திருக்குளம்

தீவததில் சிறந்த மாமுனிவரான மாண்டவயர் என்பவர் ஒரு சமயம் தீர்த்த யாத்திரை சென்றார் அப்போது ஒரு நகரின் அருகில் தங்க வேண்டி வந்தது அங்கே அவர் தன்னுடைய பர்ணசாலையை அமைத்துக் கொண்டு தவம் புரிந்து கொண்டு இருந்தார் அந்நகரத்து அரசனுடைய அரண்மனையிலிருந்து ஒருநாள இரவு திருடர்கள் களவாடிக் கொண்டு செல்கையில், அதனை அரண்மனைக் காவலர்கள் கண்டு பிடித்தொடர கள்வர்கள் தப்பி ஓடும்போது மாண்டவயருடைய பர்ணசாலையில் ஓடி ஒளிந்து கொண்டனர் காவலர்கள் மாண்டவயரை கள்வர் தலைவா என எண்ணி அவரை குரு திருடன் என்றும் உளியே பதுங்கியிருந்தவர்களை சேத்திருடர்கள் என்றும் கூறி மன்னர் முன் கொண்டு நிறுத்தினார்கள் மன்னவர் மாண்டவயரை கழுவித் ஏற்றும் படியும், மற்றவர்களைக் கொலை செய்யும் படியும் உத்திரவு போட்டான் அதன்படி தண்டனையும் நிறைவேற்றப்பட்டது

மறுநாள் விடியற்காலையில் விண்வழியாகச் சென்ற முனிவர்கள் கழுவித் இருக்கும் மாண்டவயரைப் பார்த்து கீழே இறங்கி வந்து, மாண்டவயரிடம் “தங்களைக் கழுவித் ஏற்றியக் கயவன் யார்? தாங்கள் ஏன் அவனை சபிக்கவில்லை? தங்களின் கடைக்கண் சிவந்தாலே போதுமே கடல்கள் யாவும் கலங்குமே! மேருமலையும் பொடியாகுமே! இது என்ன கொடுமை” என்றார்கள் முனிவரும் பொறுமையாக “என் வினைதான் இதற்குக் காரணம்” என்றார்

நளச்சக்ரவர்த்தியின் மகள் நளாயினியின் பெருமையை நாரதர் மூலம் அறிந்த மௌதிகையர் நளாயினியின் குணநலனையும் கற்பின் பெருமையை

யும், உறுதியையும் சோதிக்கக் கருதி இளமை கோலத்துடன் வந்து இந்திரசேனை என்ற பெயருள்ள நளாயினியை மணந்து கொண்டு பிறகு நோயும் தளர்ச்சியும் உடைய கிழவடிவு கொண்டு அவளைச் சோதிக்கும் பொருட்டு துன்புறுத்தினார் தொழுநோயால் அவர் விரல் அழுகி அன்னத்தில விழுந்தது அவள் அதை எடுத்து விட்டு அருவருப்பின்று அந்த எச்சில் அன்னத்தையும் உண்டாள் ஒரு போதும் அவர் காண அவர் உறங்கியதில்லை மாறாத அன்போடு அவருக்குப் பணிவிடை செய்துவரும் நாளில், அவர் விரும்பியபடி அவரை ஒரு கூடையில் இருக்கச் செய்து அவரைச் சுமந்து கொண்டு தீர்த்த யாத்திரை செய்தாள்

ஒரு நகரத்தில் விடை மாதர்களது தெருவழியே செல்லும் போது எல்லோரும் நளாயினியைப் பரிசுதித்தார்கள் ஒரு இளம் பெண் மட்டுமே நளாயினியைத் தொழுது கற்பின் பெருமையையும் சிறப்பையும் பாராட்டிக் கண்ணீர் சிந்தினாள் அன்று மாலை மௌதிகையர் தனக்கு அந்தக் கணிகையரிடம் காதல் ஏற்பட்டுள்ளது என்று கூற, நளாயினியும் அவரைக் கூடையில் சுமந்து சென்று அக்கணிகையின் வீட்டை அடைந்து அவளுக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வேண்டிக் கொள்ள அவளும் இசைய மௌதிகையர் அக்கணிகைக்கு வேண்டிய வரங்களைத் தந்து விட்டு தான் நளாயினியை சோதிக்கவே வந்தேன் என்ற உண்மையைக் கூறி மீண்டும் புறப்பட்டுப் பழயபடி கூடையில் அமர்ந்து இருக்க நளாயினி திரும்பச் சுமந்து வரும் போது வழியில் கழுவித் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மாண்டவயருடைய காலில் கூடையிடித்தது

அதனால் துன்புற்ற அவர் “பொழுது விடிந்தால் உன் மாங்கல்யம் போம்” என்று சபித்தார் நளாயினியும் “இருளில் தெரியாமல் நிகழ்ந்ததற்கு இப்பெரிய சாபம் தந்தது நியாயமா? உங்களிமீது அலட்சியம் கொண்டோ, வெறுப்பு கொண்டோ இப்படி செய்தேனில்லை அறியாமையின் மெத்தனமாக நடந்தோ, ஆனந்தத்தில் கண் மண் தெரியாமல் நடந்தோ இப்படி செய்தேனில்லை” என்று கூறி “நான் கணவனைக் கடவுளாகக் கருதியது உண்மையான கதிரவன் நான் உதயம் ஆகமாட்டான்” என்றாள் மூன்று நாட்கள் கதிரவன் உதிக்கவில்லை மூவரும் தேவரும் வந்து வேண்டினார்கள் மாண்டவயர் “நீ தீர்க்க சுமங்கலியாய விளங்குவாய்” என்று வாழ்த்தினார் நளாயினியும் சூரியனை உதிக்கும்படிச் செய்தாள்.

இவற்றை ஒற்றர் மூலம் அறிந்த மன்னவன் அஞ்சி நடுநடுங்கி ஓடி வந்து அவரை கழுவித் இருந்து இறக்கி கழுத்தில் இருந்த ஆணியை அரம் கொண்டு ராவினன் அது ஐந்து விரற்கடை அளவு இருக்கும் போது முனிவர் சிவபூசைக்கு நான் மலர் எடுக்கும் போது “இந்த ஆணி மலர்க்குடை மாட்டப் பயன்படும் ஆதலால் இது அப்படியே இருக்கட்டும்” என்றார் அரசனும் அப்படியே விட்டு விட்டுப் பணிந்து விடைபெற்று சென்று விட்டான் இவர் கழுத்தில் ஆணியுடன் இருந்ததால் இவரை ஆணி மாண்டவயர் என அழைக்கப்பட்டார்

பின் ஒரு சமயம் இவர் யமனுலகம் போய் அறக் கடவுளைச் சந்தித்து “இப்படிக்கு எனக்கு நோந்ததின் காரணம் என்ன?” என்று கேட்க, அதற்கு

(32-ம் பக்கம் பார்க்க)

சரணம் விளித்தால் மரணம் இல்லை

7 'இடைவிடா சரணம்': மனதில் ஒரு கோரிக்கையுடன் காரியஸித்தி அடைய வேண்டியும், ரோக நிவாரணம் பெறக்கோரியும், மழை பெய்ய வேண்டியும், லோக சேஷம் வேண்டியும் பலா ஒன்று கூடி பல மணித்துளிகள், சில தினங்கள் இடைவிடாமல் இரவு பகல் தொடர்ந்து ஸ்வாமி சரண தாரக மந்திரத்தை ஜெபித்தலே இடைவிடா சரணம் இந்த இடைவிடா சரணத்தை உலக நலன் கருதி பலரும் ஆங்காங்கு பஜனை மடங்கள், தேவாலயங்களின் பிராகாரங்கள் போன்ற இடங்களில் ஒன்று கூடி ஒரு மஹா யகனும் போல் நடத்துகின்றனர் இதற்கு முன் மாதிரியாக,

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம
ஹரே ஹரே !

ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண
கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே !

என்ற இராம நாம ஜப யக்ஞத்தைக் கொள்ளலாம்

8 மௌன சரணம்: இதை 'த்யான சரணம்' என்றும் சொல்வதுண்டு வாயிலிருந்து சபதம் வெளியில் வராமல், இதழ்களைக் கூட அசைக்காமல் மௌனமாய் அமர்ந்து, மனத்தின் உள்ளேயே அய்யப்பனைக் கண்டு அவருக்கு சரணஞ்ஜலி செலுத்துவதே மௌன சரணம் என்பது இந்த மௌன சரணத்தினால் மனத்தூய்மை ஏற்படுகின்றது இச் சரணத்தை எல்லா வேளைகளிலும் உச்சரித்து உய்யலாம் எந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், எத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருந்தாலும் மனனம் செய்யலாம்

உதாரணம் 'ஸ்வாமியே சரணம் .. சரணமய்யப்பா'

9 மன்னிப்பு வேண்டும் சரணம் பூஜையின் முடிவிலும், சரண கோஷங்கள் கூப்பிட்ட பிறகும், எந்த தெய்வ ஸந்நிதியிலாயினும் அய்யப்ப பக்தன் மார் இந்த மன்னிப்பு சரணத்தை வேண்டிய பிறகே பூஜையையோ, பஜனையையோ முடிவுற்றதாக எண்ணுதல் இவருக்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்

"அறிந்தும் அறியாமலும், தெரிந்தும் தெரியாமலும் செயத ஸகல குற்றங்களையும் பொறுத்துக் காத் தருள வேண்டும் ஸத்தியமான பொன்னு பதினெட்டாம் படிமேல் வீற்றிருந்து காசி ராமேஸ்வரம் பாண்டி மலையாளம் அடக்கி ஆளும் ஓம் ஸ்ரீஹரிஹர ஸுதன் ஆனந்த சித்தன் அய்யப்பப் ஸ்வாமியே சரணமய்யப்பா"

இவ்விதமாய் சபரிமலை நாதனை பக்தர்கள் தமக்கு உகந்த முறையில் சரணம் விளித்து நற்பயன் அடைந்துள்ளனர்

சரணம் விளித்தால் மரணம் இல்லை என்று சொல்லக் கேட்டு எவ்வளவு சரணம் போட்டும், பாட்டுப் பாடியும் எங்களுக்கு இந்த கஷ்டங்கள் தீரவில்லையே! என்னும் குரல் மேலோட்டமாகக் கேட்கின்றது அதற்கு மேற்கோளாக இச்சிறு நிகழ்ச்சியை நோக்குவோம்

பச்சிளம் குழந்தை ஒன்று தனதாய் தன்னருகில் வந்து தன்னைத் தூக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையில் அழவாரம்பித்தது சமைபல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த அக் குழந்தையின் தாய், குழந்தை அழுவதைக் கவனித்து அருகில் வருவதற்குள் குழந்தை அழுவதை விட்டு விளையாட ஆரம்பிக்கவே மீண்டும்

தனது வேலையில் ஈடுபட்டாள சிறிது நேரம் சென்றதும் குழந்தை மீண்டும் அழ ஆரம்பிக்கவே அதன் தாய் அக் குழந்தையிடம் சில விளையாட்டுப் பொருள்களைக் கொடுத்தாள் பொம்மைகளைக் கண்ட அக்குழந்தை அதன் பால் ஈர்க்கப்பட்டு அழுவதை நிறுத்திப் பொம்மைகளுடன் விளையாடத் துவங்கியது அது கண்டு தாய் தன் வேலையைத் தொடர்ந்தாள் பொம்மைகளுடன் விளையாடி அலுத்துப் போன குழந்தை தாயின் அணைப்பை எண்ணி அழத்துவங்கியது அப்பொழுது அக்குழந்தையின் தாய், அதன் அண்ணையோ, அக்காவையோ குழந்தையை எடுத்து விளையாட்டு காண்பிக்கும்படி கூறினாள் அவர்களுடன் கலந்து விளையாடி சிறிது நேரம் தாயை மறந்திருந்த குழந்தை மீண்டும் அந்த நினைவு வந்து அழ ஆரம்பித்தது இம் முறை அதன் குறிதாயின் அணைப்பே என்று உணர்ந்தும் வண்ணம் வேறெந்த பொருளையும் விரும்பாமல் அடம பிடித்து அழவாரம்பித்தது

திரு S சந்திர மௌனி,
திருப்பதி

அதன் குரல் சிறுகச் சிறுக உயர்ந்தது எப்படியாவது தாயின் மடியை அடைந்தே தீருவது என்ற உறுதியில் ஒரு வென்று உச்சஸ்தாயியில் கதற ஆரம்பித்தது சேயின் உண்மையான கதறலை உணர்ந்த அத்தாய் தன்னை வேலையை அப்படியே போட்டு விட்டு ஒடாடி வந்து குழந்தையை மார்போட்டினைத்து உச்சி மோந்து ஆறுதல் மொழிகளால் அதன் துக்கத்தை மாற்றினாள்

இந்த உதாசரணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள பச்சிளம் குழந்தையைப் போன்றவர்களே நம் பக்தர்கள் தாயைப் போன்றவர் பகவான் ஏதோ சரணம் போடுவதென்பது மாலை அணிந்தவர்களின் கடமை என்ற நோக்கில், காலை மாலை வேளைகளில் கடவுடவென்று சரணம் சொல்லி முடித்துவிட்டு இதர அன்றாட வேலைகளில் ஈடுபட்டு விடுவர் அப்படிச் சரணம் சொல்லும் சில நிமிடங்களாவது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்திச் சொல்வார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது வாய்மாதிரிச் சரணங்களை இரைந்து கூவி வந்தாலும் மனது இனம் தெரியாத பல எண்ண ஆலைகளில், விஷய வாசனைகளில் மூழ்கித் திளைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு கண்டிப்பாய் கடவுள் அருள் பெற்றே தீருவதென்ற எண்ணமோ அதற்கான முயற்சியோ இல்லாமற் போவதால் கடவுளும் விலகியிருந்து நோக்கிய படியே வாளாவிருந்து விடுகின்றார் இது குழந்தையின் முதல் நிலை

இன்னும் சில பக்தர்கள் முன்னவர்களைக் காட்டிலும் சற்று மேலானவர்கள் இவர்கள் இறைவனிடம் அடிக்கடி வேண்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள் கடவுளும் அவர்களது கோரிக்கைகளுக்குச் செவி மடுத்தது, அவர்கள் கோரும் விளையாட்டு

பொம்மை போன்ற கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி விடுவார் அத்துடன் அவர்களது பரார்த்தனா லக்ஷ்யம் முடிந்தது விடுகின்றது நிறைவேறிய பிரார்த்தனைப் பலனில் திளைத்த வண்ணம் இருந்து விடுவார் அவர்கள்

இனி மூன்றாம் நிலை பக்தர்களைக் காண்போம் இவர்களின் கோரிக்கைகள் உடனுககுடன நிறைவேற்றப்படாலும் தொடர்ந்து, கடவுளை தியானித்து, அவன் புகழ் பாடிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்

இவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுத்து பரீட்சிப்பார் கடவுள் புத்ர புத்ரி கா வயா மோஹம், 'தாம்பத்ய வியா மோஹம்', ஸ்வஜன வயா மோஹம், தன வயா மோஹம் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி, பக்தனை உழலவிட்டு இவற்றையெல்லாம் கடந்து தன்னை எப்படி வந்தடைகின்றான் பார்க்கலாம் என பரீக்ஷித்துக் கொண்டேயிருப்பார்

ஸாக்ஷாத் பரமாத்மாவாகிய கண்ண பிரானின் உற்ற நண்பனும் மஹா வீரனுமான அர்ஜுனனே யுத்த ரங்கத்தில் தனது உற்றார் உறவினர்களை எதிரிகளாகக் கண்டு கதி கலங்கி, மதி மயங்கி, ஸ்வஜன வியா மோஹத்தில் கான்மபத்தை நழுவவிட விலகியா?

இனி ஜட பரதன் முற்றும் துறந்து பிரமமத்தைக் குறித்துத் தவம் செய்ய கானகம் வந்து, ஆசிரமத்தில் வளிக்கும்கால ஒரு மான் குட்டி அங்கு வந்து சேர அதன்மீது அன்பு கொண்டு வளர்த்து வந்தான் அளவற்ற பாசத்துடன் வளர்த்த மான் குட்டி இறந்துவிட அதன்மேல் வியா மோகத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருந்த ஜட பரதன் அதன் நினைவாகவே உயிர் நீத்து மறுபிறவியில் மான் குட்டியாகப் பிறந்த கதை நாமறிந்ததே

இவ்விதமாய் நமக்குண்டாகும் வியா மோஹங்கள் கணக்கில்லடங்கா-இவற்றை ஈடு செய்ய நாம் எத்தனை ஜென்மங்கள் எத்தனை பிறவிகள் எடுக்க வேண்டுமோ என எண்ணிப் பார்த்தால் மலைப்புதான் மிகும

இத்தனை விதமான வயா மோஹங்கள் என்னும் போரவையால மூடப்பட்டு அதனுள் ஆசாபாசங்களால் குழப்பப்பட்டுச் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் நம்மை, பாவம் அந்தக் கடவுள் காப்பாற்றியே தீருவது என்று நல்லெண்ணம் கொண்டவராயினும் அவர் கண்களில் இத்தகைய யோர் பட்டால் தானே

கோரிக்கைகளிலும், வியா மோஹங்களிலும், ஆசாபாசங்களில்

ஓம் சந்த விக்னேஸ்வராய நம :
ஓம் ஸ்ரீ கங்குலி காமகோடி பீடம்

எல்லாம் நன்மைக்கே! எல்லாம் நல்லதே நடக்கும்! என்று அசையாத நம்பிக்கையுடன் இந்த புனித ஸலோகம் எழுதி, ஓம் வேத ஒளி'' படமும், புனித பிரசாதமும் பெற்று, பலன் அடைந்தவர்களும், பல கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியானதும், உத்தியோகம், பதவி உயர்வு கிடைத்ததும், நல்ல இடத்தில் விவாகம் அமைந்ததும், உடம்பு குணமானவர்களும், கல்வி தோசசி பெற்றவர்களும், வியாபாரம், தொழில் செழிப்படைந்ததும், எல்லாம்

“ஓம் வேத ஒளி”

“ஓம் ஸ்ரீ கங்குலி ஓம் காமகோடி ஓம் தெய்வம்”

“ஓம் சந்திரசேகரேந்திர ஓம் ஸரஸ்வதி ஓம் ஸ்வாமிகள் நம:”

FOR EVER அவருடைய பரிபூரண அனுக்ரஹத்தாலும், அருள் ஆசியாலும்தான் FOR EVER என்ற வேண்டி, விரும்பி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் இதில், FOR EVER நான் என்று FOR EVER இல்லை FOR EVER.

தங்கள் அன்புள்ள
B. R. மகாலிங்கம்

லும் ஈடுபட்டுக் கலங்கித்தவிக்கும் சித்தத்தில், சுத்த ஸதவ ஸ்வரூப ஞான ஆண்டவனின் நிராமல ரூபத்தை பிரதி பல்ககச் செய்வதெவ்வாறு?

இக்கால நிலையில் குறைந்த பகும் நாம செய்யும் பூஜை, பஜனை, தியானம், சரணம் விளி போன்ற சமயங்களிலாவது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி வேண்டினால் அதுவே பெரும் பயனைத் தரும்

சுலனமில்லா நீரில் சூரிய பிம்பம் அழகாகத் தெரிவது போல கலக்க மில்லா நிராமல சித்தத்தில் இறைவன பரதி பலிப்பார் என்பது உறுதி

இனி தாயினமடி தவிர வேறெதும வேண்டாமல விக்கி, விக்கி அழும் குழந்தையின் நிலையிலுள்ள பக்தர்களின் நிலைமையை நோக்குவோம் இவர்களுக்கு பரமனின் ஸன்னதி தவிர வேறு எந்த நிதியினமீதும் நாட்டமிராது இவர்களை எந்த வியா மோஹமும் கட்டுப்படுத்தாது இவர்களை ஆசையைத் துறந்தவர்கள் வாழ்க்கையை தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல வாழ்ந்து கொண்டே 'பற்று அற்று பற்று' எனும் முறையில் தமக்கிட பணியை விருப்ப வெறுப்பினறிச் செய்து கொண்டே ஸதா சித்தத்தை சிவத்தில் லயிக்கச் செய்து, முக்தி பெற்றே தீருவது என்ற குறியுடன் ஸ்வாமி சரண நாம ஜபத்தை கணக்கிலடங்கா எண்ணிக்கையில், இறுதி முச்சுள்ளவரை உச்சரித்த வண்ணமே இருப்பர் உறக்கத்திலும் இவவுணாவு இவா களைவிட்டு விலகா இவர்களின் சொல்லும் செயலும் தரும் நியாயங் களுக்காக கட்டுப்பட்டதாய் இருக்கும்

'அன்யதா சரணம் நாஸதி த்வமேவ மம |

தஸ்மாத் காரூண்ய பாவேன ரக்ஷ ரக்ஷ மஹாபரபோ ||'

என்று தனது ஸர்வேந்திரியங்களாலும் மன பராணங்களாலும் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்து

மனோ வாக் காய கர்மஜங்களால் அவனடியே பணிந்து, அவனையே சரணம் வேண்டி, அவன் மலாப பாதங்களை விடாமல் உறுதியாய் பற்றி நிற்பா

அப்படிப்பட்ட பக்தர்களைச் சேயின் வீரிட்ட குரல் கேட்டு அதன தேவையை உணர்ந்து விரைந்து வந்து வாரியனைத்து உச்சி மோந்து சிராட்டி பாலுட்டி சேயை ஆட கொள்ளும் தாயைப் போல பகவான் பக்தனின் குரல் கேட்டு ஒடோடி வந்து அவர்களை ஆட்கொண்டு அவா குறை தீர தனது மடியிலிட்டு அணைத்து பரமானந்தத்தைத் தரத் தயங்க மாட்டார் என்பது சான்றோர் கருத்து

ஆகையால் கேசவா! உனது வயிற்று நோய தீரக்கவல்ல அறு மருந்தாக ஸ்வாமி சரணம் என்ற தாரக மந்திரத்தைத் தருகிறேன் இம்முறை நீ சபரிமலை யாததிரை சென்று, ஐயப்பன் சன்னதி முன் நின்று காலை முதல் உன் வாயிலிருந்து எத்தனை வார்த்தைகள் வருமோ அத்தனையும் 'ஸ்வாமி சரணம்' என்ற வார்த்தைகளாகவே சொல்லி வா உன் நோய ஸ்வாமி சரண நாம ஜபத்தால் பரந்தோடி விடும் நன்மையே நடக்கும் சென்று வா!'' என்று நாராயணி அம்மாள் கேசவனை வாழ்த்தி அனுப்பினார்

நாராயணி அம்மாளின் கூற்றையே வேத வாககாக எண்ணிய கேசவன் தனது குருவின் மூலமாக மாலை அணிந்து முறையே விரதமிருந்து சபரி மலையை அடைந்தான்

மறுநாள் காலை இருள் அகலு முன்பே எழுந்து பஸ்மக் குளத்தில் குளித்து நீரணிந்து தனது குரு நாதரை வணங்கி ஆசி பெற்று கலியுகக் கடவுளாம் சபரிமலை நாதன் திருச்சன்னிதி முன் வாயிலுக்கருகில் நின்று மனம் கசிந்து, மெய்யுருகி, தீனூதி நாதத்தில் 'ஸ்வாமி சரணம்! சரணம் பொன்னயப்பா! ஸ்வாமி

இல்லாதொரு சரணம் இல்லை யப்பா! ஸ்வாமியே சரணம் சரணம்' என்று இடை விடாமல் தனது நோய தீர வேண்டும், அயயப்பன் அருளைப் பெற வேண்டும் என்ற குறிகளோளில் குரலை இரைஞ்சலாக்கிச் சரணங்களை சரமாரியாக உச்சரிக்கவாரம்பித்தான்

நேரம் செல்லச் செல்ல அவனது குரலும் கூக்குரலானது சுற்றி நின்று சற்று நேரம் பாத்து நின்றவர்களும் அலுப்படைந்து தத்தம் பணிகளைப் பாக்கச் சென்றனர் ஆனால் கேசவன் மட்டும் அலுப்பினறிச் சரணங்களை முழங்கிக் கொண்டே இருந்தான்

நேரம் நகர்ந்தது

காலை புலாந்து பகலாகி, மதியம் வந்து, மாலையாகி, அந்தி மறைந்து இருளும் குழந்தது கேசவனிடம் சரணங்கள் மாத்திரம் நிற்கவே இல்லை ஆனால் குரல் வளம் குறைந்து மெலிதாக ஒலித்து வந்தது

அந்நிலையில் கேசவன் மிகவும் களைப்படைந்து சிறுசு சிறுசு உணர் விழுந்து தரையில் வீழ்ந்தான்

அப்பொழுது யாரோ தன் பெயரைக் கூப்பிட்டு, தன்னை தட்டி எழுப்புவதை யுணர்ந்த கேசவன் தன் எதிரில் உடல் முழுதும் விழுந்த சந்தனம் அணிந்து, கழுத்தில் ருத்ராஷ்டிர மாலை யுடன் தும்பைப் பூ போன்ற வெண் தாடியுடன் சிவ தேஜஸ் நிரம்பிய முதியவர் ஒருவர் "என்னப்பா! உனக்குத் தீராத வயிற்று வலியாமே? இது அயயப்பனை அபிஷேகம் செய்த நெய் இது ஞால் தீராத கரும் வயா தியு உண்டா? இந்தா வாயைத்திற! இத சபரிமலை பஸமம் இதை விட சிறந்த ஒளடதம் பிறிதொன்றுண்டா?" என கேசவனின் வயிற்றைச் சுற்றி நெய்யைத் தடவி வாய் நிறைய கம் கம்வென்று வாசனை அடிக்கும் விபூதியை இட்டா (27 ம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீ சங்கர

விஜயம்

திரு என் நடராஜன்—கோல்முரி

பாரெங்கும் புகழ்பெற்ற பாரதநாட்டில்
சீரோங்கும் கேரள தேசப்பகுதியில்
ஊரொன்று உண்டு காலடியென்று (அங்கு)
உத்தமர் சங்கரர் தாயதந்தையினர்
சிவகுரு என்னும் சிவபக்தரவரும்
அவர்தம் மனைவி ஆரியாம்பிகையும்
மக்களில்லாக்குறை மனதில் நினைந்து
முக்கண்ணன் ஈசனை உருகித்துதித்தனர்

ஈசன் இரங்கினான் இத்தம்பதியின் மேல
தேசன் சங்கரனே உதித்தான் அவர்பால்
பெற்றோர் மகிழ்ந்தனர் பேரின்ப மெய்தினர்
உற்றார் உறவினர் உவகை எய்தினர்
பரம்பொருள் அம்சமே உருக்கொண்ட சங்கரர்
நிரம்பிய தேஜஸுடன் விளங்கினாரங்கே
மூன்றும் வயது முழுதும் நிரம்புமுன்
சாஷ்டோன் சங்கரன் பாஷை பல பகர்ந்தான்
ஐந்து ஆண்டுகள் கடக்கும் முன்னமே
மைந்தனும் கற்றான் சாஸ்திரங்கள் தனையே

இந்த நிலையில தந்தை சிவகுரு
மைந்தனை விட்டு மண்ணுலகு நீத்தார்
தனித்து நின்ற தாய ஆரியாம்பிகை
தனயன் தனக்கு தாயுமானாள் தந்தையுமானாள்
உரிய காலத்தில் உறவினர் உதவியால
உபநயனம் செய்வித்து உளளம் மகிழ்ந்தாள்.
வேதாபியாசம் விதிப்படி செய்ய
வேண்டிய பலப்பல வசதிகள் செய்தாள்

மாதாவே தெய்வமென மதித்தார் சங்கரர்
வேதாமணிகள் வினக்குவததுவே

அண்ணியிடம் சங்கரர்க்கு அளவற்ற அன்பு
அன்பினால் அவர் செயத அற்புதங்கள் அனந்தம்
நோய வாயப்படாத தாயவள் நதிகு
போய வர இயலா பபொழுதினிலங்கே
ஆறறைத்தன் இல்லத்தின் அருகேவாவென
ஆணையிட்டார் அண்ணைக்கு உதவ
செல்வனின் ஆணைக்கு செவி கொடுத்தது நதி
தெள்ளன ஓடியது வீட்டு வாசலிலே

குருகுலவாசம் செய்யு மன்னுளில்
ஒரு சிறு சமபவம் நிகழ்ந்தது கேள்
அந்தணர் ஒருவர் அவர் பரம ஏழை
உஞ்சவிருத்தி மூலம் உயிர் வாழ்ந்து வந்தார்
பிரம்மசரிய தர்ம முறைப்படி
நிர்மல சங்கரர் பிணை வாங்க
அவரில்லம் போந்தார் பிஷாந்தேஹி யென
அந்தணரப்போ அவனிடம் இல்லை
அவர்தம் மனைவி கேட்டாள் குரலை
அவசரமாகவே அகமெங்கும் தேடினாள்
பிணையளிக்க பக்ஷணம் ஒன்றும்
தக்ஷணம் காணாது தவியாய தீவித்தாள
நெல்லிக்கனி யொன்று கையிற் கிடைத்ததை
மெல்லியள் அன்புடன் இட்டனள் பிணையாய

அயயன் கண்டார் அவள்தன் அன்பை
மெய்யான கருணை மிக்கொண்டான் உடனே
அந்தணர் தம்பதியை ஆட்கொண்ட வறுமையை
அப்பொழுதே போக்கிட ஆர்வம் மிக்கொண்ட
மனதிலே நினைந்தார் மகாலக்ஷ்மியை
கணமதே சொரிந்தார் “கணகதாரா கிதோத்திரம்”

தங்கக்கனிகை பொழிந்தன அங்கே
பொங்கியது செல்வம் பொலிந்தது இல்லம்

மகனுகோர் மணம் செயவித்துமகிழ்
மனதிற்கொண்டாள் மாதா ஆர்யாம்பிகை
சங்கரரோ வெனில் சனயாசம் ஏற்க
சந்தர்ப்பமொன்றை சடுதி கைக்கொண்டார்
தாயும் மகனும் தனி நீராடுகையில்
சேயின் காலையோர் முதலை பிடித்தது
அவறினாள் தாயும் அழுது துடித்தாள்
பதறினாளுங்கே பயம் மிகக்கொண்டு
‘சனயாச ஆசிரமம் நானேற்க நீங்கள்
சம்மதம் தந்தால் சங்கடம் தீரும
கவலைப்படாதீர் கண்ணீர் விடாதீர்
முதலையின் வாககிது முடிவைச் சொல்லுவீர்’
எனப்பகர்ந்தார் இளைஞர் சங்கரர்

“அப்பா மகனே அருமைசெல்வமே
இப்போ உன் நான் எப்படிப் பிரிவேன்
உன்னைத்தவிரவே உற்றதோர் மகனுண்டோ
தன்னந்தனியாய் தவித்திட விடாதே”
என்றிப்படி வருந்தினாள் ஏங்கியே தாயும்
ஒன்றிய தாயின் சொற் கேட்டு சங்கரர்
“வருந்தாதீர் அம்மா வேறுமகன் இல்லையென
அருந்தவப்பயனெதுவும் அவலமேயாகாது
அண்ணக்குரிய அந்திய கருமங்களை
நேம முறைப்படி நிச்சயம் செயவேன்
சன்மார்க்க வழியில் சன்யாஸம் ஏற்க
சடுதியிலெனக்கு விடை தந்திருவீர்”
எனவே புகல மனமிளகி த்தாயும்
புத்திரன் பிழைத்தால் போதுமென்றெண்ணி
சம்மதம் தந்தாள் சன்யாஸம் ஏற்க

நர்மதை நதிக்கரையில் மலைக்குகையொன்றில்
நற்றவமிருந்தார் ஸ்ரீ கோவிந்தபகவத்பாதர்
நாடினாரவரை நலமிசூ சங்கரர்
நற்குருவாகவே ஏற்கும் எண்ணத்துடன்
சற்குரு சங்கரர் சமீபம் சென்றார்
நிஷ்டையிலிருந்தார் இஷ்டகோவிந்தர்
விரைவாய் நர்மதையில் வந்த வெள்ளமது
விழுங்கியே சென்றது வெகுவாய் கிராமங்களை
வெள்ளத்தை யுடனே வேகமாய் கடத்தில்
உள்ளடக்கினார் உத்தமர் சங்கரர்

அபாயம் நீங்கிய ஆனந்தக்கூத்தில்
ஆரவரித்தனர் அக்கிராமவாசிகள்
நிஷ்டை கலைந்து நோக்கிய கோவிந்தர்
சிரேஷ்டன் சங்கரன் நிற்கக்கண்டார்
உணர்ந்தாரவர் மகிமை உள்ளம் மகிழ்ந்தார்
உவகையுட னவரை ஏற்றார் சீடனாய்.

காசியில் தங்கியகாலையில் சங்கரர்
நேசமுடன் சீடருக்கு நித்தியமங்கே
ஆத்மஸ்வரூப தத்துவமடங்கிய
உபநிஷதங்களை உபதேசித்தார்
கங்கையிலொருநாள் நீராடிவந்த
சங்கரரெதிரில் சண்டாளனொருவன்
பான்கு நாயகளுடன் நண்ணியே வந்தான்
ஆங்கவா அவனை விலகிப்போ என
உரக்கக்கூறிட உரு சண்டாளன்
“உமதுபதேசம் அந்தோ பரிதாபம்
சொல்லினின்று செயலில் காணேன்
நல்லது நல்லதென” நகைத்தானவனே.

அவன் சொல் கேட்ட ஆசாரியர் சங்கரர்
அப்பொழுதேயங்கு ஐந்து ஸலோகங்களாம்
மனீஷா பஞ்சகமெனும் மகாமந்திரத்தால்
வேதாந்த தத்துவமதை விளங்கவைத்தார்
அதுகேட்ட சண்டாளன் அக்கணம் மறைந்தான்
அனுக்ரஹித்தான் அவர் முன் காசினாதனாய்
ஆதிசங்கரரிடம் அதிபக்தி கொண்டவர்
வேதியர் ஸ்நந்தர் எனுமொரு சிரேஷ்டர்
அவர்தம் மகிமையை அயலார் அறிய
நிகழ்ந்ததோர் சம்பவம் நீவிரதைக்கேளீர்.

நீர்ப்பிரவாகம் நிறைந்த கங்கையின்
அக்கரை நின்ற அந்தணர் ஸ்நந்தரை
அழைத்தார் சங்கரா தன்னிடம் வரவே
தயக்கம் கொள்ளா ஸ்நந்தர் ஆற்றில்
இறங்கி நடந்தார் இறைவன் ஆக்கொப்படி.

தாமரை யொவ்வொன்று அவர் தடம் தாங்கி
தாண்டி வரச்செய்தது தவ் சிரேஷ்டரை
அவர் குருபக்தியை அகமகிழ்ந்து போற்றி
பத்மபாதர் எனப்படும் சூட்டி த்தன்
உத்தம சீடனாய் ஏற்றார் சங்கரர்

பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யம் இயற்றி
பிரவசனம் செய்த வந்தகாலையில்
விருத்தி பண்டித வேடத்திலொருவர்
தோன்றினார் சங்கரர்முன் துளைத்தாா கேள்விகளால்
எட்டு தினங்களவர் திட்டமுடன் வாதிட்டார்
வெற்றி தோல்வியெதும் சற்றும் காணாமல்
வாதிட வந்தவர் தான் வியாசபகவானென
ஆதி சங்கரர் பாஷ்ய மதை அவர் மிகப்பாட்டி
பதினாறு வயதினும் தந்தேன் உனக்கெனவே
ஆசீர்வதித்து அகமகிழ்ந்து மறைந்தார்.

திக் விஜயம் செய்த திருமுனி சங்கரர்
திகழ் உயர் சீடர் சிவபெருடனே
கர்ம மார்க்கத்தை கனதீவிரமாய்
கையாண்டுவந்த மண்டனமிச்சர்

மினரிந்த பட்டணம் மாகிஷுமதிக்கு
வந்து அவருடன் வாதுக்கு சசெனரூர்
சாக்ஷாத சரஸ்வதி தேவியே யங்கு
ஸரஸ் வாணி யெனும் சோபபெயர் கொண்டு
மண்டன மிச்சரரின் மனை விளக்கவளும்
ஈண்டிவா வாதத்தை ககண்டு களித்தனள்
வேண்டினர் அவளை நியாயம் வழங்கி
வெற்றி தோல்வி விளித்து கூற

தன்னிலையறிந்த தேவியவளும்
உன்னிப்பாத்து ஒருவழி செயதாள
மங்கையிரண்டு மாலைகள் கொணர்ந்து
அங்கவரிடம் அளித்து சீசொன்னாள்
“மலாமாலை தனையே மாரபிலணிந்து
புலவா நீவிர் தொடங்குவீர் வாதம்
தோற்றவர் மாலை துவண்டு வதகிக்கும்
ஏறபோம் அதனை இறுதி முடிவாய ”

மதிவாணரிருவரும் மனமுநதங்கே
விதிப்படி வாதம் வெகுநாள நடத்தினா
மண்டன மிச்சரரின் மாலை வாடியது
கண்டனள் ஸரஸ் வாணியும்தனை
“எந்தன கணவனுக்கு யானே அடிமை
என்னையும் ஜெயிப்பது உம்முடை க்கடமை
அதில நீர் தவறினால் அவரை வென்றது
மதிக்கத்தகாதென” மாதவள் உரைத்தாள
சம்மதம் என்று சங்கரா சொல்ல
ஆரணங்கு வாதிக்க ஆயத்தமானாள்
ஆசசாரியார் சிறுதும் அறியாததர்மம்
கிரகஸ்தாசிரமம் எனபதை பபற்றி
விரைவில் வெகுவாய வினவலானாள்
அதைக்கேட்ட சங்கரர் அவ்வணங்கிடம்
ஆறு மாதத்தவனை அளிக்க க்கேட்டார்
நேரிழையாளும் நோமையாகவே
பார்புகழ சங்கராகுப பதிலளித்தாள சரியென

மத்திய தேசத்தின மன்னன் அமருகன்
மண்ணின் நீக்கி விண்ணகம் சென்றான்
மன்னன் உடலில் தம்முயிர் செலுத்தி
தானிதுவரை அறியாதிருந்த
தருமம் மிக்க கிரகஸ்தாசிரமத்தை
ஏற்றிட நினைத்தார் எம்ருகு சங்கரர்
சிறியதொரு குகையில் சீடர்களிடையில்
தன்னுடல் விட்டு மன்னனுடல் புகுந்தார்

மன்னன் எழுந்தான் மககன் மகிழந்தனர்
பட்ட மகிஷியும் பரமானந்தமடைந்தாள
திட்டமுடன நாடு செழித்தோங்கவே
மாதம் மும்மாரி மழை பொழிந்தது
தேசமககள் திருவளங்கண்டார்
நேசம் மிகக்கொண்டு களிப்புற்று வாழ்ந்தனர்
மகான் வரவினா மாரிய நிலைமையதை
மன்னன் மனைவி மனதிலே யுணர்ந்தாள்

எண்ணினாவள் இருததிக்கொள்ள
புனிதமகான புகுந்த புதிய அரசனை
விடுததாள் கட்டளை வேலைக்காரருக்கு
எடுத்ததுக்கொருத்தவே யாரசடலம் கண்டாலும்
கட்டளை மேற்கொண்ட காவலரவாகளும்
கைப்பற்றினர் குகையில் சங்கரர் சடலம்
பதறினா சீடர் விரைந்தன ருடனே
பரமகுருவிடம் நடந்ததைச் சொல்ல
அரசன் சங்கரர் அரண்மனைதனிலே
அரசியுடனமர்ந்து அவளகை த்தாமபூலம்
உவகையுடனே உண்டிட விருந்தார்
உடனங்கு வந்த உத்தமச் சீடர்கள்
சங்கேத பாஷையில் சபதம் கொடுத்தனர்

ஆங்கதைக்கேட்ட அமரர் சங்கரர்
அரசன் உடலை அக்கணம் நீததார
அலறினாள் அரசி அரசன் மாளவே
இங்கிது இவவாறு இருந்த காலையில்
சங்கரா சடலத்தை க்கவர்ந்த காவலா
சட்டென சசதையில் இட்டனர் அதனை
திட்டமுடனதற்கு ததியும் வைத்தனர்
கரங்களிரண்டும் கனிந்து எரிகையில்
சங்கரர் தன்னாவி தன்னுடல் புகுத்து
லக்ஷுமீகாநதன் நாரணனை நினைந்து
“லக்ஷுமீந்ருசிமம் மமதேஹி கராவலம்பம்”
எனும் எழில் ஸலோகங்கள் எனபதினேழினால்
புகழ்பெற த்துதித்தார் புண்ணியர் சங்கரா
தோத்திரம் கேட்ட நாரணன் உடனே
சாததிரமறி சங்கரா தனனை த்தமுவினான்
கருணாமூர்த்தியின கைபட்ட மாத்திரம்
அருணோதயம் போல திகழந்தார் சங்கரர்
எரிந்த கைகள் பொலிந்து விளங்கின
எம்பெருமான் மகிமையை எல்லோரும் உணர்ந்

தனர்.

(தொடரும்)

இது கனவா! நினைவா என்று ஊக்க முடியாமல் திடுக்கிட்டு எழுந்து நின்ற கேசவன் சுற்று முற்றும் நோக்கினான் தன்னைத் தவிர அத்தனை பக்தர்களும், நடந்து வந்த களைப்பு தீர அயாந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர் சரி கனவுதான் என்று முடிவுக்கு வரலாமென்றால் வயிறறிவிருந்து நெய் கசிந்து கொண்டிருந்தது வாய விழுதி வாசனையில் கம கமத்தது சற்று முன் தோன்றிய முதியவரின் முகத்தை ஞாபகப்படுத்துக் கொண்டு, படுத்துறங்குவோர் முகங்களை எல்லாம் நோக்கினான் கோயிலைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்ததுதான் மிச்சம் மிகவும் பரவசமான நிலையில் குருநாதரைக் கண்டு அவரை நமஸ்கரித்து நடந்தது அனைத்தையும் கூறினான்

அப்பொழுதே ஏகாந்த ஸேவை முடிந்து கிடைத்த பிரஸாதமான அரவண பாயஸத்தை கேசவனுக்குக் கொடுத்து உண்ணச் செய்தா அவனது குருநாதர்

அதுவரை எப்படிப்பட்ட அறுசுவை உண்டியாயினும் வயிற்று வலி காரணமாய் எட்டிக்காய போல் தோன்றிய கேசவனுக்கு அந்த வேளையில் குருநாதர் கொடுத்த பிரஸாதம் தேவாமிருதமாய் இருந்தது

“கேசவா! உன் பிரார்த்தனை அவனது கவனத்தைக் கவாந்துள்ளது: உனது கோரிக்கை நிறைவேறியது வந்தவர் வேறு யாரும்ல்ல ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ அய்யப்பனே! இன்றோடு உன் வயிற்று வலி தீர்ந்தது எனவே ஐயப்பனின் கருணை” என்றார் கேசவனுடைய குருநாதர்

அன்று முதல் கேசவனுக்கு வயிற்று வலி வரவே இல்லை நாடகம் மகிழவுடன் நகர்ந்தது கேசவன் தொடர்ந்து சபரிமலை யாத்திரை சென்று வந்து கொண்டிருந்தான்

அந்நிலையில் கேசவனது ஊருக்கு மீண்டும் கிருஷ்ண சாமா அவர்கள் வருகை தந்தார் கேசவன் ஒடோடிச் சென்று அவர் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி, தன்னை யாரா என்று அவருக்கு விளங்க வைத்து, அவர் மூலமாக தன்னுடைய கரும வியாதியை தெரிந்து கொண்டு, நாராயணி அம்மாள் அவர்களின் கூற்றுப்படி ஸ்வாமி சரண நாம மகிமையால் அய்யப்பன் கருணைக்கு இலக்காகி தன் கரும வியாதி நீங்கப் பெற்ற விதத்தைக் கூறி தன்னை ஆசீர்வதிக்க வேண்டினான்

கிருஷ்ண சாமாவும் கேசவனை “நோயற்று நீடுழி வாழ வேண்டும்” என மனப் பூவமாக ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்

அன்று பூஜையில் கிருஷ்ண சர்மா விற்கு மனம் அலைபாயவாரம்பித்தது நாராயணி அம்மாள் கிருஷ்ணசர்மாவின் சிஷ்யை தான் அவர் கூறியபடி கேசவனுக்கு கரும வியாதி குணமானதில் அவருக்கும் மகிழ்ச்சிதான் அதே சமயம் தன் கூற்று பொய்த்து விட்டதே இது கரும வியாதி அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என ஐயப்பனே கூறியதாகத் தான் கூறியபதம் இன்று பொய்த்து விட்டது கேசவனது பிணி நீங்கிவிட்டது இனி தான் என்ன கூறினாலும் நம்புவார் யார் எனப் பலவாறாக எண்ணியபடி ஒருவாறாக பூஜையை முடித்துக் கொண்டு ஏகாந்தத்தில் அய்யனிடம் “ஐயப்பா! என் பூஜையில் ஏதாவது குற்றம் குறைவைக் கண்டு தேவரீர் என மேல் கோபம் கொண்டு என்னை இப்படிப் பொய்யனாக்கினீரோ? இப்படி என் கூற்றை பொய்யாக்கி விடுமனவிற்கு யான் தாங்களிப்பால் செய்த குற்றமென்னவோ? தெரிந்து கொள்ள விழைகிறேன்” என்று வினவினார்

அதற்கு அய்யப்பன் புன்னகையுடன் “நீ என்ன கேட்கின்றாய்

சாமா! ஒன்றும் வியங்கவில்லையே” என்றான்

“பிரபோ! என் மன வேதனை புரிந்தது என்னை சோதித்தல் நியாயமா? கேசவனது கரும வியாதி இன்னும் முன்று ஜன்மங்களுக்கு அனுபவித்தே தீர வேண்டும் என்று தாங்கள் கூறினீர்கள் நானும் இதில் ஒரு எழுத்து கூட மாறாமல் அப்படியே கேசவனிடம் கூறினேன் ஆனால் இப்பொழுது கேசவனது நோய் தீர்ந்துவிட்டது ஆதலின் தங்கள் வாக்காக நான் கூறியது பொய்த்து விடவில்லையா? ஆகையால் நான் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தேவரீர் பால் ஏதோ குற்றம் செய்துள்ளேன் என்று என் மனஸாக்ஷி கூறுகின்றது” என்றார் கிருஷ்ண சர்மா

அதற்கு பகவான் “கிருஷ்ண சர்மா! இதில் உம்முடைய குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. உம கூற்றும் பொய்க்கவில்லை நீர் எம்மிடம் கேசவனின் வயிற்று நோய்க்காரண காரணத்தை மட்டும் கேட்டதனால் காரணத்தை மட்டும் கூறினேன்

ஆனால் நாராயணி அம்மாவோ அந்நோய் தீர்க்கும் ஓளடதமாக “ஸ்வாமி சரண” நாம ஜெபத்தை வழங்கினார் கேசவனும் அதை நம்பிக்கையுடன் ஸவீகரித்தான்

ஒரு பக்தனின் நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றவும், ‘ஸ்வாமி சரண’ நாம ஜபத்தினை வலிமையை உலகத்தாருக்கு உணர்த்தவுமே யாம் கேசவனது கரும வியாதியை நீக்கினோம்

இதில் உம் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை நீரும் நாராயணி அம்மாவும் என் ஆண்பிறகு கந்தவர்களே” என்று பகன்றார்

தெளிந்த கிருஷ்ண சர்மா ‘ஸ்வாமி சரண’ நாம ஜபத்தை நாராயணம் செய்து நற்கதி அடைந்தார்

(முற்றும்)

★ வைணவம் ★

டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம்
மலேசியா

முன்று இரகசியங்கள்

உயிர் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் முக்தி அதனை அடைவதற்காகவே உயிர்கள் எல்லாம் இறைவனைப் பக்தி செய்து பணிந்து கொண்டுள்ளன உலக வாழ்க்கையில் உழன்று கொண்டு, முகதியாகிய இலட்சியத்தில் பற்றுக்கொண்டுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் வைணவம் மூன்று இரகசியங்களை (ரகஸ்ய த்ரய தத்துவார்த்தம்) உரைக்கின்றது அவை திருமந்திரம், துவயம், சரம ஸ்லோகம் எனப்படும்

முதல் இரகசியமான திருமந்திரம் மூலமந்திரம் எனவும் பெயர் பெறும் ஒம் நமோ நாராயண எனும் திருவெட்டெழுத்து மந்திரமே இப்பெயர் பெறுகின்றது மூன்று பதங்களால் ஆகிய இம்மந்திரத்தை இரண்டு பகுதிகளாக்கிக் கூறுவர் ஒம் என்பது பிரணவ மந்திரம். இதனைச் சிறுவேதம் என்றும் கூறுவர் 'நமோ நாராயண' என்பது மந்திர சேஷம். பிரணவத்தை இங்கு மந்திர சேஷம் விவரித்துக் கூறுகின்றது ஒம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தில் உள்ள 'அ' - சகலமும் நாராயணனின் உடமை என்றும், 'உ' - ஆன்மாத்கள் பரதந்திரர்கள் என்றும், 'ம' - நான் சுதந்திரன் அல்லன் என்றும் வைணவ மரபில் பொருள்படும் 'நாராயண' என்பது 'நித்தியமாக உள்ளவனுக்கு எல்லாக் கடமைகளும் செய்பவர்களாக இருப்போம்' எனப் பொருள் தரும்

இரண்டாம் இரகசியமான துவயம் மந்திர இரத்தினம் எனச் சிறப்பு பெற்றது. இது இருபத்தைந்து திரு

வெழுத்துகளைக் கொண்டது ஆறு பதங்களால் ஆனது இரண்டு வாக்கியங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைந்தது மந்திர சேஷத்தை விவரித்துக் கூறும் இவ்விரகசியத்தில் ஆசாரியர்களுக்குத் திருமந்திரத்தைக் காட்டிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டென வைணவ உலகம் கூறுகின்றது உபாயம், பேறு (புருஷார்த்தம்) என்னும் இரண்டையும் கூறுவதாலும், இரு வாக்கியங்களாக அமைந்திருப்பதாலும் இது துவயம் எனப் பெயர் பெறுகின்றது நாராயணனாகிய பரம்பொருளின் திருவடிகளில் கைங்கரியம் செய்யும் பொருட்டு அவனது திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுவதாக (ஸ்ரீமந்த நாராயண சரணே; ஸ்ரீமதே நாராயண நம:) இந்த இரகசியம் அமைகின்றது

மூன்றாம் இரகசியமான சரம ஸ்லோகம் முப்பத்திரண்டு திருவெழுத்துக்களையும் பன்னிரண்டு பதங்களையும் கொண்டது உயிர்கள் பற்றுவதற்குரியது இறைவனது திருவடி அல்லால் வேறென்றில்லை என இந்த இரகசியம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது ஞான கரும மாகக் கவகள் பற்றுவதற்கு அரிதானவை எனப் பார்த்தன் கலங்கி நிற்கும் போது கண்ணன் கூறியதாக இந்த இரகசியம் (ஸ்ர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வரஜ் அஹ மத்வா ஸர்வ பாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா கச:) அமைகின்றது 'சுலபனும் சுலந்திரனுமான என்னைச் சரணடைபவனை நான் சகல புண்ணிய பாபங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறேன்' என்பது இவ்விரகசியத்தின்

பொருள் சரணாகதி அல்லாமல் மோட்ச சாதனம் வேறில்லை என்பதே இம்மூன்றும் இரகசியம் உணர்த்தும் தெளிவான உண்மை

உயிர்கள் அறிவதற்குரிய இம்முன்று இரகசியங்களையும் நாராயணனே அருளி அருள செய்ததாக வைணவம் கூறுகின்றது தாமே ஆசாரியனாகவும சீடனாகவும் இருந்து பதரிகாசரமத்திலே திருவெட்டெழுத்து மந்திரத்தை அவாவெளியிட்டருளினார் இரண்டாம் இரகசியமான துவயத்தைச் சத்தியலோகத்தில் பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு வெளியிட்டருளினார். மூன்றாம் இரகசியத்தையோ பார்த்தனைக் காரணமாகிக் கிருஷ்ணவதாரத்தில் உபதேசித்தருளினார் இவ்வாறு இம்மூன்று இரகசியங்களையும் இறைவனே தந்தருளியதால் வைணவ உலகம் இவற்றைப் பெரும் சிறப்புப்படுத்திப் பின்பற்றுகின்றது

வைணவர்கள் தவறாமல் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய இம்மூன்று இரகசியங்களைப் பற்றிப் பல வியாக்கியானங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன திருவெட்டெழுத்து மந்திரமான மூலமந்திரத்தை வேர் என்றும், துவயத்தைக் கிளையென்றும் வருணிக்கும் தேசிகர், சரம ஸ்லோகத்தை மரமாகவே தம் 'அமருதாஸ்வாதினி' யில் போற்றுகிறார்

“மூலக்கிளையென ஒன்றிரண்டான
மொழியிரண்டும்
மேலொன்றிலையென நின்ற அங்வித்
தகன் தன்னுரையும்

(43-ம் பக்கம் பார்க்க)

சங்கராந்தி பூஜையும் சூரிய வழிபாடும்

இன்று தோறும் தை மாதம் முதல், ஆனி மாதம் முடிய உள்ள ஆறு மாதங்களை உத்தராயணம் என்றும் ஆடி முதல், மார்கழி முடிய உள்ள மாதங்களை தக்ஷிணாயணம் என்றும் கூறப்படுகிறது இதில் தை மாதம் முதல் தேதியை மகர சங்கராந்தி என்றும், தைப் பொங்கல் என்றும் கொண்டாடுகிறோம் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் சங்கராந்தி தேவதை என்பது ஒன்று உண்டு இதனை “மகர சங்கராந்தி தேவதை” என்று அழைப்பார்கள் இவ்விதம் 60 வருஷங்கட்கும் தனித்தனி பெயர் உடைய சங்கராந்தி தேவதை உள்ளது இந்த தேவதையின் தோற்றம் உடை, வாசனம், உணவு, அணிந்து இருக்கும் ஆபரணம், புஷ்பம், இவற்றுக்குத் தக்கபடி தேசத்தின் அப்போதைய நன்மை தீமைகட்குப் பலன் கூறுவார்கள், இது பற்றிய ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கான தெளிவான விளக்கமும் பஞ்சாங்கங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும் இத்தகைய புண்ய தினமான சங்கராந்தியன்று சூரியன் வடக்கு நோக்கி திரும்பி ஸஞ்சரிக்கத் தொடங்குவதால் இதற்கு உத்தர அயனம் என்று பெயர் இன்று சூரியன் மகர ராசியில் பிரவேசிப்பார்-

இன்றைய தினம் சூரிய வழிபாடு செய்ய மிக உகந்த நாளாகும் எனவேதான் அன்று இக்கடவுளுக்கு விருப்பமான சாக்கரைப் பொங்கல் கரும்பு முதலிய பொருட்களைப் படைக்கிறோம் சூரியனை வழிபடுவதால் உலகில் அடைய முடியாதவைகளே கிடையாது வேதம் கதிரவனைப் பலவாறும் புகழ்கிறது நாஸ்திகர்களாலும் இல்லை என்று கூற முடியாத கடவுள் சூரிய பகவானே என்பதை வேதம், “ஸுஷ்டு ரயதி

பரேரயதிதி ஸூரிய:” என்று கூறுகிறது மேலும், சூரியன் ஆன்மாவைத் தட்டி எழுப்பி நல்வழிப்படுத்துபவர் என்பதை,

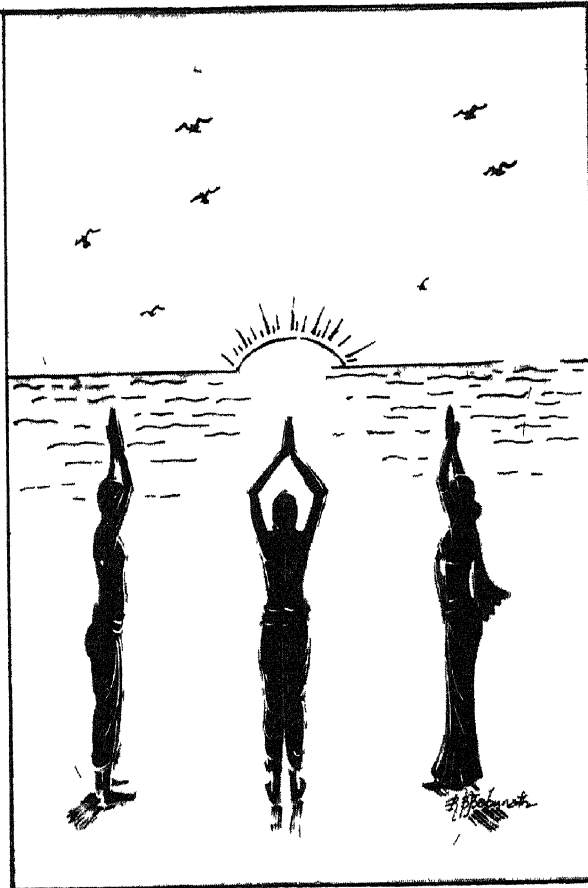
“ஓம் ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷ:” எனப் புகழ்கிறது உடல் ஆரோக்கியத்தை அளிப்பதிலும் அருடகடல் என்பதை வேதம், “ஆரோக்யம் பாஸ்கராதிச்சேத்” என்றும், இதயநோயை இவர் நீக்குபவர் என்பதை “ஹருத்ரோகம் மம சூர்ய ஹரிமாணம் ச நாசய” என்றும் குறிப்பிடுகிறது கர்ம ஸாக்ஷி என்றும், ஜகத் சக்ஷு என்றும் அழைக்கப்படும் இவரே மழை பெய்யக்காரனம் என்பதை வேதத்தில்,

“யாபிராதித்யஸ்தபதி ரஸ்யமிபிஸ்தாபி”

எனக் கூறப்படுகிறது இதையே கிதாசார்யனும் “ஆதித்யஜா ஜாயதே வருஷடி:” என்று கூறுகிறார்

திப்பிராஜபுரம் B ரிஷிநிர் B A,

இதற்கைய சிறப்பு மிக்க சூரிய பகவானைப் போற்றும் சூர்ய நமஸ் கார மந்த்ரங்கள் யஜுர் வேதத்தில் 32 அனுவாகங்களாக உள்ளன ரிஷி வேதம் இவரைப்பற்றி “மஹா ஸௌரம்” என்ற ஒரு ஸ்துதியை வெளியிடுகிறது ஸாமவேதம் சூரியனை “சக்ரியம்” என்ற ஒப்பற்ற ஸ்துதியால் போற்றுகிறது வேதம் போற்றும் “சாக்ஷுஷமதித்யை” என்பது இவரைப் பற்றியதேயாகும். சூரியதேவனது பெருமையைக் கூறும் “அசதி உபநிஷத்” என்ற உபநிடதத்தை ஜபிப்பவர்கட்கு கன்ரோகம் ஏற்படாது என்றும், இந்த க்ரந்தத்தை ஜபம் செய்வதால் எத்தகைய பயங்கரமான ரோகம் ஏற்

யட்டு இருந்தாலும் அதைப் போக்கி விடலாம் என்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன மஹாபாரதத்தில் திரௌபதிக்கு அடசயபாததிரம அளித்து என்றும் வற்றாத உணவு அளித்ததும் இக்கதிரவனே ஆகும் பாண்டவர்கள் அக்ஞாத வாசம் விராட நகரத்தில் செய்தபோது சீசனால் துன்புறுத்தப்பட்ட திரௌபதி சூரியனை வேண்டித் தன்னைக் காப்பாற்றும்படி ஸ்துதித்தாள அப்போது சூரியன் தனது தூதனை அனுப்பி சீசனை விரட்டியதாகப் பாரதம் கூறுகிறது மேலும் மஹாபாரதத்தில் சூரியனுக்கு முறையே சித்திரை முதல் 12 மாதங்களிலும் பன்னிரண்டு பெயராகக் கூறப்படுகின்றன அவையாவன: மித்ரன், ரவி, சூரியன், பானு, ககன், பூஷணன், ஹிரண்யகாபன், மரீசி, ஆதித்யன், ஸவிதா, அக்ஷை, பாஸ்கரன் என்பதாகும்.

இது தவிர சூரியனது பெருமையைக் கூறும் ஸம்ருதிகள் பெண்கள் சூரியனுக்கு அர்ப்பியம் கொடுத்தால ஏழு ஜன்மங்கள் எடுத்தாலும் வைதவ்யம் அடையமாட்டார்கள் என்று கூறுகிறது விதவை ஸதீர்களைக் கஷ்டங்களினின்று காப்பவன் என்று சூரிய ஸஹஸ்ரநாமம் போற்றுகிறது மஹாபாரதம் இவரை ஸத்யஸவருபி, தீர்மூர்த்தி ஸ்வரூபன் என்று புகழ்கிறது தஞ்சை மாவட்டம் சூரிய ஸ்ரீ கோவில் என்ற தலம் இவருக்கு உரிய கிறந்த தலமாகும்.

சூரிய பகவானது கருணையை விளக்க சௌரபுராணத்தில் ஒரு வரலாறு கூறப்படுகிறது அதாவது, ஒரு காட்டில் தன் மனைவி மக்களுடன் ஒரு ஏழை வசித்து வந்தான் அவனுக்கு ஒரு நாள் காட்டில் எங்குத் தேடியும் உணவு கிடைக்கவில்லை என்று மாலை வரை தண்ணீர் கூட அருந்தாத அம் மனிதன் சூரியனை நோக்கி தற்செயலாகத் தன் குறையைக் கூறிப் புலம்பிவிட்டுத் தரையில் மயங்கி விழ்ந்தான். இரவு முழுவதும் அவ்விதம் மயக்கத்தில் கிடந்தான் கண் விழித்த போது அவவழியே வந்த அரசன் ஒருவனது பாதுகாப்பில் இருந்தான்

தற்செயலாக இம்மனிதனைப்பார்த்த அரசன் அவனைக் காப்பாற்றியதோடு மட்டுமின்றி அவனது ஏழமை நிலை பற்றி அறிந்ததும் அவனைப் பெரும செல்வந்தனாகவும் ஆக்கி விட்டான். இவையனைத்துக்கும் காரணம் அம் மனிதன் அவ்விதம் அன்ன ஆஹாரம் இன்றி இருந்த தினம் ஞாயிற்றுக் கிழமையாகும் எனவே பானுவார விரதம் இருந்து சூரியனை வழிபட்ட தால் இப்பேறு கிடைத்தது என்று சௌரபுராணம் கூறுகிறது மேலும் இவரது பெருமையை பவிஷ்யபுராணம், கிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவருக்கு உரிய “ஆதித்ய ஹருதயம்” என்ற ஸ்தோத்ரத்தை ஜபித்தபின்பே ராமபிரான் ராவணவதம் செய்தாரா ராமாயணத்தில் வரும் சுக்ரீவன் என்ற வானரனும், பாரதத்தில் வரும் கர்ணனும் சூரியபுத்ரர்கள் ஆவார்கள் வாலகியர்கள் எனப்படும் 60,000 முனிவர்கள் சூரியனது சீடர்கள் ஆவர், இவர்கள் மிகச்சிறிய வடிவம் உடையவர்கள் தண்டி, பிங்களன் என்பவர்கள் இவரது முக்கிய ஏவலர்களாகும்.

சூரிய பகவானை சிவாகமங்களும் அபிதான சிந்தாமணி, சூரிய உபநிஷத் போன்ற நூல்களும், ஜோதிட நூல்களும் புகழ்கின்றன சூரியன் இலையேல் இவ்வுலகில் ஒளியும் உயிரினங்களும் இலலை என்பதை மஹாநாராயண உபநிஷத் “க்ருணி ஸூரிய ஆதித்யோ பரபாவாத்யக்ஷரம்” என்று கூறுகிறது ஈசாவாலியோபநிஷத் நமக்கு பரபரும்மத்தின் அழகான ஸருணரூபத்தைப் பார்க்க சூழயன் அருள் புரிய வேண்டும் என்று வேண்டுகிறது அதாவது,

“பூஷன்னேகர்ஷேயம் ஸூரியம்
பரபாவத்ய வயுஹ ரம்யம்
ஸமுஹ தேஜோயத் தே ரூபம்
கல்யாணதமம் தத் தே பச்சாமி”

என்பதாகும் சூரியனை மேல்நாட்டார் அப்பல்லோ என்கின்றனர் இவருக்கு உரிய ஸமித்து எருக்கு ஆகும் சீர்காழிக்கருகில் உள்ள திருவெண்காட்டில் சிலப்பதிகாரம் புகழும் சூரியகுண்டம் உள்ளது திருக்கண்டியூரில் மாசி மாதமும்,

திருவேலிக்குடி, திருநாவலூரில் பனிகுனி மாதமும், சித்திரை மாதம் குடந்தைக் காரோணம் என்று புகழப்படும் நாகேசுவரன் கோவிலிலும் சூரியபூஜை சிறப்பாக நடக்கிறது. இன்று கதிரவன் இத்தலங்களில் சிவபூஜை செய்வதாக ஐதீகம் தை மாதம் முதல் தேதியான மகரசங்கராந்தி தினத்தன்று திருவண்ணாமலை, திருவையாறு ஆகிய தலங்களில் இறைவன் சிறப்பாக ஆராதிக்கப்பட்டுத் தீர்த்தம் கொடுக்கிறார். சங்கராந்தியன்று முதல் மன்னார் குடி என்ற வைணவத்தலத்தில் “ஸங்கரமண உத்ஸவம்” என்று சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது மகரசங்கராந்தியன்றுதான் மதுரையம்பதியில் இறைவன் கல்யாணக்குக் கருமபு அளித்த திருவிளையாடல் நடந்த நன்னாளாகும் சபரிமலையில் ஐயப்பனுக்குரிய “மகரஜோதி தரிசனம்” காண்பதும் இந்த புண்ய தினத்தன்றுேயாகும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த உத்தராயண புண்ய காலத்தில் மரிக்ரம ஜீவன்கள் நல்லகதி அடைவதாகக் கூறப்படுகிறது உத்தராயணத்தில் இறந்த உயிர்கள் முக்தி பெறுவதைப் பற்றி விவரிக்கும் பகவத்கீதை, “அக்னிர்ஜோதிர் அஹம் கக்ஷஷண்மாஸா உத்தராயணம்” என்பதாகவும், நாராயணபட்டதரி எழுதிய நாராயணீயத்தில் “அக்னிவாஸர வளர்குபக்ஷகை உத்தராயண ஜுஷாச தைவதை” என்றும் சிறப்பாக விவரிக்கிறது மஹாபாரதத்திலும் மிகச்சிறந்த யோகியான பிஷமர் உத்தராயண புண்ய காலம் வந்த பின்பே தன் உயிரை விட்டார் என்றும் சிறப்பாக விவரிக்கிறது இத்தகைய பவித்ரமான உத்தராயண புண்ய காலம் தொடங்கும் மகரசங்கராந்தி தினத்தன்று நாம் அனைவரும் சூரிய வழிபாடு செய்து, கிரஹ தோஷங்கள் நீங்கி எல்லா வளமும் பெறுவோமாகுக.

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

சிரத்தாந்ரய விபாக யோகம்

அத்தியாயம்—17

பகுதி—5

அசாஸ்த்ரவிஹிதம் கோரம்

தபயந்தே யே தபோ ஐனா |

தம்பாஹங்கார ஸம்யுக்தா:

காமராகபலான்விதா || (17-5)

கர்சயந்த! சரீரஸ்தம்

பூதக்ராமமசேதஸ: |

மாம் சைவாந்த! சரீரஸ்தம்

தான் வித்யாஸுர நிலசயான் ||

(17-6)

“அஹங்காரமும் வீமபும உடை
யவர்களாக, ஆசையும் பற்றுதலும்
மிக்கவர்களாக, எந்த அறிவிலிகள்
உடலிலுள்ள இந்திரியங்களுமும்,
உள்ளத்திலுறையும் என்னை யும்
துன்பத்திற்குள்ளாக்கிசாஸ்திரத்திற்
கொவ்வாத கொடும் தவம் புரிகிறார்
களோ அவர்களை அசுர வழியில் ஈடு
படுபவர்கள் என்று அறிந்து கொள்
வாயாக!”

உடலைத் துன்புறுத்திச் செய்யப்
படுவதே தவம் என்று சிலர் கருது
வர். இத்தகையவர்கள் அதனால்
பிறரிடம் பெயரையும், புகழையும்,
பணத்தையும் பெற விழைவர். தூக்
கிய கைகளுடன் ஒற்றைக் காலில்
நிற்றல், முள்ளினமீது படுத்துக்
கிடத்தல், சூரியனையே உற்றுப்
பார்த்தல் போன்ற பல்வகைக் கோர
மான சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமான
செயல்களில் இத்தகையோர் ஈடுபடு
கின்றனர்.

இன்றைய உலகில் போலிகள்
நிறைய உள்ளி அசலுக்கும் போலிக்கு
மிடையில் உள்ள வேறுபாடு
காண முடியாத காரணத்தால்
சாதாரண மக்கள் போலித் தவசி
களைக் கண்டு ஏமாந்து அவர்களிடம்

மனதைப் பறிகொடுத்து அவர்களது
வாாதையில் மயங்கி உள்ளதையும்
பறிகொடுத்துத் தவிக்கும் நிலைக்கு
ஆளாகின்றனர் இந்தப் போலித்
துறவிகள் சாஸ்திரங்களைப் பழிப்பர்-
பழைய சாஸ்திரங்கள் இந்தக் காலத்
திற்கு ஒவ்வாது என்று கூறி தங்கள்
மனம் போல பிதற்றுவா வாமாசார
முறைகளால் சில கீழான சித்திகளைப்
பெற்று மாந்திரீகம், தாந்திரீகம்
முதலியவற்றைக் கற்று எளிய மக்
களைத் தம்பால ஈடப்பா இவர்
களில் பலர் ஸ்ரீவித்யா உபாசகா
களைப் போலக் காட்சியளித்துக் கபட
முறைகளைக் கையாளவா தங்களைப்
பகவான என்பா, பகவானின் அவ
தாரம் என்பர், உண்மையான சான்
ரேரை இழித்துரைப்பர் தாங்கள்
அரும்பெரும் உபாசனை மற்றும்
பூஜைகளைச் செய்வதாகவும், அதனால்
தங்களை அணுகும் பக்தர்களின்
செல்வம் பன்மடங்காகப் பெருகும்
என்றும் மயக்குற வார்த்தைகளை
அள்ளி வீசுவர் இத்தகைய போலித்
துறவியர் பககமே நாம் நெருங்கக்
கூடாது ஆனால் பணத்தாசைப்
பிடித்த பாமர மக்கள் இவர்களிடால்
ஈர்க்கப்பட்டுப் பெரும் துன்பத்திற்
குள்ளாகின்றார்கள் இன்றும் இத்
தகைய கபட நாடக சூத்திரதாரிகள்
நம்மிடையே நிறைய இருக்கின்றனர்
இத்தகையோர் வெளியே பார்க்கத்
துறவியர் போல் வேடம் போட்டா
லும், உள்ளே காமம், குரோதம்,
லோபம் போன்ற சகல துர்க்குணங்
களும் நிறைந்த தீயவர்கள் என்பதை
நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஊனுடம்பாகிய ஆயைத்தில் உள்
ளம் பெருங்கோயில் அல்லது கர்ப்ப
கிரகமாக விளங்குகிறது ஐம்பூதங்
கள், ஐம்புலன்கள், ஐம்பொறிகள்,
மனம் ஆகியவை உடலின் கண் உள்

ளான தீயவர்கள் இவற்றைத் தீய
வழியால் செலுத்தி அவற்றைத் துன்
பத்திற்குள்ளாக்குகின்றனர் எந்த
ஓர் இந்திரியமும் நாம் அதைப் பயன்
படுத்தும் முறையை அனுசரித்தே
நமக்கு அது நலம் பயப்பதாகவோ
அல்லது தீமை தருவதாகவோ அமை
கிறது நாக்கினால் பொய்யும் பேச
லாம் உண்மையும் பேசலாம் நல்ல
உணவை உண்டு நன்மையையும்
அடையலாம் மாறாக தீய உணவை
உண்டு உடலைக் கெடுத்தும் கொள்ள
லாம்

திரு டி கே நாராயணன்.

MSc MPhil.

ஆசிரியர் “சமயஜோதி” மதுரை

இத்தகையோர் தவம் என்னும்
பெயரால் பல்வேறு கோரச் செயல்
களில் ஈடுபடுவர் உயிரோடேயே
நிலத்துக்கடியில் குழி தோண்டி
சமாதியில் குறிப்பிட்ட நாட்கள்
அமருதல், நீருக்கடியில் அமிழ்தல்,
முட்படுக்கையில் தூங்குதல், தீ
மீது நடத்தல், கண்ணாடிச் சில்லுகள்
மற்றும் அமிலம் போன்றவற்றை
உட்கொள்ளுதல், பல நாட்கள்
உண்ணவிரதம் இருத்தல் போன்ற
செயல்களால் தங்கள் உடலையும்
வருத்திப் பார்ப்பவர்களுக்கும் துன்
பத்தைத் தந்து அந்தர்யாமியாய்
உடலினுள் உறையும் இறைவனையும்
அவர்கள் அவமதித்தவர் ஆகின்ற
னர்.

அடுத்தபடியாக நமது உயிர் வாழ்க்
கைக்கு ஆதாரமாய்மையும் ஆகார
மும் மூலகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.
யக்கும், தபம், தானமும் அப்படியே
வகைபடுத்தப்படுகின்றன. இது பற்
றிய விளக்கம் கீழ்க்காணும் கலோகத்
தில் தொடங்குகிறது

ஆஹாரஸ்தவப ஸாவஸ்ய
தரிவிதோ பவதி ப்ரியா !
யக்ஞஸ்தபஸ்ததா தானம்
தேஷாந் பேதமிமம் ச்ருணு || (17-7)

‘ஒவ்வொருவருக்கும் விருப்பமான
உணவும் மூவகையாய் அமைந்துள்
ளன அவற்றின் வேற்றுமையை
இப்போது கேள்’

காற்று மற்றும் நீருக்கு அடுத்த
படியாக உயிர் வாழ உணவு இன்றி
‘யமையாததாகிறது உணவா
ஆனதே இவ்வுடம்பாகும்’ ஒடும்
காருக்குப் பெட்ரோல் சக்தியளிப்பது
போல, செயல்படும் இவ்வுடம்பிற்கு
உணவு இயங்கு சக்தியைத்
தருகிறது உணவை விரும்பாதோர்
எவரையுமே நாம் பாரிக்க முடியாது
உயிர் வாழ அணவருக்கும் உணவு
தேவை என்றாலும், ஒவ்வொருவர்
விரும்பும் உணவு வகைகள் இடத்
துக்கு இடம் தேசத்திற்கு தேசம்
மாறுபடுகிறது ஒருவருக்கு இனிப்பு
அதிகம் பிடிக்கும் இன்னொரு
வருக்குக் காரம் அதிகம் பிடிக்கும்.
ஒருவர் தீவிர சைவ உணவுக்காரராய்
இருப்பார் இன்னொருவரோ முழு
அசைவ உணவுக்காரராய் இருப்பார்
இந்த வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம்
அவரவர் பெற்று விளங்கும் குணங்
களேயாகும்

உணவு, அடிப்படையில் மூவகை
யாகப் பிரிக்கப்படுவது போலவே,
ஒருவர் செய்யும் யகடும், தானம்,
மற்றும் தவமும் மூவகையாகப்

பாக்கப்படுகின்றன ஸதவ, ரஜஸ்,
மற்றும் தமோ குணங்களின் அடிப்
படையில் மூவகையாகப் பிரிக்கப்
படும் இவைபற்றி மேலும் விளக்கங்
கள் கீழ்க்காணும் சுலோகங்களில்
காணப்படுகின்றன

ஆயு ஸத்வபலாரோக்ய
ஸுகபீதி விவர்தனா !

ரஸ்யா! ஸந்திதா ஸ்திரா ஹருத்யா
ஆஹாரா’ ஸாத்தவிகபரியா! || (17-8)

‘ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கி
யம், சுகம், ருசி ஆகியவைகளை
வளர்ப்பவைகள், ரசமுள்ளவைகள்,
பசையுள்ளவைகள், வலிவு தருபவை
கள், இன்பமானவைகள் ஆகிய ஆகா
ரங்கள் சாத்தவிகர்களுக்குப் பிரிய
மானவைகள்’

உணவு வகைகளில் சத்வ குணம்
மிகக் உணவு வகை அல்லது சாதவிக
குணம் படைத்தவர்கள் விரும்பும்
உணவைப் பற்றி இந்த சுலோகத்தில்
பகவான் விளக்கம் தருகிறார் நமது
குணம் நாம் உண்ணும் உணவைப்
பொறுத்தே அமைகிறது சாக
பக்ஷணியான யாளை ஆற்றல மிக்கது
ஆனால் சாதவிகமாயிருக்கிறது
மாமிச பக்ஷணியான புலியும், சிங்
கும் ஆற்றல் பெற்று விளங்கிடினும்
கண்டதை அடித்துக் கொல்லும்
கொடூர குணம் வாயக்கப் பெற்றுள்
ளன சாதவிக குணம் வாயந்தவர்
கள் தெய்விக குணங்களை வளர்க்கும்
உணவு வகைகளை விரும்புகிறார்கள்

இனிய பழங்கள், பழரசங்கள்,
பால், தயிர், மோர், ஆகியவை சக்தி
நிறைந்தவை எளிதில் ஜீரணமாகக்
கூடியவை வைட்டமின்கள், புரதச்
சத்து, கார்போஹைடேட்ரேட்டுகள்,
கொழுப்புச் சத்து, தாதுப் பொருள்
கள் போன்றவை அவற்றில் அடங்கி
யுள்ளன உடலில் கொழுப்பு, மற்ற
புரதச் சத்து வேண்டுமானால்
மாமிச உணவு தேவை என்று வாதிடு
வோரும் உளர் அது தவறு பால்
தயிர், பருப்பு பழங்கள், கீரை வகை
களில் போதுமான புரதம் வைட்ட
மின் போன்ற சத்துக்கள் அடங்கி
யுள்ளன

உண்ணும் உணவு கண்ணால் கண்
டாலும், மனதால் நினைத்தாலும்
ருசியையும் பசியையும் ஏற்படுத்தக்
கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்
அதில் ரசம் அல்லது திரவ அம்சம்
இருத்தல் வேண்டும் அடுத்து பசி
யைப் போக்கும் அளவுக்கு உடலில்
சிறிது நேரம் இருக்கக் கூடியதாக
இருத்தல் வேண்டும் மனதில்
மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக
அமைய வேண்டும் இத்தகைய சாத்
விக உணவினால் ஆயுள், அறிவு, ஆற்
றல் மற்றும் ஆரோக்யம் வளரும்
ராஜஸிக உணவைப் பற்றிய விளக்
கம் அடுத்த சுலோகத்தில் வருகிறது

(தொடரும்)

(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அறக்கடவுள் “நீர் இளம்வயதில் தும்
பிசுளைப் பிடித்து வாகைக்கிள்ளி
முனைக் குத்தி வேடிக்கைப் பார்த்தீர்
அவ்வினைக் கிவவினை” என்றார்
“ஒருவர் அறியாப் பருவத்தில் செய்த
பிழைக்காகத் தண்டிப்பது முறை
யில்கை ஆதலால் இன்று முதல்
நாள் ஒரு புதிய முறையை ஏற்படுத்திக்
கொள். அதாவது பிசுளைகள் சிறு
வயதில் பதினாளுக்கு வயது வரை அவர்
களை செய்கின்ற பாவம் அவர்களைச்

சாரக கூடாது அதில ஒரு பாதி
மாதா பிதாக்களைச் சாரடும்” என்று
கூறினார் ஆகவே மாதா பிதாக்கள்
குழந்தைகளுக்கு நல்லது கெட்டது
களை எடுத்துக்கூறி நல்வழிப்படுத்தி
வேண்டும் இது தாயதந்தைகளுக்கு
ஒரு பாடமாக அமையும்

மேலும் கழுவில் ஏற்றிய அரசனை
சபிக்கவில்லை இருட்டில் தெரியா
மல் பட்டு விட்ட நளாயினிக்கு சாபம்
தந்தார், என்ன காரணம்? இவ
ருக்கு கழு ஏற்றம் ஒரு தண்டனை

இல்லை நளாயினியின் கற்பை உல
கிறகு உணர்த்தவே அதனை ஏற்று
அனுபவித்தார் தொண்டர்களின்
பெருமைகளை உலகிற்கு
உணர்த்த இறைவன் பலகஷ்டங்களை
அடைந்ததைப் போல கற்பரசிகளுக்கு
காக மகான்கள் தங்களை வைத்து
அவர்களின் சிறப்பை உலகிற்கு
உணர்த்துவர் என்பது இதனின்றி
தெரியவரும்

★

“ஆதெள வேதா பரமானம்” எனபது சருதி வாக்யம் வேதமே எல்லாவற்றிலும் தலை சிறந்த பரமானம் எனபது இதன பொருள் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது ஸநாதன தாமம் இதுவே இந்து மதம் என்று ஆங்கிலேயர்களால் பெயர் சூட்டப்பட்டது வேதத்தில் பல தெய்வங்களைப் பற்றிய வசனங்கள் காம காண்டத்திலும், ஞான காண்டத்திலும், வேதங்களின் சிகரமான உபநிஷதங்களிலும் காணப்படுகின்றன முக்கியமாக பரஜாபதி இந்திரன், அக்நி, வருணன், வாயு, யமன், ருத்ரன், தூதகை, லக்ஷ்மி, விஷ்ணு சபதங்கள் அந்தந்த தெய்வத்தை உபாசிப்பதால் ஏற்படும் பலன்களைக் கூறுகின்றன

அசரம் என்றால் அசித ஆக உபி ருள்ள பொருட்களான தாவர ஐகம், திராயகுகள் மற்றும் மனித ஆனமாகக் கள் எல்லாம் சித என்றும் உயிரற்றதான கல், மண் போன்றவை அசித என்றும் அறியப்படுகின்றன இவற்றுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாக இருப்பது பரம்பொருள் அதுவே பரஹ்ம சபதத்தாலும் வேதத்தில் கூறப்படுகிறது

நாராயணனே எல்லாவற்றுக்கும் காரண வஸ்து என்பதை அதாவண வேதத்தில் “நாராயணாத பரஹ்ம ஜாயதே” என்று ஆரம்பித்து ‘சிவ ஸச நாராயண சகரஸச நாராயண’ “தயாவா பருதவீஸச நாராயண என்று ஒதுகிறது

“சபதானாம் அகாரோஸமி” என்று அகார வாச்யன நானே என்று அர்ஜுனனுக்கு விளம்பினா பரணவம் வேத மூலம் அந்த பரணவமாகிற “ஓம் மூன்று எழுத்துக்களின் கூட்டு “ஓம்” என்பது ‘அ உ ம’ இவ்வெழுத்துக்களின் சோககை

அகாரத்தால் அறியப்படுவது பரம் பொருள், உகாரத்தால் அறியப்படுவது பிராட்டியாகிற புருஷ்கார தத்துவம், மகாரத்தால் அறியப்படுவது ஜீவாதம் தத்துவம் அவனை அடைவது அவனருளாலே என்பதை வேதம் ‘நாயமாதமா பரவசனேந லபய ந மேதயா ந பஹுநா சரு தேன யமேவைஷ வ்ருநுதே தேந லபய தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருநுதே தந்ரம் ஸவாம்’ என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது

பஞ்சாட்சர மகிமை

திரு K A தேவராஜன்
6சனனை

இவற்றுள்ளும் விஷ்ணு, வாஸு தேவ, நாராயண சபதங்கள் வியாபக மந்திரங்கள் எனப்படும் இவையே பஞ்சாட்சரி, சுஷ்டாக்ஷரி, அஷ்டாக்ஷரி, தவாதஸாக்ஷரி மந்திரங்களாக பரிணமித்துள்ளன

பஞ்சாட்சரி - நாராயணய
ஷ்டாட்சரி - ஓம் விஷ்ணவே நம
அஷ்டாட்சரி - ஓம் நமோ நாராயணய
தவாதஸாட்சரி - ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதே வாய

நாம முதலில் ‘நாராயணய’ என னும் சபதத்தைப் பற்றி சிறிது ஆராயவோம் நார+அயந+ஆய= நாராயணய ஆக இந்த சபதத்தால் அறியப்படுவது யாதெனில் நாரங் களுக்கெல்லாம் அயநமாக அதாவது ஆதாரமாக இருப்பவன் நாரம் என்ற சொல் அண்ட சராசரங்களை யும் குறிக்கும் சரம் என்றால் சித,

நிரஞ்ஜனே நிர்விகல்போ நிராக யாதஸுதத தேவ ஏகோ நாராயண’ என்று அதாவண வேதம் பலவாறாக பரபரஹ்மத்தை விளக்கிறது அவனைக் காட்டிலும் வேறென்று கிடையாது என்பதை வெளிப்படையாக “ந தவீதீயோஸதி கசசித” என்று ஒதுகிறது

‘வேதாஹ மேதம் புருஷம் மஹாந தம்’ என்று எந்த ஒரு ஒப்பற்ற பரம் பொருளை வேதங்களில் தலை சிறந்த ‘புருஷ ஸுகதம்’ ஒதுகிறதோ, அந்த இறைவனையே முழு முதற் கடவுள் என்று உணர் என அதாவண வேதம் அறிவிக்கிறது

“பரஹ்மணயோ தேவகி புத்ரா |
பரஹ்மணயோ மதுஸுதநோ |
ஸாவ பூதஸ்தம் ஏகம் நாராயணம் |
காரண ரூப அகார பரபரஹ்மோம் |”
என்று வேதம் ஒதுகிறது

இதையே பகவான் ஸ்ரீமத பகவத கீதையில் தன்னைக் குறிக்கும் போது

“மம மாயா துரதயயா |
மாமேவ யே பரபத்யந்தே
மாயாமேதாம் தரந்தி தே |”

என்று பகவான் கீதையில் உபதேசிப்பதும் இதுவே ஆக இறைவனை ஜீவாதமாவாகிய மகார தத்துவம் அடைய உகாரமான சகதி உதவுகிற படியால் அருள் வடிவமான பிராட்டியாக நாம் வழிபடுகிறோம் ஆனால் நாம் அடைய வேண்டிய வஸ்து அகார வாச்யன ஸாவஸமாதம் பரண அவனே

அகார வாச்யன முழு முதற் கடவுள் யார என்று ஆராயந்தால் அது ‘நாராயணனே என்று வேதத்தால் உணரலாகும் ஏனைய சபதங்களான ருத்ரன் சிவம், பரஜாபதி, இந்திரன், அக்நி இவையெல்லாம் முழு முதற்கடவுள் என்ற பொருளை உணர்ந்த முடியாது ருத்ரன் என்றால் அழிச செய்பவன், க்ருரமானவன் என்று பொருள் சிவம் என்றால் மங்களம் என்று பொருள் பர

ஜாபதி என்றால் உண்டாகுகிறவன் என்று பொருள். இந்திரன் என்றால் தேவர்கள் தலைவன் என்று பொருள். அகநி என்றால் நெருப்பு என்று பொருள். ஆனால் விஷ்ணு என்றால் எங்கும் வியாபித்து இருப்பவன் என்றும், நாராயணன் என்றால் சர அசரங்களுக்கு இருப்பிடமானவன் என்றும் பொருளாகிறது. எங்கும் வியாபித்து இருப்பவனும், ஒளிமை அளிப்பவனுமான ஸாராயண விஷ்ணு என்றும் கூறலாம். ஆனால் 'நாராயணன்' என்று ஒருக்காலும் கூற முடியாது.

'அகநி அவமோ தேவதாநாம் விஷ்ணு பரம்।' என்றும் 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸ்த ந பரஹ்மா ந ஈசாந ந மே தயாவா பிரதவீ।' என்றும் கூறுவதால் வேதம் ஒதுவதால் முழுமுதற் கடவுள் நாராயணனே என்று தெளிவாக உணரலாம்.

"அந்தா பஹிஸதத ஸாவம் வயாபய நாராயண ஸதித்' என்பது உபநிஷத வாக்யம். இதன் பொருள்வது நாராயணன் உள்ளும் புறமும் நிரம்பியவன் இவனே கடவுள் (கட+உள்=கடந்தும் உள்ளும் உறைபவன்) உலகில் நடைபெறும் படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் எனும் முக்காரியங்களையும் மூன்று வடிவங்களாக ஆவேசித்து நடத்தும் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதி காரணமானவனது நாராயணனே.

நமமாழ்வார ஞானியாகக்கெல்லாம் ஞானி அவர் உபதேசத்தைசற்றே நோக்குவோம். ஆழ்வாரின் அமுத வெள்ளமான, மொழிக்கெல்லாம் மொழியான திருவாய் மொழியில் பரம்பொருளின் தன்மையை பரக்க அருளிச் செய்யப்படுகிறது. 'வீடுமின் முற்றவும்' எனும் பதிகத்திலும், "கண்ணன் கழலினை" எனும் பதிகத்திலும் ஆத்மர்களுக்கெல்லாம் ஞானத்தை உபதேசிக்கிறார் ஞான தேசிகரான குருகூர் சடகோபன்.

"வீடுமின் முற்றவும்" பதிகத்தில் சில பாசரங்கள் 'இல்லதும் உள்ளதும் அல்லதும் அவன் உரு, எல்லையில் அந்நவம் புலகு பற்றற்றே'.

'அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்கக் கண்டு, ஈசன் அடங்கெழில் அஃதன்று அடங்கு உளனே'.

"எண்பெருக்கு அந்நலத்து ஒன் பொருள் ஈறில், வண்புகழ் நாரணன் தின்கழல் சேரே'.

'கண்ணன் கழலினை' பதிகத்தில் சில பாசரங்கள் தானே உலகெல்லாம் தானே படைத்து இடைநது தானே உண்டுமிறந்து தானே ஆளவானே'.

"நாரணன் அமமான பாரணங்காளன் வாரணம் பொசித்த காரணன் தானே'.

"ஆள்வான் ஆழிநீர் கோளவாய் அரவணையான்'.

மேற்கண்ட ஆழ்வாரின் பாசரங்களில் உலகைப் பரம்பொருள் என்றும் உலகு தோன்றி வளர்ந்து அழிவது அவன் அதீனம் என்றும் நாம் அறிகிறோம். சத்தியமே கடவுள் என்பது போன்று உலகமே அவன் என்றால் அதன் பொருள் அவனே உலகிற்கு காரணம் மட்டும் அல்லாமல் அவன் உலகம் முழுவதும் அணுவாக பிரவேசித்து உள்ளான் என்பதேயாகும்.

இறைவன் உலகம் முழுவதும் நீக்கமற்ற நிறைந்து இருப்பதால் உலகமே அவன் வடிவம் என்று கூறலாம். ஆனமர்க்கள், அசரங்கள் அடங்கிய இவ்வுலகம் சதய ரூபியான கடவுளின் பிரதி பிம்பம் ஆகிறது. உலகமும் சத்தியமானது.

'ஓம் இத் ஏகாக்ஷரம் நம் இதி தவே அக்ஷரே நாராயணயேதி பஞ்சாக்ஷரநி' என்று மந்திர புஷ்பம் ஆகிற வேத பாகத்தில் ஓதப்படுகிறது. பரவணமாகிற ஓங்காரத்துடன் சேர்த்து உரைப்பதொன்றே மந்திரமாகும். ஏனைய சபதங்கள் மந்திரமாகா இது.

சுருத்தின் கருத்து அவ்வாறு நோக்கின் நம் சிவாய, சரவண பவ, கணபதயே நம் என்பவற்றுடன் ஓங்கார சம்பந்தமில்லை. ஆனால் வேதத்தில் பஞ்சாக்ஷரி எனப்படும் 'நாராயணய' எனனும் சபதம் 'ஓம் என்ற பரணவத்துடனும் நம்' என்ற இடை அங்கத்துடனும் சோந்தி 'ஓம் நமோ நாராயணய' எனப்படும் திருவட டெழுத்தாக (அஷ்டாக்ஷரியாக) உலகெங்கும் பெரிய திருமந்திரமாக ஓதப்படுகிறது. ஆக திரு அஷ்டாக்ஷரியே வேதம் வழங்கும் ஒரே மந்திரமாகும்.

'ஓம் நமோ நாராயணயே' மந்திரோபாஸக ததிஹம் பரம் புண்டரீகம் விஜ்ஞானகனம் வைகுண்ட லோகம் கமிஷ்யதி என்று அதாவண வேதம் முழங்குகிறது. ஓம் நம் என்றும், நமோ நம் என்றும் நாராயணய நம் என்றும் மூன்றாகப் பிரித்து பூர்வாசாராயர்களால் விபுலமாக வியாகயானிக்கப்பட்ட இந்த பெரிய திருமந்திரம் அறிவுறுத்துவதாவது என்ன வென்றால் ஜீவாத்மாவாகிய நாம் நாராயணனாகிய ஆதிபகவனுக்கே உரியவர்கள் அவ்விடமிருந்து தோன்றி, அவனாலேயே காக்கப்பட்டு, அவ்விடமே சோந்து உய்யும் வகையே நெறியாகும் 'நம்' என்ற இடைப்பதத்தால் ஸ்வாதந்திரியம் கழிக்கப்பட்டு 'ம' எனும் எழுத்தால் குறிப்பிடப்படும் ஜீவராசிகளை 'உ' எனும் எழுத்தால் போற்றப்படும் உபகாரபூதையும், அருள் வடிவான பிராட்டியின் கருணையால் 'அ' எனும் எழுத்தால் புகழப்படும் பரம் பொருள் நாராயணனை அடைகின்றன. ஆக பரபரஹம் சபதத்துக்குப் பொருளான நாராயணனே வழிபடத் தகுந்த முழுமுதற் கடவுள் இதுவே வேத, இதிஹாஸ, புராண கீதா தாதபாயமாகும்.

அதவைத் தரிசனத்தை வளர்த்த ஆதிசங்கர பகவத் பாதர் தமது

(36-ம் பக்கம் பார்க்க)

வடமொழியின் சிறப்பு *

இன்றைய உலகில ருஷ்யா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஜோ மனி, ஐரோப்பா நாடுகள் நமது பாரம்பரிய மொழியான வட மொழியை ஆராய்ந்தறிவதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளன

நமது பாரத தேசத்தின் பாரம்பரிய மொழியான சமஸ்கிருதம் வட மொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது இதனால் சமஸ்கிருதம் இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியில் ஆரம்பமானது என ஊகித்து அறியலாம்

இன்றைய விஞ்ஞான உலகின் விந்தை புரியும் விஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளை நமது பண்டைய பாரத பண்டிதர்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் சூத திரங்களாக எழுதி வைத்துச் சென்றுள்ளனர் அந்தக் குறிப்புகள்தான் இன்றைய விஞ்ஞான உலகிற்கு வாயிலாக அமைந்துள்ளன

உலகத்திற்கு பொதுவான சகல மதத்தவர்களுக்கும் தேவையான பல ரகஸ்யங்கள், விஷயங்கள் அடங்கிய நமது வேதங்கள் வடமொழியான சமஸ்கிருதத்திலே இயற்றப்பட்டவைதான்

இந்த வேதங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்பேயே எக்காவதத்திற்கும் உதவும் விஷயங்களை எழுதி வைத்துச் சென்ற பாரத முனிவர்களை நினைக்கும்போது நெஞ்சம் பூரிப்பதில் வியப்பில்லை

வடமொழியை இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் ஒன்று வைதீக மொழி மற்றொன்று 'பாணினி' எனும் ஆசிரியரால் செப்பனிடப்பட்டு வழங்கி வரும் சமஸ்கிருத மொழியாகும் எனவேதான் பாணினியை சமஸ்கிருதத்தின் தந்தை என மேல் நாட்டறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்

நமது வேதங்கள் வைதீக மொழியில் எழுதப்பட்டவை இவை தொன்மை வாய்ந்தவை, காலத்தை கடந்தவை தன் மொழி வளமும் கருத்து வளமும் உச்சரிப்பு வளமும் சமஸ்கிருத மொழியை விட சற்று கடினமானவை

திரு செங்கைநாதன் —செங்கல்பட்டு-1

சமஸ்கிருத மொழி உலகத்தொடர்பு கொண்ட நூல்கள் வெளிவர பயன்மிகுதாய இருந்து வருகிறது இந்த சமஸ்கிருத மொழியை ஆசிரியர் துணையின்றி எழுதது மூலமாய் படித்து விட முடியும் ஆனால் வைதீக மொழியை படிப்பது மிகவும் கடினம் இதனை வாயவழியாகத் தான் கற்க முடியும்

தெய்வீக மொழி எனப்படும் இம் மொழியில்தான் சபதஸ்வரங்களும் தாதனம் செய்கின்றன மொழியின் ஏற்ற இறக்கங்கள் மனித உடலின் சகல பாகங்களுக்கும் வேலை கொடுக்கின்றன. இதனையொட்டியே அமைந்தவைதான் நாம் அனுதினமும் கைக்கொள்ளும் 'உபாசனா' மந்திரங்களும் 'அர்ச்சனா' மந்திரங்களும் ஆகும்

நமது இதிகாச நூல்களான இராமாயணம் மகாபாரதம் போன்ற நூல்கள் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டவைதான் இவை வாழ்க்கை வரலாற்று மூலம் சமயக் கொள்கைகளை பரப்புவனவாகும் மக்களுக்கு நீதி அநீதிகளை பிரித்துக் காட்டி வாழ்க்கையை செம்மையாக வைத்துக்கொள்ளும் வழிகாட்டிகளாகும்

வேதங்கள் ருக்கு, யஜுர் சாம, அதாவண என நான்கு பிரிவுகளாக வினங்குகின்றன இவைகள் சங்கிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரணியங்கள்,

உபநிடதங்கள் என பிரிவு கொண்டவை

பாணினியின் சூததிரங்கள் வேதங்களையும் சமஸ்கிருதத்தையும் பிரித்துக் காட்டுகின்றன நாலாயிரம் வருஷங்களுக்கும் மேலாக வேதங்கள் வாயவழியாக கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன

வடமொழியை, மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி வாழ்க்கைப் பந்தங்களை விட்டு அகன்றுதான் கற்க முடியும் வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்யும்போது பண்டிதர்கள் பதம், கிரமம், ஜடை, கனம் எனும் நான்கு முறைகளைக் கையாளுகின்றனர்

வேதங்கள் ஒதுவதற்கு ஆற்றல் பெற்ற 'கனபாடிகள்' தெய்வீக ஒளி மிக்கவர்கள் கள்ளங்கபடமற்று பளிங்கு போன்ற நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் இவர்கள் 'சமஹித பாடம்' எனும் மந்திரங்களாலான நிலையைக் கண்டவர்கள்

வேதங்கள் மக்களால் ஆக்கப்பட்ட இயலாதவை தெய்வீகம் வாய்ந்தவை வேதங்களை உச்சரிக்கும் போது உண்டாகும் உரிய ஒளிகள் உதாத்தம், அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம் என மூன்று நிலைகளில் வேதம் ஒதுபவரின் குரலில் வெளிப்படும்

குரலை உயர்த்துவதானால் உண்டாகப்படும் ஒலி உதாததமாகும்

குரலை தாழ்த்தி ஒலி எழுப்பும் போது உண்டாவது அநுதாததம் இவ்விரண்டும் ஒன்று சேர ஒலிக்கும் நிலை ஸ்வரிதம் எனப்படும்

வேதங்களில் மிகப் பழமையான வேதம் 'இருககு' வேதமாகும் இருககுவேதப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அக்காலத்தில் வழிபட்ட தெய்வங்களை வேண்டி அழைப்ப

தாகும் மேலும் உலகியல், வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் மக்கள் பழகும் விஷயங்களையும் கூறுவனவாகும் விடியற்காலத்தில் படிப்படியாக விடியும் விடியலை (உஷ்ணை) கூறும் பாட்டுக்களும் இந்த வேதத்தைச் சாராதவைதான்

அதாவது வேதங்கள் மழையை வருவிக்கும் ஸூகதங்கள் கொண்டவை மாந்தரீக சக்தி வாய்ந்த ஸூகதங்கள் அடங்கியன இதில் அடங்கிய பெளஷ்டிகானி எனும் மந்திரம் காரியஸித்திக்கு உபயோகம் அளிப்பவை

இவ்வாறாக நமது வாழ்க்கையில் அன்றாட அலுவல்களில், புதிய கண்டுபிடிப்புகளில் வலம் வரும் வடமொழி, சிறப்புகளைத் தெய்வீக மொழி எனச் சொல்வதில் சற்றும் சந்தேகமில்லை

(34-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பகவத கீதா பாஷ்யத்தில் 'வாஸு தேவ ஸாவமிதி ஸ மஹாதமா ஸுதூலப' என்கிற பகவத வசனத்துக்கு வாஸுதேவ நாராயண பரபரஹ்ம இதயாதத என்று வாஸுதேவ சபதம் பரபரஹ்மமான நாராயணனையே குறிப்பிடுவதாக இயம்பியுள்ளார் 'ஸாவம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்' என்றும், 'ஜகத் ஸாவம் வாஸுதேவம்' என்றும் விளம்பும் வேதக் கருத்தைத் தம் திருவுள்ளத்தில் இருத்தி தாம் சதா சாவகாலமும் 'நாராயண ஸமிருதி உடனேயே ஆதிசங்கரா இருந்தாரா இன்றளவும் இவருடைய திருவடி சம்பந்திகளான சங்கர மடாதிபதிகள் 'நாராயண ஸமிருதி' என்றே கையொப்பம் இட்டு வருகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் ஆதிசங்கரருடைய பரம சித்தாந்தமே ஆகும்

நாராயண ஸூகதத்தில் 'ஸ பரஹ்மா ஸ சிவ ஸ இந்திர ஸ அக்ஷர பரம ஸவராட்' என்று ஒத்தப்படுகிறது இதையே ஞான பாஸகரரான இறைவனே வடிவாக அமைந்த சுவாமி நமமாழ்வார தமது தேனசொரியும் திருவாய மொழியில் 'அவனே அவனும் அவனுமே அவனே அவனே மறறெல்லாம் என்று அறிந்தனமே' என்று அருளிச் செய்கிறார் ஆக பரபரஹ்மமும், அகார வாச்யனுமான அந்த நாராயணனே படைப்புகடவுளான பிருமமா, சமஹார கடவுளான சங்கரன், தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன், அக்ஷரங்களுக்கெல்லாம் தலையான அகாரம் அவனே எல்லாம் என்பது வெளிப்படை.

நாராயண ஸ்வரூபத்தைக் கூடாக்கக் கண்டு பேராறந்தப் பெருவெள்ளம் எய்திய சுவாமி அருள்

மாறனும் நமமாழ்வார அந்தப் பரம பொருளை இவ்வாறு வாணனை செய்கிறார்

'ஆணலலன் பெண்ணலலன் அல்லா அலியுமலலன் காணலும் ஆகான் உளனலலன் இலலையலலன் பேணுங் கால பேணும் உருவாகும் அல்லனு மாம கோணை பெரிதுடைத்து எம் பெருமானைக் கூறுதலே

புருஷோத்தமனான இறைவனுடைய சரீரம் மானுட உடல் அல்ல அது திவ்யமான தேஜோமயமானது என்பதே இதன் ஆதாரம் அவனை இல்லை என்று மறுப்பவர்களின் இல்லை என்ற சொல்லிலும் நாராயணன் மறைந்து உள்ளான் என்று ஆழ்வார இயம்புகிறார் அகாரமே அவன் என்னும்போது அதனின்றும் தோன்றிய எழுத்துக்கள் எல்லாம் அவன் வடிவமே என்பதை உணர்வா முடியாது? இந்த வடிவம்தான் அவனுடையது என்பதை அறுதியிட முடியாமல் எல்லா வஸதுக்களிலும் அவன் சுரந்து பரந்துள்ளதால் 'சுரந்த பாலுள நெய்யேபோல்' அவனை நாம கண்டறிய ஆழ்வார உபதேசம் செய்கிறார்

பஞ்சாட்சரனான நாராயணன் என்றும், எப்போதும் அருள் வடிவமான, செல்வங்களுக்கெல்லாம் செல்வமான 'திருவுடன் இணைந்தே இருப்பதால் அவன் 'திருமால்' என்று சங்க காலத் தமிழாக்காளர் போற்றி வணங்கப் பட்டான் அந்த நாராயணனே திருமாலாக, நெடுமாலாக 'திருமலையில்' என்றென்றும் இரவும், பகலும் நின்ற வண்ணமே செடியார வினைகள் தீரக் கும் மருந்தாகக் காட்சி அளித்து வருகிறான்

பஞ்சாட்சர ஸ்வரூபியான நாராயணனான திருமலை வாசனின் தான பற்றினால், அவன் நாமத்தை ஒரு நாமத்தை ஒரு முறை நாவினால் நவீனரூப நாம அடைவது என்ன என்ற கேள்விக்கு ஆழ்வார விடையளிக்கிறார்

'திருவடியை நாராயணனை கேசவனை பரஞ்சுடரை திருவடி சேர்வது கருதி செழுங் குருகாச சட்கோபன திருவடிமேல் உரைத்த தமிழ் ஆயிரத்துள் இப்பதும் திருவடியே அடைவீக்கும் திருவடி சோந்து ஒன்று மினே'

ஆக பஞ்சாட்சரத்தை (நாராயண) ஒதினால் பரம்பொருளை ஒன்றி விடலாம், மீண்டும் பிறவி கிடையாது என்பது அருளிச் செயல் மற்றும் அருமறைகளின் சாரம்

நாராயணன் திருவடிகளின் மஹிமை என்னவென்றால் அது வெறும் அடிகள் அல்ல திரு (மகா சக்தி ஆதி சக்தியான, அருள் வடிவமான மகா லட்சுமி பிராட்டி) சம்பந்தம் பெற்ற அடிகள் ஆகும் இதனையே 'பிரவிப பெருங்கடல் நீந்துவா நீந்தாரா இறைவன் அடி சேராதாரா' என்று பொய்யா மொழிப் புலவா திருவள்ளுவ நாயனாரும் அருளிச் செய்கிறார்

பஞ்சாட்சரமாகிய நாராயணனையே வழிபட்டு உய்ய அவன் திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம் அத் திருவடிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கும் சதுர வேதங்கள், வேதாந்தங்கள், புராண இதிஹாசங்கள், பராசரா, வேத வியாசர் தொடக்கமான மஹாஷிகள், ஆதிசங்கரர் முதற்கொண்ட ஆசாயர்கள், இறைவடிவான சுவாமி நமமாழ்வார, தொண்டர்களான பக்தர்கள் ஆக அனைவரும் நமக்குத் தஞ்சம்

திருமலையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய நெறியும்

மணவாள மாமுனிகள் .

ஸ்ரீராமாநுஜதாசன பரவாத்தக ராய ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்த மணவாளமாமுனிகள் திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழ வேணுமென்று எழுந்தருளியவா திருப்பதியில் மதாந்தரஸ்தரால் உபதரவம் வாராதபடி, கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் போலே நிகர ஹாநுகரஹ ஸமாத்தரான ஒரு ஜீயரை உண்டாகக் வேணுமென்று நினைத்துத் தமமுடைய சிஷ்யர்களில் (அஷ்டதிககஜாசார்யர்களில்) ஒருவராய ராஜவல்லபராய பகவத கைங்காயதூரந்தரரான ஒருவருக்குத் திருவேங்கட ஜீயரென்று திருநாமம் சாத்தி அரசனுடைய அனுமதியைப் பெற்று அவரை இளைய கேள்வி ஜீயராகித் தனியே திருப்பதியில் மடமும கட்டிக் கொடுத்தது, அவரை எம்பெருமானார் பரமபரையில் வந்த பெரிய ஜீயருக்குத் துணையாக இருந்து எல்லா நிரவாஹத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளினார் பெரிய ஜீயர்க்கீனாகளான ஏகாங்கிகள நாலவரில் யோக்கியத்தை யுள்ளவாகச் சிறிய ஜீயராக எழுந்தருளக்கடவர்கள் என்றும் கட்டளை யிட்டருளினார் பெரிய ஜீயா மடத்தை ஏற்படுத்திய எம்பெருமானாரே அமமடத்தில் முதல ஜீயராவர் அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சடகோப ஜீயா இரண்டாமவர் மணவாள மாமுனிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிறிய ஜீயா பன்னிரண்டாவது பெரிய ஜீயராக ஆனார் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமதபரம ஹம்ஸ ஸுந்தர ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி நாற்பதாவது பெரிய ஜீயராவா இந்த ஜீயாகள அனைவரும் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டேதியும் பரமபதித்த தேதியும் மிக

மிக விவரமாக மடத்தில் குறித்து வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன பெரிய ஜீயர் மடத்தில், மணவாள மாமுனிகளும் பதினென்று பன்னிரண்டாம ஜீயர்களுக்கு இடையில் பெரிய ஜீயராக இருந்ததாகவும் மடத்தின் குறிப்பில் உள்ளது

பரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா

பெருமான கோவிலில் அவதரித்து ஹஸ்திகிரி நாதரணனுவென்னும் திருநாமத்தையுடைய இவர் தாசன விரோதிகளான வாதிகளை வென்றவர், வெளகிக வைதிகங்களில் மிகக் கிருகரு மிக உத்தமியான தேவியும் மூன்று குமாரர்களும் உளா கைங்காயத்துக்கு விரோதியென்று ஐச்வாயங்களை யெல்லாம் பகவத பாகவத விஷயங்களில் செலவிட்டுப் பரம

பாரத்துவாசன

விரக்தராயக் குடுமபத்துடன் திருமலைக்கெழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்திருக்க, திருமலைத் தோழப்பர் உகந்து வெள்ளிக் குடத்தைத் தந்தது, 'ஆகாச கங்கையி லிருந்து திருமஞ்சனம் கொண்டு வந்து ஏலாதி வாஸநாதரவயங்கள் சேர்த்துப் பெருமானுக்கு நீரே ஸமாப்பித்து வாரும' என்று அண்ணாவுக்கு நியமிக்க அப்படியே அவா திருமஞ்சன கைங்காயத்தை வெகு நாட்கள் நடத்தி வந்தார் இப்படியிருக்கையில் கோயிலிலிருந்து ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் திருமலையப்பனை ஸேவிக்க வந்து நிறக, அவருக்கு ஸேவையைப் பண்ணுவித்து, மறு நாள் காலை அவர் மணவாளமாமுனிகளின் பெருமைகளை அருளிச் செய்யக் கேட்டுக்கொண்டே ஆகாச

கங்கைக்குச் சென்று திருமஞ்சனம் கொண்டு பரிமளம் சேர்க்காமலேயே ரூபகமில்லாமல் குடத்தைத் திருவாராதனத்துக்கு உபயோகிக்கும்படி கொடுத்த அண்ணா பரிமளம் சோக்காததை நினைத்து அபசாரமாயிற்றே என்றார் அரசாசகா அண்ணாவைப் பார்த்து, 'இத்தனை நாளை விடப் பரிமளம் விஞ்சித் திருமஞ்சனவாஸனை அதிகமாயிருக்கிறதே, என்ன காரணம்' என்று கேட்க, அண்ணா மணவாளமாமுனிகளின் வைபவத்தைக் கேட்டுக்கொண்டே திருமஞ்சனம் கொண்டு வந்ததனால்தான் இப்படியாவாஸனை அதிகமாயிருக்கிறதென்றெண்ணி, அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவரை ஸதகரித்தனுப்பினார் பிறகு சிவநாட்கள் கழித்துத் திருமலையப்பனிடம் அனுமதி பெற்று ஸ்ரீரங்கம் சென்று மணவாள மாமுனிகளை ஆசிரயித்தார் திருவேங்கடமுடையானுக்கு இவா செய்த திருமஞ்சன கைங்காயம் இவருக்குப் பெருப் பேருன மணவாளமாமுனிகளின் ஸம்பந்தத்தைப் பெறுவித்தது, இவர் செய்தருளிய ஸுபரபாதம் முதலிய நான்கு துதிகளை இன்றும் திருமலையில் திருக்காப்பு நீக்கும்போது அனுஸந்திக்கப்பட்டு வருகின்றன

இதழலத்திய

விசேஷாபுஷ்டானங்கள்

1) அனதயயன காலமல்லாத மறற காலங்களிலும், திருவாய் மொழி அல்லது கோயில் திருவாய் மொழி ஸேவிக்கும்போது உபதேச ரத்தினமாலையை நியமேந ஸேவித்தல்;

2) திருவாய் மொழிக்குப் பூர்வோத்தரங்களில் கண்ணிருக்கிற தாமபு ஸேவியாமல், தனியாகத் திருவாய் மொழி சாத்துமுறைக்கு மறுநாளில் ஸேவிப்பது.

8) திரு வெழு கூற்றிருக்கையை யும் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் எல்லாப் பாசுரங்களையும் இரட்டித்து ஸேவிப்பது

4) மறற ஆழவாராசாயாகனாக் குப் போல சேனைமுதலியார் தாயார் ஆண்டாள் இம்மூவர்க்கும் கோவிந்த ராஜனுடைய பரிவட்டம் கட்டி பூ சடகோபன் ஸாதித்து வஸ்தர— மாலைகளைப் பஹுமானமாக ஸாதிப் பது; (ஸேனை முதலியாரும் தாயாரும் ஆசாராய கோஷடியிலும், ஆண்டாள்

ஆழவாரா கோஷடியிலும் சோந் திருத்தல் இதற்குக் காரணமென்று பெரியோர் கூறுவர்)

5) கோவிந்தராஜன் கனுப்பாரி வேட்டை சித்திரா பெளாணமியில் திருவூறலுதஸவம், திருமலைநம்பியின் ஐதிஹயோதஸவமான தண்ணீரமுது உதஸவம் இந்நாட்களில் வெகு தூரம் எழுந்தருளும்போது ஆண்டா ளும் கூடவே எழுந்தருளுவது

6) நாசசியார் திருக்கோலத் திணை பெருமாள் எழுந்தருளும்

போது, பெண்ணைத் தனியே விடா மல புருஷோத்தமனான கண்ணையு ம் உடனே எழுந்தருளப்பண்ணு வது

7) திரு வேங்கடமுடையான் திருத்தழாயைப் பஞ்சமீ தீர்த்தத் தின்போது திருச்சானூரில் தாயார் மூலமாகவன்றி நேராக யாருக்கும் விநியோகியாமலிருப்பது

8) சாததுமுறைக் காலங்களில் பெரிய ஜீயா திருத்தழாய் கொடுக்க அதை வாங்கி அாசசகாகள சாத்து முறை முடியும் வரை பெருமாள் திருவடிகளிலே சோததுக கொண்டி ருப்பது

9) மூலவரிடத்தில் தவிர உத்ஸ வா எங்கு எழுந்தருளித் திருமரு சனமோ சாததுமுறையோ கண்டரு ளினாலும் கோஷ்டிகுதத் தீர்த்தமில் லாமல் ஸ்ரீ சடகோபன் மட்டும் ஸாதிப்பது

10) தோட்டத்தில் அனந்தாழ வானிடம் அஞ்சியோடிப் திருவேங் கடமுடையான் அபரதக்ஷிணமாகக் கோயிலுக்குள் வந்து புருந்த ஐதிஹ யத்தைக் காட்டுவதற்காக பாகஸ வாரி என்னும் தோட்டவுத்ஸவத் தில் கோவிலிலிருந்து அபரதக்ஷிண மாகவே எழுந்தருளவது

11) நமமாழ்வார்க்கும் பெருமா ளுக்கும் நடந்த 'மின்னிடை மட வார்' பரணய கலஹத்தை, உபய நாச்சியார்க்கும் பெருமாளுக்கு ம் நடப்பதாக உதஸவம் செயவிப்பது

12) அதியுஷ்ணமான பசுசைக் கருப்பூரப் பொடியை 50 தோலா 100 தோலா என்ற கணக்கில் திரு வேங்கடமுடையான் மூலவருக்குத் திருமணகாப்பாக அணிவிப்பது இங்ஙனே பல உள விரிவுகளுகி இதோடு விடைபெறுகிறேன்

ஆழவாரா எம்பெருமானா ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

(முற்றும்)

தி. தி. தேவஸ்தான

ஸ்ரீ கபிலேஸுவரசுவாமி கோயில், திருப்பதி.

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்

5-00 முதல்	5-30 வரை	சுபரபாதம்
5-30 முதல்	9-30 வரை	ஸாவ தரிசனம்
9-30 ..	10-30 ..	அபிஷேகம் (ஆாஜிதம்)
10-30 ..	10-45 ..	முதல் மணி
10-45 ..	11-30 ..	ஸர்வ தரிசனம்
11-30 ..	11-45 ..	இரண்டாவது மணி
11-45 ..	4-00 (மாலை)	ஸாவ தரிசனம்
4-00 முதல்	4-30 வரை	அபிஷேகம் (ஆாஜிதம்)
4-30 ..	5-30 ..	ஸகஸ்திராம அாசசனை (ஆாஜிதம்)
5-30 ..	5-45 ..	இரவு மணி
5-45 ..	8-00 ..	ஸாவ தரிசனம்
6-15 ..	6-45 ..	தீபாராதனை
8 00 முதல்	8-15 வரை	ஏகாந்த சேவை

ஆாஜித சேவைகள் கட்டணம் நேரம்

1) அபிஷேகம்	ரூ 1/-	காலை 9-30 முதல் நபா ஒருவர்க்கு 10-00 வரை
2) ஸகஸ்திராம அரிசசனை	ரூ 1/-	மாலை 5-00 முதல் நபர் ஒருவர்க்கு 6-00 வரை

பிரஸாத கட்டண விவரங்கள்

1)	புளியோதரை	—	ரூ 50-00
2)	பொங்கல்	—	ரூ 55-00
3)	ததயோதனம்	—	ரூ 40-00
4)	சாககரைப் பொங்கல்	—	ரூ 65-00
5)	தோசை	—	ரூ 35-00
6)	ஸீரா	—	ரூ 155-00
7)	கேஸரிபாதி	—	ரூ 85-00

ஸ்ரீ நாரத முனிவர்

தீரு எஸ் இராமசாமி
ஸ்ரீரங்கம்

வீணையும் கையுமாக அலைவாரே அந்த முனிவா யா என்று கேட்டால் ஒரு குழந்தைகூட பதில் சொல்லி விடும் அது நாரதர் என்று நாரதருக்கும் மற்ற முனிவர்களுக்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமை உண்டு மற்ற முனிவர்கள் தான வாட வாட தவம் செய்து கொண்டு வாழுகின்றனர் நாரதரோ எல்லா சாதனைகளையும்விட்டு ஓயாரமாகக் கையில் வீணையைத் தாங்கி ஹரி கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு சஞ்சாரம் செய்கிறார் தரிலோக சஞ்சாரியான நாரதரை இங்கு வராதீர் என்று யாரும் சொல்ல முடிவதில்லை அசுரர்கள் கூட அவரை வரவேற்று உபசரிக்கின்றனர் வைகுண்டத்திலும், கைலாசத்திலும் சதயலோகத்திலும், சுவாலோகத்திலும், இந்திர சபையிலும், வருண சபையிலும், குபேர சபையிலும் தன்னிஷ்டப்படி பஜனை செய்து விடுவார் ஆனால் எங்குச சென்றாலும் ஹரி பஜனையே செய்வார் பஜனையைப் பிடிக்காத இரணியன், இராவணன், கம்சன் முதலிய அசுரர்கள் கூட நாரதருடைய வீணையில் மயங்கி ஹரி பஜனையாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை நீங்கள் பாடுங்கள் எனப்பார்களாம் மற்ற முனிவர்களை விரட்டும் அசுரர்கள் கூட நாரதரை தங்கள் நண்பனாக கருதுகின்றனர் நாரதரின் முகவெட்டு அசுரர்களை கூட பணியுமபடி செய்து விடுகிறது.

நாரதா சிறந்த அறிவாளி நான்கு வேதம் சிஷை, கலபம், வியாகரணம், நிருகதம், சந்தஸ ஜோதிடம், இதிஹாஸம், புராணம், தாம் சாஸ்திரம் சங்கீதம் முதலிய அறுபத்து நான்கு கலைகள் கணிதம், பூகோளம், வைத்தியம், வில் வித்தை உபதேசி

கள் எல்லாவற்றிலும் நாரதா வல்லவா பாணினி முதலிய எல்லா சாஸ்திரகாரர்களும் நாரதரின் கொள்கை இது' என்று குறிப்பிடுகின்றனர் இதோடு இல்லாமல் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் சிறந்த பருமம் விதையையும் நாரதா சனத குமாரரிடம் இருந்து கேட்டு அறிந்தார் அதைவிடப் பெரிய தான பகவத் குண அனுபவமே பிரதானமான ஸ்ரீமத பாகவதத்தை பிருமம் தேவனிடமே கேட்டு அறிந்தார் நாரதரைப் போல அறிவாளி உலகத்தில் வேறு யாருமில்லை ஆயினும் அவருக்குச் சிறிதளவும் காவமில்லை குழந்தைகளிடம் கூட சுலபமாய் பழகுவார் பெண்களிடம் அவருக்கு இரக்கம் அதிகம் எனவே பெண்கள் அவரிடம் சங்கோசப்பட மாட்டார்கள் நாரதா கவடு குது அறவா அந்தப் புரத்திலும் யாரும் அழைக்காமலேயே தடையின்றிச் சென்று விடுவார்

வியாசா, வாலமீகி முதலிய மிகப் பெரிய முனிவர்கள்கூட நாரதரைத் தமது குருவாக தாராளமாய் சொல்லிக் கொள்கின்றனர் வாலமீகி இராமாயணம் எழுதுவதற்கும், வியாசர் பாகவதம் எழுதுவதற்கும் தூண்டு கோலாய் இருந்தவர் நாரதாதானே! குழந்தையான பரஹலாதனுக்கு தாயின் காப்பத்தில் இருக்கும் போதே, அவனுடைய தாயார் பால் ஊட்டுவதற்கு முன்பே, நாரதா பக்தியைப் ஊட்டி விட்டார் தக்ஷபிரஜாபதியின் ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளை மோக்ஷ மார்க்கத்தில் செல்லுமபடி அனுப்பிவிட்டார் தக்ஷுனே புத்திர பாசத்தால் இவரை 'உலகில் அலைந்து கொண்டே இரும்' என்று சபித்துவிட்டான் பொறுமை

சாலியான நாரதா பதிலுக்கு சாபம் இடவில்லை சிரித்துக் கொண்டே போய் விட்டார் பிராணை பர்ஹிஸ என்கிற அரசன பல யாகங்கள் செய்தும் ஞான மார்க்கமோ, பக்தி மார்க்கமோ தெரியாமல் இருந்தான் வரட்டு காம மாகக்கத்திலேயே செல்லும் அவனை வலுவிலேயே வந்து ஞானோபதேசம் செய்து மோக்ஷ மார்க்கத்தில் திருப்பினார் இவ்வாறு பலரை நாரதா வலுவிலேயே வந்து ஆட்கொண்டு காப்பாற்றி இருக்கிறார் புத்திரனை இழந்த சிதர கேதுவிற்கு ஆறுதல் அளித்தவர் நாரதா மதுபானம் செய்து மயங்கிக் கிடந்த குபேரன் பிள்ளைகளான நளகூபரன், மணிகர்வன் இருவருக்கும் கோகுலத்தில மரமாய் முனைக்கும் பாக்கியத்தை அளித்தவர் நாரதா தானே!

நாரதர் இல்லாத கதை இல்லை எந்தப் புராணத்திலும் எந்தக் கதையிலும் நாரதா உண்டு சில சமயம் உலகக் கேழ்மத்திற்காகவே அவா கலஹம் மூட்டி விடுகின்றார் அவா செய்யும் கலஹத்தினால் உலகிற்கு சிறந்த தர்மம் தெரிகிறது சில சமயம் பகவானின் லீலையைப் பார்க்க கலஹம் மூட்டுவார் அவா மூட்டும் கலஹம் நன்மையாக முடியும் நாரதா பரம பாகவதா, சிறந்த ரசிகா கிருஷ்ண பகவான துவாரகையில் வாசம் செய்கையில் அவா தனது சஞ்சாரத்தை நிறுத்தி விட்டார் துவாரகையிலேயே தங்கி விட்டார் தனியாக ஜானாக வைத்துக் கொள்ள வில்லை கண்ணபிரானுக்குத் தான் பதிரோயிரதது நூறறெட்டு ராணிகள் இருக்கின்றனரே! எல்லோரும் தனித்தனி வீட்டில் அல்லவா குடித் தனம் செய்தனர் நாரதா வீட்டிலும்

**தி தி தேவஸ்தானத்தாரின
ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில், திருச்சாவூர்
தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்**

காலை

5-00	முதல் 5-30	வரை—சுபரபாதம்
5-30	.. 6-00	.. —கைரைநாம அாசசனை ரு 6-00 (நாளுக்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
6-00	.. 6-30	.. —சுததி—முதலமணி
6-30	.. 11-30	மதியம்—ஸாவதரிசனம்
11-30	.. 12-00	.. —சுததி, 2-வது மணி
12-00	.. 6-00	மாலை—ஸாவதரிசனம்
6-00	.. 6-30	.. —சுததி, 3-வது மணி
6-30	.. 9-15	இரவு—ஸாவதரிசனம்
9-15	.. 9-30	.. —சுததி, ஏகாந்தசேவை

காலை

வெளளிககிழமைகளில்

9-00	.. 10-00	.. —அபிஷேகம் (ரு` 100/- செலுத்தி இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)
9-00	.. 10-00	.. —அபிஷேக தரிசனம் (ரு 2/ நபா ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜிதக கட்டண விவரங்கள்

I தரிசனம்—கிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரு 2/- (நபர் ஒருவர்க்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள்

ஆர்ஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல்	ரு. 55/-	(அ) திருச்சி உற்சவம் ரு 63-00
(ஆ) புனியோரை	.. ரு 50/-	(ஆ) யானை வாகனம் ரு 82-00
(இ) தத்யோதனம்	.. ரு 40/-	(இ) தோலோற்சவம் ரு 150/- (வெளளிககிழமைகளில் மட்டும்)
(ஈ) கேஸரிபாதி	.. ரு 85/-	(ஈ) திருப்பாவாடை ரு 2000/- (கிருஹஸ்தாக்கு 5 கிராம் எடை யுள்ள வெளளி டர்லா கொடுக்கப படும்)
(உ) சாக்கரைப பொங்கல்	.. ரு 65/-	(அாசசனை (அஷ்டோதரம்) செய்ய விரும்பும் பக்தர்கள் அதற்கான ரு 1-50 ககான டிக்கெட்டினை கோயி லிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம் இதுபோது பகதரின் 'பெயரும்' கோதர்மும் வாசிக்கப்படும்)
(ஊ) தோசை	.. ரு 35/-	
(எ) ஸாகரபாதி	.. ரு 90/-	
(ஏ) ஸீரா	.. ரு 155/-	

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி மீ தொலைவிலுள்ள திருச்சாவூருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதியுண்டு

ஒரு நாள் தங்கினார் ஒரே நாளில் எல்லா வீட்டிற்கும் போகவும் செய்தார் எல்லா வீட்டிலும் கண்ணனைக் கண்டார் கண்ணன் செய்த பூஜையையும் ஏற்றுக கொண்டார் இவ்வளவு ராணிகளுக்கும் ஒரே புருஷன இருந்தும் அவர்களுக்கிடையே, ஒற்றுமையும் அன்பும் இருப்பதை கண்டார் எனவ கலஹம் மூட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போயிற்று மேலும் ஏற்கனவே அவர் ருக்மணிக் கும, சதய பாமாவிற்கும் ஒரு பாரி ஜாத மலரைக் கொண்டு கலஹம் மூட்டிவிட்டார் வேடிககை பாராகும் நாரதரிடம் கண்ணனுக்கு கோபம் வரவில்லை சதய பாமாவோ கண்ணனை தராளிலும் கூட உட்கார வைத்து விட்டான். நாரதரோ கண்ணனை ஒரு தானப் பொருளாக வாங்கிவிட்டார் ருக்மணியோ நிகரற்ற கண்ணனை ஒரு துளசி தளத்தோடு மதித்து விட்டான் இவ்வளவுக்கும் கண்ணன் வளைந்து கொடுத்தான்

நாரதர் அடுத்த வீதியில் உள்ள அக்ரூரன், உத்தவன், வசுதேவர் முதலிய கிருஷ்ண பக்தர்களின் வீடுகளிலும் தங்கலாரார் விதேகராஜனுக்கு நவயோகிகள் உபதேசித்ததான பாகவத தர்மத்தை வசுதேவர்க்குச் சொன்னார்

நாரதருடைய குணங்கள் அனந்தம் அவவளவையும் கண்ணனை அறிவான் ஒரு நாள் தாததாவான உகரசேனா 'கண்ணா, கண்ணா' உன்னை உலகில யாவரும் கொண்டாடுகின்றனரே! இதற்கு என்ன காரணம்?' என்று கேட்டார் அதற்கு கண்ணன் 'நான் நாரதரை உபாசிக்கிறேன் அதுதான் காரணம்' என்றான் நாரதர் கண்ணனுக்கும் தெய்வம் என்றால் நாரதரின் பெருமையைச் சொல்லி மாளாது!

அஷ்டாங்க யோக விளக்கம்

இறைவன், இயமம் முதலான எண் வகை யோகங்களை அருளிஞ் செய்கிற யோகம் என்பது பரம்பொருளை இருந்த இடத்தில் நாம் இருந்து மனதினை ஒரு நிலைப்படுத்தி அவனது சக்தியை உணர்ந்து அனுபவித்தலே ஆகும். அந்நெறி இந்நெறி என்று தடுமாற்றம் அடையாமல் அஷ்டாங்க யோக நெறியிலே சென்று சமாதி நிலையிலே நின்றால் சிவஞானம் எய்தலாம் என்பது சைவ சித்தாந்த உண்மை ஆகும்.

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி முதலான எட்டும் யோகத்தின் உறுப்புகளாகும்.

1 இயமம் :

இறைவன், விடாத மழையிலும் இயமங்களைத் தவறாமல் செய்யுந் களென்று சனகாதியா நால்வருக்குக் கட்டளையிட்டான் கொல்லாமை, உண்மை, களளாமை, காமமின்மை, பொறுமை, உறுதியுடைமை, தயை, நேர்மை, அளவறிந்துண்ணல், தூயமை ஆகிய இவ்விதக்கணம் உடையோனே இயமன் ஆவான்.

2 நியமம் :

இறைவனை அறிகின்றவனும தூயமை, அருள், மிதவுணவு, பொறை, செம்மையுடைமை, உண்மை, உறுதியுடைமை, காமமின்மை, களவின்மை, கொலையின்மை ஆகிய இவைகளை உடையவனும் தவம், ஜபம், சந்தோஷம், ஆஸ்திகம், தானம், சிவ விரதம், சித்தாந்தக் கேள்வி, வேள்வி, சிவ பூஜை, சிவஞானம் ஆகிய பத்துக் கர்மங்களையும் விடாமல் முறையாக இருந்து வருபவன் நியமமானவன் ஆவான்.

3 ஆசனம்

பதமாசனம் முதலாகப் பல ஆசனங்கள் உண்டு அவற்றுள் ஸ்வஸ்திகாசனம் முதலிய எட்டு ஆசனங்கள் மிக முக்கியமானவை இவ்வெட்டு ஆசனங்களிலும் பயிற்சி பெற்றவனே சிறந்தவனாவான்.

ஸ்வஸ்திகாசனம்

முழந்தாளுக்கும் தொடைகடும் நடுவில் இரண்டு பாதங்களையும் வைத்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

பதுமாசனம்

வலது தொடையின் மேல் இடது பாதத்தையும், இடது தொடையின் மேல் வலது பாதத்தையும் உள்ளங்கால விரிய நன்றாக இழுத்து வைத்து, மலர்ந்த கால்களின் மேல் இரு கைகளையும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைப்பது பதுமாசனம் ஆகும்.

பத்ராசனம்

வலது காலை இடது தொடையின் மேல் வைத்து, இரு முழந்தாளின் மேல் இரு கைகளை நீட்டி உடல்தளாச்சி இல்லாமல் செவ்வையாக நிமிர்ந்திருப்பது பத்ராசனம் ஆகும்.

குக்குடாசனம்

பாதங்கள் இரண்டையும் இரண்டு தொடைகளின்மேல் (பதுமாசனம் போன்று) ஏற்றி, கணைக்கால்களுக்கும் தொடைகளுக்கும் மத்தியில் இரண்டு கைகளையும் நுழைத்துப் பூமியில் ஊன்றி, நிறுத்துதல் குக்குடாசனம் ஆகும்.

சிம்மாசனம் :

பாத நுனிகளை பூமியில் நன்றாக ஊன்றி முழங்கால்களில் இருகைகளை

திரு S நாராயணசுவாமி

எம் ஏ சி எட

திருவாவடுதறை

நீட்டி வாயைத் திறந்து கொண்டு கண்களை மூக்கு நுனியில் வைத்துப் பார்ப்பது சிம்மாசனம் ஆகும்.

பத்ராசனம், கோமுகாசனம், பங்கயாசனம், கேசரி ஆசனம், சொத்திராசனம், வீராசனம், சுகாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம் என முக்கிய ஆசனங்கள் எட்டாகும். இவையல்லாமல் நூற்றிருபத்தாறுக்கு மேலும் ஆசனங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

4 பிராணயாமம்

ஐவர்களான ஐம்பொறிகளுக்கும் தலைவன் உயிர், உடல் அவுயிரிகள் வாழும் ஊர், அவுருக்கு நாயகன் மனம், அம்மனம், தலைவனாகிய உயிர் பிழைக்கும் வண்ணம் ஏறிச் செல்லும் பிராண வாயுவாகிய குதிரை அக்குதிரையானது மெய்யடியாகாது வசப்பட்டு அடங்கி நடக்கும் பொய்யடியாகாது (பயிற்சியில்லார்க்கு) வசப்படாது துள்ளி எழுந்து அவர்களைத் துன்புறுத்திக் கீழே வீழ்த்திவிடும்.

பிராண வாயுவாகிய குதிரையைச் செலுத்தும் மனத்தன் நல்லவன் மேலும், அவனுக்கு இடகலை, பிங்கலை எனும் இரு குதிரைகளும் உள்ளன அவன் அவற்றை இரேசக பூரக குமபகம் ஆகிய (பிராண வாயுவை வெளிவிடுத்து மீண்டும் உள்ளிழித்துப் பிடித்தலாகிய) வீசிப் பிடித்தவின் உபாயத்தை இறைவனுள் குருவின அருளால் பெற்றால் அக்குதிரைகளை வசப்படுத்துதல் மிகவும் எளிதாகும்.

பிராணயாமத்தைச் செவ்வனே செய்வோருக்கு மனமகிழ்வும் சுறுசுறுப்பும் வலிமையும் உண்டாகும். பிராண வாயு, மனத்துடன் அசைவில்லாமல் அடங்கியிருந்தால் பிறப்பு இறப்பு இல்லை இடகலை பிங்கலை

வழியாக மாறிமாறிப் போய் வருமானால் இறப்பும் பிறப்பும் வந்து கொண்டே இருக்கும்

இடக்கலையால் மூச்சை மெதுவாகப் பதிற்று மாத்திரை அளவு உள்ள குக்கு இழுத்தல் பூரகமாகும் அறுபத்து நான்கு மாத்திரை அளவு பிங்கலையால் வெளியே விடுவது இரேசகமாகும்

பிராணாயாமத்தினாலே உடலானது பளிங்கினைப் போல நிர்மலமாயும் இளமையுடையதாயும் இருக்கும் பிராணாயாமத்தை நன்கு தெரிந்து கொள்ள, குருவின திருவருளையும் பெற்றுவிட்டால் ஆகாயத்தில பறந்து செல்லும் தன்மையையும் அடையலாம்

இடது நாசியாகிய இடக்கலையாலேயே பூரகம் செய்தால் உடலுக்கு எப்போதும் அழிவில்கை கும்பகம் இரேசகம் இவ்விரண்டையும் அளவுடன் செய்தால் அழிவிலலாமல் இருக்கலாம்

கால அளவுப்படி இரேசக பூரக கும்பகங்களைச் செய்பவர்கள், உயிரினை மீட்டு சிவபிரானது திருவருளையும் பெறுவார்கள்

உடலானது இரேசிக்கும போது தளாச்சி அடையும்; அங்ஙனம் தளாச்சியடையாதபடி இரேசித்து பத்து நாட்களும் புஷ்டியாகும்படி வாயுவைப் பூரித்து உள்ளே நிரப்பும் பிராண வாயுவானது, அபான வாயு வாகக் கீழ்நோக்கிச் செல்ல முயலும்; அப்படிச் செல்லவொட்டாமல் கும்பித்து நிமிர்ந்திருப்பவருக்கு இறப்பே இல்லை

முறைப்படி செய்யும் பிராணாயாமத்தால் உடல் பொன் போன்ற நிறமாகும் உரோமம் நரைக்காது இறைவன் ஆனமாவான் என்றும் விளங்குவான்

5 பிரத்தியாகாரம்

பொறி உணர்வுகளைப் புலன் வழியே விடாமல் தடுத்து ஒரு வழிப் படுத்தி நிறுத்தினால் இறைவனைத் தரிசித்து அழிவில்லாமல் வாழலாம்

நாபிக்குப் பன்னிரண்டு விரல் அளவு கீழே உள்ளதான மூலாதாரத்தில் நிலையாக உள்ள வ, ச, ஷ, ஸ

(அல்லது ஓம்) என்னும் மந்திரங்களை உலகவர் அறியவில்லை அறிவார்களானால் இறைவனே வந்து அவ விடத்தைக் குடியாகக் கொள்வான்

“சுவாதிட்டானம்” எனபது மூலாதாரத்துக்கு இரு விரல் அளவு மேலே உள்ளதாகும் அச்சுவாதிட்டானத்தில் சுருண்டு கிடக்கின்ற குண்டலினி சத்தியுள நாபிக்கு நான்கு விரல் அளவு கீழே உள்ள இடம் மணியூரக ஸதானம் ஆகும் அங்கு தான உருத்திரன் செஞ்சுடராக விளங்குகின்றார்

முககிண்கீழ் பன்னிரண்டு விரல் அளவில் இருக்கும் இதயத்தானமாகிய அநாகதம் என்னும் ஸதானத்தில் மனதை நிறுத்திப் பிரத்தியாகாரத் தியானத்தைச் செய்தால் அட்டமா சித்திகளும் இராஜ யோக மும் கைகூடும், உடலும் அழியாது

மூலாதாரத்தை அடைந்து பிரமந்திரத்தில் மனத்தைப் பதித்துக் கண்களை விழித்தபடியே இருப்பது ஆக்ஞா சக்கரத் தியானமாகும்

பிரத்தியாகாரத் தியானத்தால் உலகம் முழுவதையும் இருந்த நிலையிலிருந்தே அறியலாம்

6 தாரணை

குண்டலினியை எழுப்பித் துவாக சாந்தம் வரை சென்று தியானிக்க வேண்டும் என்பதாம்

மூலாதாரத்தை அடைத்துப் பிராண வாயுவால் குண்டலினியை எழுப்பி சுழுமுனையால் தாரணை செய்பவர்கள் பலகோடி ஆண்டுகள் இருப்பர்.

தாரணையைச் செய்தால் நீடுழி காலம் வாழலாம் தேகேந்திரிய கரணங்கள் அழிந்து சிவத்துடன் ஜீவன் ஒன்றியிருப்பதே தாரணையாகும்

7 தியானம்

புலன்களை அடக்கி சத்தியைத் தியானிக்கும் பரத் தியானம், ஞான வடிவான குருவைத் தியானிக்கும் சிவத் தியானம் என்னும் இரண்டும் யோகத்தின் இரு அம்சமாகும்

மணி, கடல், யானை, புல்லாங்குழல், மேகம், வண்டு, தும்பி, சங்கு பேரிகை, யாழ் என்ற இப்பத்து ஒலி

களும் தியானத்தில் திளைத்தவர்களுக்கே ஏற்படும்

அநாகதத்தானத்தில் அடங்கியிருந்து தியானிக்கின்றவர்கள், உயிரை அறிந்தவர்களும் ஞானிகளும் ஆவார்கள்

8 சமாதி

இறைவனிடத்தில் அன்பைச் செலுத்தி புறப்பொருள்களின் மேலுள்ள ஆசையை ஒடுக்கி சுழுமுனை வழியே போய்க் கும்பித்து அங்குச் சிவத்துடன் கலத்தலே சமாதியாகும்

இயமம் முதலான எட்டு உறுப்புக்களிலும் சித்தி அடைதலாம் மேலும், அவைகளில் நிலைபெற்றவர்களுக்கே சமாதி கைகூடும்

சிவம், சக்தி, ஆனமா இம்மூன்றின் கலப்பே சமாதியாம் சமாதியிலிருப்பவனிடம் அயனும் மாலும் என்றும் கூடியிருப்பா

சமாதியில் இருப்பவர்களுக்குப் பல யோகங்கள் கைகூடும், இறைவனோடு ஒன்றியிருந்தால் சமாதியே தேவையில்லை, ஆன்மா சிவமானால் சமாதியே இல்லை சமாதியால் அறுபத்து நான்கு கலைகளும் சித்தியாகும்

யோகத்தால் பெறும் பேறு

இயமத்தில தவறாது நிற்பவனுக்கு இறைவன் வேண்டியவற்றை அருளுவன் இறைவனிடம் அன்பு பூண்டு அவனது புகழையே கூறிச் சிந்தித் திருக்கும் நியமம் தவறாதவர்கள் சிவபதம் அடைவர் ஆசனம் பயின்றவர்கள் அரசராக விளங்குவா பிராணாயாமம் பயின்றோர் இறை உறையும் இடத்தில் இருந்து இன்பத்தை அனுபவிப்பா பிரத்தியாகாரத்தில் சிவலோகம் அடைந்து இறைவனை வணங்குவா தாரணை வழியில் நலவழியை நாடினவர்களாயும், தியானத்தில் இருப்பவன் தன்னிடமே அயன், அரி, அரன், தேவர்கள் ஆகியவர்களுக்கெல்லாம் இடமாகவும் விளங்குவான் பரம்பொருளை அடைதலே சமாதியாகும் இதுவே ஆனமாவானது - இரண்டறக் கலத்தல் ஆகும் ஆனமா என்றோ பரம்பொருள் என்றோ வித்தியாசம் இல்லாது பாவில் நெய் கலந்தாற போல நிற்பது ஆகும்

காலங் கழிவதன முன்னம்

கருத்துறக் கண்டிடவே

ஞாலம் புகழும் நமதேசிகர்தாம்

நமை வைத்தனரே”

என்பது அவா பாடல் பிள்ளைலோகாசரியாரா என்ற வைணவப் பெரியார் இம்மந்திரங்களை விளக்கி ‘முழுடசுப்படி’ என்ற நூலைச் செய்துள்ளார். நிகமாந்த தேசிகரும் இப்பொருள் பற்றி ‘ஸ்ரீமத ரகஸ்ய தீரய ஸாரம்’ என்ற ஒரு நூலினை அருளியுள்ளார். இது காசுநிகளும் புராணங்களும் ஆழவாரிகளின் அருளிச் செயல்களும் ஆசாரியர்களின் அருள் நூல்களும் இம்மூன்று இரகசியங்களின் பொருட் சிறப்புக்களையே விளக்கி நிற்பதாக வைணவப் பெரியோர்கள் கூறுவது இவற்றின் ஒப்பற்ற சிறப்பையும் புனிதத்தன்மையையும் விளக்கப் போதுமானது.

நாராயண என்னும் நாமம்

பிருதிவி முதலான எல்லாப் பொருள்களும் பரப்பிருமமமாகிய நாராயணனுக்குச் சரீரம் என்றும், எல்லாவற்றையும் இவன் சரீரமாக உடையவன் என்றும், அனைத்துப் பொருள்களின் ஆனமா இவனென்றும், எல்லாவற்றையும் வியாபித்து நிற்பவன் என்றும், தனக்குத் தானே ஈசுவரன் என்றும், அழிவிலலாதவன் என்றும், சுபத்தைச் செய்கிறவன் என்றும் நாராயண உபநிடதம் கூறுகின்றது. நாராயணன், திருமால், திருமகள், கொழுநன், ஸ்ரீதரன், மாதவன், மாயன், ஆயன், விஞ்ஞானன், வாசுதேவன், கோபாலன், கோவிந்தன், கேசவன், பாத்தசாரதி, அச்சுதன், விஷ்ணு, அரி, அனந்தசயன், வைகுண்டநாதன், கமலகண்ணன், பஞ்சாயுதன், வனமாலி, காருத்தியன், இராமன், தாமோதரன், கண்ணன் என்ப பேராயிரம் படைத்தவன் இப்பரம்பொருள் இவையனைத்துமே அப்

பெருமானுக்குரிய மந்திரங்கள்தாம். இவை வியாபகங்கள் என்றும் அவ வியாபகங்கள் என்றும் குறிப்பிட்ட படுகின்றன. வியாபக மந்திரங்களாகக் குறிப்பிட்ட படுபவை மூன்று. மற்ற எல்லா மந்திரங்களும் இவை சிறந்தவை என்பா இவற்றினுள்ளும் சிறந்தது நாராயண மந்திரம். இதனையே ஒப்புடாவற்ற தனிப்பெரும் மந்திரமாக வைணவம் போற்றுகின்றது.

இந்நாராயண மந்திரம் திருவெட்டுமுத்து மந்திரம், அட்டாககர மந்திரம், திருமந்திரம், பெரிய திருமந்திரம், மூல மந்திரம் முதலிய பல பெயர்களால் வழங்குகின்றது. திருமாவே நர நாராயண அவதாரத்தில பதரிகாஸரமத்திலும் கண்ணபிரானாக அாசகனனுக்கும் இம்மந்திரத்தை உபதேசித்து அருளியதாக வைணவ நூல்கள் கூறும். இராமாயணத்தில் வீரட்டண சரணாகதியும், பாரதத்தில் திரௌபதி சரணாகதியும், பாகவதத்தில் கஜேந்திரன் சரணாகதியும் இத்திருமந்திரத்தின் சிறப்பையும் பொருளையும் விளக்குகின்றன.

‘ஓம் நமோ நாராயணாய’ என்ற இம்மந்திரம் உயிர்கள் உயவதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் தெளிவு உணர்த்தி நிற்கின்றது. இம்மந்திரத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ள ஓம் என்னும் பிரணவம் அ உம் என்னும் மூன்று ஒலிகளின் சோக்கையால் உருவானது. இவை முறையே நாராயணனையும் உயிரையும் பிராட்டியையும் உணர்த்தும் நம் என்னும் இரண்டாம் பதம், நாராயணனே உயிர்கள் அனைத்தையும் காப்பவன் என்பதையும், உயிர்களின் பரதந்திர உணர்ச்சியையும், அவன் பெருங்கருணையையே நோக்கி நிற்கின்ற நெறியையும், அவனுக்கே அடிமை செயதலாகிய பயனையும் விளக்கி நிற்கின்றன. அடியார்க்கு அடிமை செய்தலே, இறைவனுக்குச் செய்யும் அடிமைக்கு எல்லை நிலம்

என்பதை இப்பதம் மிக அழகாக விளக்குகின்றது.

நாராயண என்னும் பதம் இறைவனின் பல்வேறு குணங்களைத் தெளிவுறுத்துகின்றது. நாராயண என்பது நீர் அயணன் என்பது இடமாக உடையவன் என்ப பொருள்படும். இதன்படி மகாப்பிரளய காலத்தில் எல்லாம் நீராக ஒடுங்கிய பின்னும் உள்ளவன் இவனே என்பது புலப்படும். இதனையே நாரங்களுக்கு அயணன் என்றெனக் கொள்ளும்போது, அழிவிலலாத பொருள்களைத் தனக்கு இருப்பிடமாகிய பரத்துவமும், பொருள்களைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொள்ளும் செளலப்யமும் (எளிமை), எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து நிற்கும் அநதர்யாயித்துவமும் அறிவுடைப் பொருள்களுக்கு உபாயம் உபேயமாக (நெறி பயன்) நிற்கும் தனித்துவமும் இதனால் நன்கு விளங்குகின்றன. அடியவர்களின் தொண்டின் ஏற்றருளும் இறைவன் பல்வேறு குணங்களுடன் இவ்வாறு திகழ்வதை இப்பதம் இவ்வகையில் அழகாக உணர்த்துகின்றது. ‘ஆய’ என்ற பதம் வழுவிலா அடிமை செய்வதற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளும் பதம். இவற்றை ஒரு சேரப் பார்க்கும்போது, ‘எம் பெருமானுக்கே உரியவனான நான், எனக்கு உரியவன் ஆகாமல், அந் நாராயணனுக்கே அடிமை செய்தல் வேண்டும்’ என்பதே இம்மந்திரத்தின் திரண்ட பொருளாகிறது.

நாராயணனாகிய எம்பெருமானுக்கு ஆட்பட்டு விட்டால் அவனே எல்லா உறவுமுறைகளிலும் நிற்பான் என்பதையும் இம்மந்திரத்தின் மூலம் அறியலாம். தந்தை-மகன், காப்பவன் - காக்கப்படுவது (அகரப் பொருள்); தலைவன் - அடிமை; நாயகன்-நாயகி (உகரப் பொருள்); அறிபவன் - அறியப்படுவது (மகரப் பொருள்); உடையவன் - உடைமை (நமி பதம்)

பொருள்), தாங்குவது—தாங்கப்படுவது (நாராயண என்னும் பதப் பொருள்), உயிர்—உடல், நுகர்பவன்—நுகர்பொருள் (ஆய என்னும் பதப்பொருள்) எனும் ஒன்பது உறவு நிலைகளை இம்மந்திரம் உள்ளடக்கி இருப்பதாக வைணவப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆனமாக்களாகிய உயிர்கள் அறிவதற்குரிய அாதத பஞ்சகத்தையும் இம்மந்திரம் உணர்த்தி நிறுக்கிறது. ஒம் என்னும் பிரணவம் உயிரியலையும், நம என்னும் பதம் நெறியியலையும், தடையியல் ஆகியவற்றையும், நாராயண—இறையியலையும், ஆய—பயனியலையும் தெளிவுற உணர்த்தி நிறுக்கின்றன என்பது வைணவ ஆனரோகன் முடிவு.

கின்றன என்பது வைணவ ஆனரோகன் முடிவு.

இத்திருமந்திரத்தின் இததகைய ஒப்பற்ற சிறப்புக்களைக் கருத்திற்கொண்டு, உயிர்களெனும் நாயகிய ராகிய நமக்கு இறைவனாகிய நாயகன் அணிவித்த மங்கள நானாகவே இத்திருமந்திரம் வருணிக்கப்படுகின்றது. இத்திருமந்திரத்தின் எட்டெழுத்துக்கள் எட்டு இழைகளால் மூன்று பதங்கள் மூன்று சரங்கள் எனலாம். பெண்கள் அணியும் மங்கல நாண தாம தம் கணவாக்கு உரியா என்பதை உணர்த்தும் இவ்வாறு உரிமையாகும்போது, நாராயண என்னும் நாமம் எத்தகைய நன்மைகளை எல்லாம் தரும் என்பதை,

தகைய நன்மைகளை எல்லாம் தரும் என்பதை,

“குலம் தரும், செல்வம் தந்தீடு, அடியார் படுதுயர் ஆயின எல்லாம் நிலமதரம் செய்யும், நீள்விசம்பு அருளும், அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும், வலமதரும், மறறும் தந்தீடு, பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும், குலமதரும் சொல்லி நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண என்னும் நாமம்” எனத் திருமங்கையாழ்வார் குறிப்பிடுகின்றார் (தொடரும்)

ஓம் ஸ்ரீமாத்ரே நம

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சர்வவதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

மற்றும் பல மகான்களால் ஸ்ரீமுருகம் ஆசியும் அருளப் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால்

உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய யந்திரங்கள்

1. ஸ்ரீ மகாமேரு 16x16, 10x10, 6x6, 4x4, 4x4 6சீ மீ	14	ஸவர்க்கு ஆகர்ஷண பைரவர் 8x8 6சீ மீ	125/-
(விசை கடிதம் மூலம் தொழிலாக்கப்படும்)	15	லக்ஷ்மிகுபேரன் 8x8 6சீ மீ	125/-
2. ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி மஹாயந்திரம் 24x24 6சீ மீ	16	மற்றைய யந்திரங்கள் விசை 8x8 6சீ மீ	125/-
3. ஸபதஸ்தி மகா நவவர்க்கம் (64 இதழ்கள்) 24x24 6சீ மீ	17	எலக்ட்ரானிக் காப்பா பேங்கிளஸ்	20/-
4. மகாசுதர்ஸனம் மற்றும் மற்றைய யந்திரங்கள் (16 6சீ மீ x 16 6சீ மீ) ஒவ்வொன்றும்	18	ஒரு பக்கம் ஸுதர்ஸனமும் மற்றொரு பக்கம் திருஷ்டி நிவர்த்தியும் கொண்ட பதக்கம்	60/-
5. ஸ்ரீ சக்கரம் 8x8 6சீ மீ	19	கணதிரஷ்டி நிவர்த்தி யந்திரம் (சட்டத்துடன்)	55/-
6. ஸ்ரீ சக்கரம் 5x5 6சீ மீ	20	மற்றைய பதக்கங்கள் (ஒவ்வொன்றும்)	55/-
7. ஸ்வயம் வரா 8x8 6சீ மீ	21	ஒரு பக்கம் ஐயப்பனின் திருவுருவமும் மற்றொரு பக்கம் ஐயப்ப சன்னிதானமும் கொண்ட பதக்கம்	55/-
8. கார்த்தவீரயார்ஜுனர் 8x8 6சீ மீ	22	தத்தாத்ரேய யந்திரம் (வண்டிகளுக்கு)	40/-
9. ஸர்வ ஜன மன தான ஆகர்ஷண யந்திரம் 8x8 6சீ மீ	23	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட ஓரிஜனல் ருத்ராக்ஷமாலை மற்றும் ஸபடிகமாலை ஒவ்வொன்றும்	275/-
10. அஷ்டலக்ஷ்மி யந்திரம் 8x8 6சீ மீ	24	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட துளசிமணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	90/-
11. மகாலிஷணு 8x8 6சீ மீ	25	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட தாமரை மணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	125/-
12. மச்சயந்திரம் 8x8 6சீ மீ			
13. தஸமகாலித்யா (10 யந்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும்			

மேற்கூறிய பொருட்களைத் தவிர வேறுபல 108 யந்திரங்கள் எங்கள் நவசக்தி நிலையத்தில் கிடைக்கும் கோயில்களுக்கு வீடுகளில் உள்ள பூஜை அறைகளுக்கு, மற்றும் சிராம சமய வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய யந்திரங்களும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு யந்திரத்தின் விசை ரூ 101/- இவ்வச விசைப்படடியலுக்கு 50 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் வெளிநாட்டு சரக்காண்கள் 25% அதிக விலையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

விசைவகர்மக்ருத ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ எஸ். டி. முருகபூஷணம்

ஸ்ரீவித்யா உபாசகா ஓ தலைவா நவசக்தி நிலையம், 153, வாயிடஸ ரோடு, (ஸ்டேட் பேங்க் எதிரில்) கோபாலபுரம், சென்னை-600086 தொலைபேசி 472013

[ஆய்வினம் மற்றும் தமிழில் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளுதல் வேண்டும்]

“லோகாஸ சமஸ்தாஸ சுகிளோ பவநது”

“1986” உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்?

மேஷம்

அசுவினி, பரணி மற்றும் கிருத்திகை
முதல் பாதம்

1973 ஆம் வருஷத்திலிருந்தே உங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை வரிசையாக வந்துகிட்டே இருக்கும் எப்படியோ கடவுள் அருளினால் அப்படியும் இப்படியும் சமாளிச்சுகிட்டு எதிர்நீச்சல போட்டுகிட்டு வாரீங்க ஆனா இது நாள வரைக்கும் இருந்த மாதிரி இந்த வருஷம் இருக்கும்னு சொல்ல முடியாது அசுவினி நக்சத்ரக்காரங்க வழக்கமான பொறுமை, தன்னடக்கம், சகிப்புத் தன்மையை அப்படியே தொடர்ந்து கடைபிடிக்கறதோட இடைவிடாத கடவுள் பக்தியையும் மேற்கொண்டாங்க ன்னு பிரச்சனைகளை எதிர்த்து நிக்கற மனோபலமும், சமாளிச்சு மீண்டு வரக்கூடிய திறமையும் ஏற்படும் ஆனா பரணி நக்சத்ரக்காரங்களைப் பாரக்கும்போதுதான் கொஞ்சம் மனசு சங்கடப்படுத்து ஏன்னா பார்ப்பது எது பழுதை எதுன்னு தெரிஞ்சிக்க முடியாத வெள்ளை மனசு வெளுத்ததெல்லாம் பாலுங்கற மனோபாவம் முகஸ்துதி பண்றவங்க, சிர்ச்சுப் பேசறவங்க சொல்றதை நம்பி நல்லவங்க விரோதத்தையும் சாபத்தையும் வாங்கிப் பிங்க வரம் கொடுத்த ஈஸ்வரன தலையிலேயே கையை வைக்கத் தணிஞ்சு பஸமாசுரன் மாதிரி, அபாத்ரவாரிக்ரு நீங்க கறறுக்கொடுத்த விதையை ஒங்கிட்டேயே காட்டி உங்களுக்குத் தலைவலியை உண்டாக்குவாங்க வீணான அவமானம், போலீஸ்கோட்டு கேசுன்னு தொல்லையிலே மாட்டிப்பிங்க எதை விதைக்கிறமோ அதைத்தானே அறுவடை செய்ய முடியும் இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை உணர்ந்திங்கனா நீங்க பிறத்தியாருக்குக் கெடுத்தல் செய்ய மாட்டீங்க உங்களை அஷ்டமச சனி பிடிச்சுகிட்டு இருக்குங்கறதை ஞாபகம் வச்சுகிட்டு நல்லதையே எண்ணுங்க, நன்மையையே

செய்யுங்க தொலை குறைச்சலா இருக்கும் இருத்திகை நக்சத்ரக்காரங்க இந்த வருஷம் பயப்பட வேண்டாம் ஆனாலும் மழைக்கு முன்னால உள்ள மேக மூட்டம் மாதிரி கொஞ்சம் ஒரு மாதிரி இருக்கும் ஹனுமாரை பிரார்த்தனை செய்யுங்கள் தன்னால் சமாளிக்கிற திறமை வந்து விடும் செல்வு அதிகமாகவும், கடன் அதிகமாகவும் ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் யாருக்கும் மேஷ ராசிக்காரங்க இந்த வருஷம் ஜாமீன் போடக் கூடாது

ரிஷபம்

கிருத்திகை 2, 3 4 ம பாதங்கள்
ரோகினி மற்றும் மிருகசீர்ஷம் இரண்டு பாதங்கள்

நல்ல வருமானம் வரும் புகழ் அதிகமாகும் எதிர்பாராத திடீர் பிரபலமோ, உயர்வோ, பட்டமோ, பாராட்டோ வரலாம் உத்தியோக, தொழில் ரீதியிலே கூட நல்ல சுகமான தெனறல் வீசும் போன வருஷம் ஏற்பட்ட சௌகர்யங்களுடா, ஒன்று இரண்டு புது அனுபவத்தோட கசப்பான உண்மை உங்களை இனிமேயாச்சும் எச்சரிக்கையா இருக்க வைக்கும்னு நம்பறோம் பததாமிடத்துக்கு “குரு” வந்திருக்கறா னு யோசனை பண்றீங்களா? போன வருஷம் நீங்க ஏதாச்சும் நியாயத்துக்கு விரோதமா, மனசாட்சிக்கு மறுப்பா தப்புத்தண்டாவுக்குத் துணை போனீங்களா? இல்லையே அப்படியானால் கவலை வேணாம் அது மாதிரி ஏதாச்சும் இருந்தா இந்த வருஷம் கொஞ்சம் சோதனை பண்ணும் சரபாஸ்தர மந்தரத்தைத் துணையா வச்சிக்கங்க உங்களுக்குக் கெடுதல் நினைக்கிறவங்க, தீமை செய்யறவங்க அவமானப்படுவாங்க அனாவசியமான ஆஜங்களுக்கு ஐயோ பாவமனு இரக்கப்படற பைத்தியக்காரத்தனத்தை இனிமேயாச்சும் நிறுத்திக்கங்க ஜவால் மாலினி மூல மந்தரத்தையும், காயத்ரியையும் குருமுகமா உபதேசம் வாங்கி

சித்தி பண்ணிகிடீங்க ன்னு ரிஷப ராசிக்காரங்களுக்கு பயமே இல்லை அது கவசமா இருந்து மத்ததைப் பாததுக்கும் ஒங்களுக்கு இப்ப சனி தசை நடந்து, ஜனன காலத்தில சனியும் ஆட்சி உச்சமா இருந்தா, கவலையே வேணாம்

மிதுனம்

(மிருக சீர்ஷம் 3 4 ம பாதம், திருவாதிரை, புனர்பூசம் 1 2 3 பாதங்கள்)

‘வாயக கொழுப்பு சீலையிலே வடிஞ்சது’ ன்னு ஒரு பழமொழி சொல்லுவாங்க ஒங்க சாமாத்தியம், ஒங்க தந்திரம் ஒங்க திறமை மேலே ஒங்களுக்கு அசைச்சு முடியாத நம்பிக்கை அதுதான் ஒங்க பலவீனம் ஐயோ பாவமனு உண்மையா இரக்கப்படறவங்களையும் வீணா விரோதிகளாகிட்டு நல்லவங்க சாபத்தை வாங்கிகிட்டுக் கஷ்டப்பட்டு நகனா அதுக்கு ஒங்க செயல்தான் காரணம் யா மேலேயும் ஆத்திரப்பட்டுப் பிரயோஜனம் இல்லே நல்லது செஞ்சா நல்லது கெடைக்கும் இருக்கறதை விட்டுட்டுப் பறக்கறதைப் பிடிக்க ஆசைப்படாதீங்க மிருக சோஷிக்கார மிதுன ராசியா 24 5 86 வரைக்கும் பரவாயில்லை திருவாதிரையா பாத பேதத்துக்குத் தகுந்தாப் போல 4-9-86 முதல் நல்லா இருக்கும் புனர் பூசமா பரவாயில்லை கெட்டது ஒண்ணும் கிடையாது மிதுன ராசிக்காரங்க சில பேருக்குக் கொஞ்சம் கொந்தரவான காலம் சில பேருக்குப் பொன்னான காலம் கொஞ்ச பேருக்கு ரெண்டும கலந்திருக்கும் தர்ம நியாயத்துக்குப் பயப்பட்டு நடங்க ஒங்களுக்கு இவ்வளவுதான் சொல்லாம்

கடகம்

(புனர்பூசம் 4 பாதம், பூசம் மற்றும் ஆயிலியம்)

அப்பாடா! எப்படியோ அரித்தாஷ்டமச் சனியோட வளையத்திலேந்து வெளியே வந்துட்டீங்க அப்புறம் என்னு அதே ஒரு பெரிய ஆறுதலான

சமாசாரமாச்சே சரி, எதிர்காலத் தைப் பத்தி இனி நெனைக்கலாமே என்னென்ன திட்டம் வச்சிருக்கீங்க ஒவ்வொண்ணு அமலப்படுத்தற முயற்சியிலே இனி தீவிரமா நிறங்கலாமே ஆனா ஒரு முன்னெச்சரிகை சனி கிட்டேந்து தான தப்பிச்சுகிடங்க மழை விட்டும் தூவானம் விட்டேவ் கூற சங்கதி மாதிரி குரு எட்டில வந திருக்கரா அதனாலே அக்கலக்கால் வைக்க வேணும் நிலையா மெல்ல மலல உறுதியா ஒவ்வொரு அடியா ந்தானமா, முன் யோசனையோட வைங்க வெற்றி தனனால வரும் நகைச்சுவை உணர்ச்சி ஒங்ககிட்டே கொஞ்சம் அதிகம் அதனாலே எப்பவும் பேசற மாதிரியே எல்லார் கிட்டேயும் இந்த வருஷம் பேசாதீங்க கொஞ்சம் ரிசர்வடா இருக்கறது அனாவசியமன ஸதாபத்தை ஏற்படுத்தாம தடுக்கும் "இந்த வருஷம்" உங்களுக்குச் சில புதிய மாற்றங்களையும் முன்னேற்றங்களுக்கு அஸ்திவாரம் போடற வருஷமாவும் இருக்கும் இடமாற்றம் பதவி உயாவு, புதிய பொறுப்பு, வருமான வசதிகள் அதிகரிப்பு, பட்டம், பாராட்டு, கௌரவம் கேஷதராடனம், பெரியவங்க வாழ்த்து, எதிர்காலம் பற்றிய தீவிர எண்ணம், கணவன் அல்லது மனைவி குறித்த கவலை, மண், மனை வாஹனம் போன்றவை வாங்குதல், குடும்பத்தில் சுபம், கலைத்துறை அல்லது இலக்கியத் துறையில புதிய முயற்சிகள் இப்படி நிறைய சொல்லணும் தசாபுகதி நல்லா இருக்கறவங்களுக்கு இப்ப சொன்ன நல்ல பலன்கள் கொஞ்சம் முன் பின்னா இருக்கும் குழந்தைகள் பத்தி இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக்கறது நல்லது அத்தாஷ்டமச சனியோட பிடிப்பில் நீங்க மாட்டிக்கிடமிருந்த நேரத்திலேயே ஒங்களை எதாலயும் அசைச்சு கூடப்பாக்க முடியலிலே இப்ப என்னுங்க வந்துது அதை விடவா அப்பப்பா அந்தப் பிரியடல்தான் ஒங்களுக்கு எத்தனை சோதனைங்க எத்தனை சில்லிஷ்மங்க, எத்தனைப் பிரசனைங்க இன்னொரு தரா இருந்தா இந்திரம் காணாமே இல்லே போயிருப்பாங்க கடவுள் அருள் ஒங்கப் பக்கந்தாங்க ஒரு முறை திரும்பிலே கல்யாண உற்சவம் நடத்துங்களேன்

சிம்மம்

(மகம் 4 பாதங்கள், பூரம் 4 பாதங்கள், உத்திரம் 1-ம் பாதம் வரை)

சந்தோஷம் வந்தாலும் சரி கோபம் வந்தாலும் சரி ஒங்களுக்குத் தலைகால புரியாது எதுக்கெடுத்தாலும் சுடா னு ஒடனேயே உணர்ச்சி வசப்படறதுதான் ஒங்க பலஹீனம் முதலிலே அதை சரியாக கிடங்கனா அதுவே பாதி தொல்லை யைச் சரியாக்கிட்ட மாதிரி இப்ப ஒங்களுக்கு அத்தாஷ்டமச சனி பிடிச்சு கிட்டிருக்கு கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாவும், முன் எச்சரிக்கையாவும் இருக்கறது நல்லது அனாவசியமா யாரோடேயும் மோதல் வச்சிக்கா தீங்கு குறிப்பா சனி, சுகரன் இந்த ரெண்டு கிரஹங்களோட பலத்தைப் பெற்றவங்க கிட்டே எச்சரிகை வேணும் அப்புறம் ஒங்க ஓடம்பைப் பாததுக்கங்க பழைய தொந்தரவு மறுபடியும் தலை தூக்கம் இருக்கணும் ஆனா இருந்தா இரைப்பை, விதை வீக்கம் நரம்புத் தளாச்சி, கண் பார்வை சம்பந்தப்பட்ட முன் எச்சரிக்கை தேவை பெண்ணா இருந்தா மூலம், பௌதீரம், ஹேர்னியா, காப்பப்பைக் கோளாறு, மாதவிடாய் தொந்தரவு மயக்கம், ஹிஸ்டீரியா மாதிரி வராம பாத்துக்கணும் கணவன் மனைவி பிரிதல், பிறத்தியா வருகையால் குடும்பத்தில் பிரசனை, அவமானம்; இதுகளோட பிள்ளைக்குத் திருமணம் நடக்கறது, பெண் பெரிய மனுஷியாறது இது மாதிரி சுபமங்கலங்களும் நடக்கும் மண் மனை, வீடு சம்பந்தமான விவகாரங்களிலே இப்ப ஈடுபடாதீங்க அது அனாவசியப் பிரசனையிலேயோ, அல்லது நஷ்டத்திலேயோ முடியலாம் உத்தியோகத்தில் தொந்தரவும் இறுக்கமும், பூசலும் வராம பாததுக்கணும் தாய்தந்தை ஆரோக்யம் கொஞ்சம் கவலைக்கு இடத்தைத் தரலாம் குடும்பத்தில் ஏதோ ஒரு அசபம் நடக்குமோனா தோணுது தசாபுகதி நிலவரம் எப்படி இருக்குங்கறதைப் பாததுக்கிடங்கனா சந்தேகம் தெளிஞ்சிடும் 60 வயசை நெருங்கற சிம்ம ராசிக்காரங்களா இருந்தா தீமை குறைச்சலாவும், நஷ்டம் நிறையவும் நடக்க இடம் இருக்கு

பொதுவா சனியைத் திருப்திப்படுத்தி நங்க சரியாயிடும்

கன்னி

(உத்திரம் 2, 3, 4 பாதங்கள், ஹஸ்தம், சித்திரை முதல் இரு பாதங்கள்)

அமாவாசைச் சோறு சுமமா சுமமா வருமா" அப்படி னு சொல்லுவாங்க அது மாதிரி போன வருஷம் நல்லது நடந்ததுங்கறதுக்காக இந்த வருஷமும் நல்லதே நடக்குமனு சொல்ல முடியுங்களா? கொஞ்சம் ரெண்டும் கலந்தா மாதிரியான பலன்கள்தாம் இந்த வருஷம் நடக்கும் ஒங்களுக்கு இந்த வருஷம் ஒரு மாற்றம் ஏற்படப் போவுது தயாரா இருங்க பதவி உயாவுங்கற பேர்ல கூட அந்த மாற்றம் இருக்கலாம் குடும்பத்தில் ஏதோ குழப்பம் வரும் போல ஒரு நிழல் தட்டுப்படுத்து ஜாதக ரீதியா ஒங்களோட ரெண்டாமிடமும், ஏழாம் இடமும் எப்படி இருக்கு அப்படிங்கறதை நிச்சயப்படுத்திக்கங்க புதர ஸதானத்தை பாத்தா கூட பரவா இல்லேனா தோணுது எதிர் நீச்சல் போட்டே பழக்கமான ஒங்களுக்கு பிரசனையைப் பார்த்துப் பயம் கிடையாதுனாலும் கூடவே இருந்துகிட்டு குழிப் பறிகற அனுகூல சதரு விஷயத்தில் கொஞ்சம் முன் ஜாக்கிரதையா இருந்தா பரவாயில்லே இந்த ராசிக்காரங்களே, ஹஸ்த நக்ஷத்ரக்காரங்க எப்பவுமே ராஜா வீட்டுக்கன்னுக்குட்டி எதிராளிகளையும் எப்படியாவது வளைச்சுப் பிடிச்சு மடக்கிப் போட்டுடக்கூடிய சாமரீத்தியம் கொண்டவங்க முன்னேவிடத்தரியம் அதிகமாகும் எதிர்நிலை தனனால சக்தி குறைஞ்சு, அவமானப்பட்டுப் பின்வரிசைக்குத் தள்ளப் படுவாங்க இவங்க (ஹஸ்தம்) ஸாவடங்களா பூஜை பண்ணு ரொய்ப் நல்லது உத்திரம் சித்திரைக்காரங்க விஷயந்தான் கொஞ்சம் பரிதாபம் தாய் தந்தை, மனைவி குழந்தை எதுவுமே சொல்ற மாதிரி இல்லை என்னமோ காலம் ஒடுத்து மனசுக்குள்ளேயே முழுங்கிக்க வேண்டியிருக்கு சமயத்திலே ஒங்க தன்மானம் ஆவமதிக்கப்படும் போது கொஞ்சம் மனசுக்கு வேதனையாத் தான் இருக்கும், என்ன செய்யறது சரி பழைய விரோதங்களை எதுக்கு

இன்னமும் பசுமையா வசசிருக கணும நீங்குளேதான் ஒரு படி இறங்கி வாரது இது எனன் ஒங்களுக்குப் புதுசா நீங்க தான் ராஜ தந்திரம் தெர்ஞ்சவராச்சே பகையையும் உறவாககிட்டா நல்லது தரும்

துலாம்

(சித்திரை 3 4ம் பாதங்களும் ஸவாதி விசாகம் 1, 2 3ம் பாதம்)

போன அஞ்ச வருஷத்திலே எனன்ன நடந்து இருக்குன்னு கொஞ்சம் நினைச்சுப் பாக்கறீங்களா? சரிதானா பல வசதிகளும், நன்மைகளும் ஏற்பட்டிருக்கா இல்லையா? அப்பறம் என்னவாம்? பாக்கி இருக்கற சுபங்கள்தாம் இந்த வருஷத்திலேயும் அடுத்த வருஷத்திலேயுமா பங்கு போட்டுகிட்டு முடியுமா போவுதே ஒங்க குடும்பத்தில கல்யாணம் நடக்கணுமா வீடு வாங்கணுமா, நகைகள் வாங்கணுமா வேலை கெடைக்கணுமா எல்லாமும் தன்னால் நடக்கும் சுகீரனையும் சனி பகவானையும் விடாதீங்க அவங்க பாததுப்பாங்க

விநசச்சீகம்

(விசாகம் 4-ம் பாதமும், அனுஷம் மற்றும் கேடபை)

என்னங்க செய்யறது கொஞ்சம் பாதது நீங்கதான் அடஜஸ்ட பண்ணி நடந்துக்கணும் ஏழரை நாட்டுச்சனிபோட பிடிப்புல இப்ப நடக்கறது ஜெனம்ச சனியாட கால மாச்சே சந்திரனுக்கும், சனிக்கும் தோஷ சாந்தி செய்யுங்க கடுமை குடையும் ஒங்களிலே 26 யயாச நெருங்கினவங்களா இருந்தா பரவா இல்லே மதவங்க கொஞ்சம் பலலைக் கடிச்சுகிட்டு சமாளிச்சுத்தான் வேணும், வேறே வழி இல்லை ஸ்ரீவேங்கடேச சுபரபாதம் படிக்கறது! ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸரநாம பாராயணம் பண்ணது சனி பகவானோட சுயதரி மஹாமந்திரத்தை ஸமரிச்சுகிட்டே இருக்கறது, ஆஜ்ஜநைய பூஜை செய்யறது திரும்ப திருப்பதி திருநள்ளாறு ஸதலங்களுக்குப் போயி பிரார்த்தனை செய்யறது எல்லாம் பாரததோட சுமை தெரியாம உதவி செய்யும் தைரியமா இருங்க எல்லாமும் சரியாயிடும்

தனுசு

(மூலம் பூரடம், மற்றும் உத்திராடம் முதல் பாதம்)

ஸபதகிரியின 1985 ஜனவரி இதழில் வெளிவந்த உங்கள் ராசிபலனைப் பாரீத்தீர்களா அது கூறியது போல ஏதாவது நடந்ததா? என்ன பாக்கிறீர்கள்? பலனைப் படித்த பிறகும் முன் எச்சரிக்கை இல்லாதவர்கள்தாம் இப்போது சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களா பரவாயில்லை தைரியத்தைக் கைவிட வேண்டாம் ஏழரைநாட்டுச்சனி ஆரம்பமாகி விட்டது என்றாலும் அதுவும் ஒரு நல்ல துக்கே தாய தந்தை, சகோதர நலனைப் பாததுக் கொள்ளுங்கள் உத்தியோகஸ்தா என்றால் பணிவாக இருங்கள் நோமையாக இருங்கள் வியாபாரி என்றால் கூட்டு வேண்டாம் மறுபடியும் ஏமாற்றமும் நஷ்டமும் தான் கிடைக்கும் கலைஞர்கள் என்றால் சற்று சுணக்கம் தான் தொழிலாளி என்றால் ஒன்று மாற்றி ஒன்றாக பிடுங்கல்தான் திருநள்ளாற்றில் உங்கள் பிறந்த நாளன்று (ஜெனம் நக்ஷத்ர நாள்) சனிஸ்வரனுக்கு ஹோம் பூஜை செய்யுங்கள் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸரநாம ஸ்தோதரத்தில் பரிபவம் நீக்கக் கூடிய புஷ்கராஷு ஸலோகத்தை ஜபியுங்கள் கட்டுண்டீர் பொறுத்திருப்பீர் சுலம் மாறும்

மகரம்

(உத்திராடம் 2 3, 4ம் பாதங்களும், திருவோணம் மற்றும் அவிட்டம் முதலிரு பாதங்களும்)

‘ரெடியா இருக்கீங்க இல்லே? அப்பறம் என்ன எதிர்பார்க்கது இனிமேல தான் நடக்கப்போவுது போன வருஷம் நீங்க விதைச்ச நன்மைகள் எல்லாம் இந்த வருஷம்தான் அறுவடை செய்யப் போறீங்க ஆமாம் மக்குல நல்லா இவ் இருக்கும் சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்படப் போவுது இடமாற்றம், படிப்பாற்றம், சில பேருக்கு ஊமாற்றம் கூட ஏற்பட இருக்கு சந்தேகமே வேணும் தன்னடக்கம், மதவங்களுக்கு உதவி செய்ய மனோபாவம், எந்த வேலையா இருந்தாலும் பதட்டப்படாம முழுமையா செரிஞ்சுகிட்டு செய்யக்கூடிய பக்குவம் இப்படி எல்லாமே இருந்து கூட முன்னேற்றத்துக்கான

வேகம் கொஞ்சம் குறைச்சலா இருக்குன்னு நினைக்காதீங்க இனிமேல தான் இருக்கு என்ன அப்படிப் பாககறீங்க நீங்க எத்தனை பேருக்கு எப்படியெல்லாம் ஒதவிண்ணி இருப்பீங்க அதோட பல நெல்லாம் இனிமே வரிசையா, ஒவ்வொண்ணு ஒங்களுக்கு நல்லது செய்யப்போவுது வேலை இல்லையா, மாற்றல வேணுமா, பதவியாவு வேணுமா இந்த வருஷம் பொறந்ததே ஒங்களுக்குத்தான் தசாபுத்தி சரியா இல்லாதவங்க பரிகாரம் பண்ணலாம்

தும்பிடம்

(அவிட்டம் 3 4ம் பாதங்களும் சதயம் மற்றும் பூரடாதி முதல் மூன்று பாதங்களும்)

போன வருஷம் கொஞ்சம் சோதனை பண்ணி இருக்கும் எவ்வளவோ பணம் வந்துதான் இருக்கும் ஆனால் வரதுக்கு முன்னாடியே செலவு காதுக்கிடமிருக்கும் எப்படியோ சமாளிச்சுட்டிங்க இந்த வருஷம் எப்படி இருக்குமோன்னு ஒரு யோசனை ஜனவரியிலேயே கும்பத்துக்கு ஜெனம்குரு வாராரேன்னு பயம் அப்படித்தானே பயப்படாதீங்க போன வருஷம் ஒங்களுக்கு சில நன்மைகள் நடக்கலே இந்த வருஷம் அதெல்லாம் நடக்கணும் தவிர எதைப்பற்றியும் யாரைப்பற்றியும் அனுவசியமா நினைச்சுகிட்டு கோப்படலோ, கவலைப்படலோ செய்யாதீங்க பரா என்ன சொன்னாலும் “அது என்னைச் சொல்லிலே ஒண்ணைத்தாண்டா கடவுளே சொல்லுங்க” — அப்படிங்கற மனப்பக்குவத்திலே காரியத்தைப் பாருங்க ஒங்களை யாரும் ஒண்ணும் செய்ய முடியாது அலைச்சல் கொஞ்சம் இருக்கும் கண்டோல பண்ணிக் கொங்க குடும்பத்திலே சுபவிரயம் ஏற்படும் உறவெல்லாம் தொந்தரவு தான் கடவுள் அருளமட்டுந்தான் உறவு பிரார்த்தனை பலம் பாதுகாப்பா கூடவே இருக்கும் வருஷக்கடைசியிலே அல்லது ஆவணிகுமேலே வீடுமனை சம்பந்தமா ஏதாவது ஏற்பாடு நடக்கும் வேற ஆபீசுக்கு மாற்றல ஏற்படலாம் எதிர்பாராத தன பராபதிகூட நவம்பர்-டிசம்பர் வரும்

(திருப்புக)

மதிப்புரை

ஜோதிஷ விசாரதை
வி. பிச்சையம்மாள்
பாண்டிச்சேரி-3

யும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவது அவசியம் பாராட்ட வேண்டியதற்கு உரியதாகும்

நூலபெயர் நோய் விளக்கம் ஆசிரியர் டாக்டர் எஸ் சிதம்பர தாணுப்பிள்ளை வெளியிட்டோர் சித்த மருத்துவ நூல் ஆராய்ச்சி நிலையம் இ. 32, அண்ணாநகர் (கிழக்கு) சென்னை-600 102 பக்கங்கள் 112 விலை ரூ 40

'Prevention is better than cure' என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு நோய் வந்து, சிகிச்சை அளித்துப் பின் குணமாக்குவதைவிட அதன் வேரையே கெட்டு எறிவது போலச் செய்வதே அறிவுடைமையாகும் என்பார் அதைப் போல, வருமுன் காப்பாக நோய்கள் பற்றிய விவரமான அறிவும்; என்னென்ன நோய்கள் எதனால் வருகின்றன, எப்படி வருகின்றன என்பனவற்றை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்டால், முன் எச்சரிக்கையாக நமமால் இருக்க முடியும் 'உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்தே அனைத்தும் அமைகின்றன' என்று சித்த வைத்ய மாமேதையும், சகல சாஸ்திர பண்டித பாரங்கதருமாகவும் விளங்கிய அமரர் நடாதூர் வரகவி ஸ்ரீ உவே வேங்கடாச்சாரிய ஸ்வாமிகள் 'வைத்ய ரதனாகரம்' என்ற தம்முடைய கீர்த்தத்தில் வலியுறுத்தும் போது யோகியானாலும், போகியானாலும் ஆரோக்கியம் இல்லையென்றால் அமை போகிய கூடுக்கு நிகர்தான் மனத்திறன் வளாக்கும் மந்திரம் ஒன்றை சித்தி பெற்றுக் கொள்ள ஒருவர் விரும்பினால் அதற்குரிய அடிப்படைகளான இயமம், நியமம், தாரணை என ஒவ்வொன்றாகக் கைக்கொள்ளவும், சலனம் இல்லாத ஒருமித்த மன உணர்வுடன்

உருவேற்றவும் அவருக்கு ஆரோக்யமான நிலை அவசியமாகிறது ஆரோக்யம் இல்லாதவரால் எதிலும் கவனம் செலுத்த முடியாது வெற்றியைக் காண்பதும் அவருக்கு அரிதாகி விடுகிறது' என்கிறார் இதன் அடிப்படையில்தான் A sound mind in a sound body என்ற மொழியும் வழங்குகிறது கல தோன்றி மண தோன்றாக் காலத்துக்கும் முன்தோன்றி மூத்த தமிழ் எனப் புகழ்பெற்ற தமிழில் பொய்யாமொழி எனப்படும் உலகப் பொது மறையை ஈந்த ஒண்டமிழப் புலவன் செந்நாப்போதான் 'மருந்தென வேண்டாவாம் யாகக்கைக்கு அருந்தியது அறத்து ப்பாற்றி உணின்' என்கிறார் எனவே உயிருக்கும் உடலுக்கும் உள்ள சிறப்பான தொடர்பை நினைத்தே 'உடலை வளர்த்தேன உயிரை வளராததேனே' என்றனர் நம் ஆனரோகன்

இந்த வகையில நமக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்கள் பற்றிய ஒரு தெளிவான முன் உணர்வை நமக்கெல்லாம் இந்த நூல் அழகாக விளக்கி உதவுகிறது

நோய்களின் எண்ணிக்கையை நான்காயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தெட்டு எனக் குறிப்பிட்டு ஒவ்வொரு வகையிலும் எத்தனை தொகை என்றிருப்பதைப் பார்க்கும்போது எப்படியெல்லாம் நாம் சமாளிக்கிறோம் அவலது சமாளிக்கப் போகிறோம் என்ற வியப்பே எழுகிறது ஆனால் மிக அழகாக, தெளிவாக, சுருக்கமாக ஒவ்வொரு நோயும் எதனால் தோன்றுகிறது, அது தோன்றியுள்ளதை நாம் எப்படித் தெரிந்து கொள்வது, அதன் அறிகுறிகள் என்னென்ன என்பதை

பொதுவாக நாம் நம்முடைய தலை மயிர், கால்கை நகங்கள் பற்றியோ அல்லது அவைகளுக்குக் கூட நோய்கள் வரும் என்பன பற்றியோ நினைத்துப் பாப்பதில்லை இந்த நூலில் தலை முடிக்கு வரும் நோய்கள் என்னென்ன அதற்குரிய காரணங்கள் எவையெவை என்பதற்கான விளக்கம் கொடுத்திருப்பது முக்கியமானது இந்த நூலின் அடுத்த பதிப்பு வெளிவரும்போது நகங்களின் நிறமாற்றத்தைக் கொண்டு நோயறிதல், நகங்களுக்கும் நோய் வருமா என்னென்ன நோய்கள் நகங்களைத் தாக்கும், முன்னதாக அவற்றை எப்படி அறிந்து கொள்ளுதல் என்பனவற்றையும் பிறசேர்க்கையாக நூலாசிரியர் தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறோம்

அதே போல நோய் விளக்கத்துக்கு என்று 98½ பக்கங்கள் ஒதுக்கி இருக்கும்போது, மருந்து வகைகளுக்கு 10½ பக்கங்களே தந்திருப்பதை இன்னும் சற்றும கூடுதலாக்கி அடுத்த பதிப்பில் மேலும் விளக்கங்களைத் தர ஆசிரியர் முயலுவார் என நம்புகிறோம்

பொது மக்களுக்குப் பளிச்செனத் தெரியாத பல நோய்களின் பெயர்களுக்கு 'விப்புருதி' (Abscess), 'கிரிச்சரம்' (Retention of urine) ஆங்கிலக் குறிப்புகள் தந்திருப்பது மிக உபயோகமான ஒன்றாகும்

இந்திய முறை மருத்துவப் படிப்பு மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்தில் இந்த நூலையும் ஒவ்வொரு சேர்த்துக் கொள்வது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கலாம் என்பது நமது பரிந்துரையாகும்

★

மீனம்

(பூரட்டாதி 4-ம் பாதம், உத்திரட்டாதி மற்றும் ரேவதி)

எதுக்காக இன்னமும் பயப்பட நீங்க! அதுதான் போன 4-11-85 லேயே ஒங்களைப் பிடிச்ச அஷ்டமச்சனி விலகிடுத்தே மழை விட்டும தூவானம் விடலேங்கற கதையா இப்ப விரயஸ்தானத்துக்கு குருவத் தட்டானேன்னு குழப்பமா அந்தக்

கவலையே வேண்டாம் குருவுக்கு நீங்க செல்லப்பிள்ளை ஆனாலும் விரயம் வைக்கத்தான் வைப்பான என்ன இப்படிக்குழப்பமேன்னு பாக்கறீங்களா? விரயமனு சொன்னா அதிலே எத்தனையோ விதம் இல்லீங்களா அதுமாதிரி தான் வாங்கின கடனைக் கொடுப்பீங்க வண்டி வாஹனம் வாங்குவீங்க மண் மனை வீடு மாதிரியானதுக்கு செலவு செய்வீங்க கல்யாணம் சம்பந்தமான

செலவு கூட செலவு தானுங்களே முடிஞ்சா திருச்செந்தூருக்கு ஒங்க பிறந்த நாளளனிக்குப் போயிட்டு வாங்க அதே போல ஆடிமாசு புனர் பூச நஷ்டரத்திலே திருப்பதி பெருமானுக்கு கலயாண உத்ஸவம் பண்ணுங்க ஒங்க ராசிக்கு அது விசேஷம்

'ஜோதிஷ விசாரதை'
வி. பிச்சையம்மாள்
பாண்டிச்சேரி-3

